

آئیڈیل مجرم

خواجہ احمد خواجہ

کتابی چر-1

آئیڈیل مجرم
(براہوئی افسانہ خاک)

خواجہ احمد خواجہ

راہشون ادبی دیوان (رجسٹرڈ) بلوچستان

(c) All rights are reserved.

دا کتاب نامیبہ حق آگ راہشون ادبی دیوان (رجسٹرڈ) بلوچستان تون خوندمی او۔
راہشون ادبی دیوان (رجسٹرڈ) بلوچستان نا بے ہر فنگ آن کس اس دا کتاب نا مڈی
اے شینک کننگ کپک۔

کتاب نا پن۔	آئیڈیل مجرم
نوشتوک۔	خواجہ احمد خواجہ
سال۔	2024
کرڈوک۔	پنج سد
بہا۔	۳۰۰ روپی
شینک کر فوک۔	براہوئی لٹریری فنڈ، جاپان
شینک کر فوک۔	راہشون ادبی دیوان (رجسٹرڈ) بلوچستان

اٹمیکو پینہ	افسانہ	اٹمیکو افسانہ
8	لاوارث	1
13	شہرت	2
17	عنید	3
23	منشی	4
28	ٹوکری	5
35	برام	6
43	ماروباوہ	7
48	ہر ظلم نائن آخر سوب مریک	8
53	ملاس آختک	9
58	ہارن	10
61	بیرگ و نازو	11
66	آرسندہ	12
71	است ایکیم	13
75	خبردار	14

78	آئیڈیل مجرم	15
85	چم	16
89	تغ	17
95	وہم	18
100	ہسپتال	19
103	شغان	20
106	مانہ	21
110	زرگر	22
113	است خواہی	23
116	پنت	24
120	بے زبان	25
123	دڑد خور	26
125	سونا نا پور	27

پن آٹ
★

ایماندار باوہ محمد افضل نا۔

برائہوتی جمانی پڑا

لیاقت علی

kane Brahui zabaan doste.

In the course of my explorations of Brahui literature by the gracious assistance of Dr. Liaquat Ali, I had the pleasure of reading Mr. Khwaja Ahmad Khwaja's short stories. I was captivated by his portrayal of the everyday lives of ordinary people, written with a simplicity and clarity. His prose, unadorned but evocative, depicts the universal experiences of joy and sorrow that are intrinsic to the human condition.

It is with deep gratitude and satisfaction that we announce the publication of Mr. Khwaja Ahmad Khwaja's collected stories. This significant literary event not only serves to honor his contribution to Brahui literature but also ensures that his insightful depictions of life's experiences are accessible to a broader audience.

Prof. Masato Kobayashi
The Tokyo University Japan.

لاوارث

بھاز وخت ای سرک نا کج اٹی چنکا چناتے خنوه پنڈرہ۔ تینے معصوم
 معصوم کرسہ خانگی و ہرنلوک ء پچ بینرہ۔ خبر اف امر خننگرہ۔ است کپ مریک
 داخانگی آمعصوم انکا چیرہ اونا خن تیبی اسے بے وسی و بے چینی اس جاگہ کریسنے۔
 ولدا ہم دوست بریرہ۔ دا ہم اسے ارا سینا باقی ء۔ ای سوچوہ دا معصوم آتے دیر
 داخس بیوس کیک دا فتا پد اٹ دیر مرو؟ دلچوک آتیا گاڈی تاشیشہ غاتا گئور آ
 مسیت آتا درگہ غاتا مون آ سرک نارہی آزند انا دے تے تیر کیرہ۔ تینا دا خسین
 دسوک آلکھ مراد آدو ء اسے مجبوری سینا سوب آن پین کس آتورہ۔ کنا است
 خواہک کہ سلو اڑفو دا چناتیان۔ ماباوه لمہ دیر ء۔ ولے کنتون ٹائم اف۔ ناز و لاڈ
 اٹ بھلن مروک آپچناک نت شپاد خوار ذلیل گرم انگا دے تیبی دا معصوم و
 نادان دا زند انا دے تے بہانہ و مجبوری اٹ گدریفرہ۔
 لہونگہ دا زند انا تیز مروک آدور اٹی بندغ کن زند انا ہر آسراتی ارے،
 ولدا ہم بندغ زیات آختہ و فریشانی اٹ تیر کیک۔

کس اتون داخس وخت اف کہ اسے بے سیبو، معصوم اسے نا سیبو جوڑ
 مرے۔ پشیم نا نماز نا وخت اس دے بھاز باسن اُس۔ بازار اٹی رش کش پکورا والا

ریڑی و چھولے چاول والا گراس ہوٹل آتا گراک آتا رش کباب والا ترزہ غانیا ہم
 گراس بندرغ آک تینا پڈیء خوش کنگ و کنگ اٹی لگوک سُره۔ سفائی کنگ نا پن
 ہم الو۔ گراس بندرغ آک نماز کن مسیت نا درگہ غان گدرہنگارہ - ہر کنڈ آن رکشہ
 و گاڈمی تا توار و مچی لُک۔ ناگمان کنا نظر مسیت نا درگہ نا گنور آ سلوک ارا چناتیا
 تما۔ ہر توم آک ایڑ ایلیم سُره، مار کوشش سال نا اس مسرٹیکو پانچ سال ناس لُک۔
 ای ہر توم آتا دوٹی پنج پنج روپی تِسٹ۔ ایلو دے آولدا ہندا چناتے نیمروچ

نا وخت سُس ہندا جاگہ غاسلوک خناٹ۔ مسکین و بے وسی نا دروشم اٹ تینے
 دیوال اٹی ٹیک تسوسر۔ لہنو داتا مون آ عجیب ء کیفیت اس لُکہ کنے گراس
 مونجا لگارہ کنا مڈول اٹی پنج اس بتوکہ، درست کتوٹ تا ہندا خس کنے معلوم سُس
 دے درست نا پنڈنگ آن پد سیر پڈمسر، شام اتون مٹائی والا دکان نا ترزہ غا
 خاچارہ۔ ہرادے داتے خناٹہ کنا است اٹی لُکہ دافتیان معلوم کیو دا دیر ء۔ آخر
 مجبور و ستانفوک مرور۔

لہنو او فتا بیست میکو دے اس پنڈسہ کنسہ خاچسہ دا بیست دے او فتیکین
 بیست سال و قیامت اسے آن کم آلوسہ۔ مدان مدان آپنکا مارکو نا دوٹی ہلکٹ و
 سوچ کرہٹ۔ فی کنا چنکا آدا اُس، کنتون سچائی کر نا پن دیر ء۔ نا باوہ نا پن دیر
 ء۔ او فتا است اٹی بھلو خوف اس ودی مسوسس کنے آن خلیسرہ مٹ چپ

کرسا پاریر۔ نہ فی کنے خلیسہ بھائی جان۔ نہ کنا پھل نمے خلیہ، بھاز پیاراٹ
 دلاسه ترسہ ہر قوم آتے دہ روپئی نا اسہ اسہ نوٹ ترسہ۔ ایرٹ و ایلم خوش مرسہ۔ مار
 پارے کنا پن اظہر ۽ مسڑ کو پارے کنا پن کائنات ۽ کنا باوہ نا پن یعقوب ۽ اونا
 خن تیٹی امید نا تجلی اس نظر بسکہ۔ اوقتا مون ملنگا ولدا مچٹ اس چپ کرسہ مسڑ
 بے وسی اٹ کنا اماں نا پن گل ناز ۽۔ دادے کل رضیہ نا پن اٹ چارہ۔ نن
 مہالو محلہ سناران ٹی رہینگانہ۔ اونا خن تیٹی مجبوری نا بے وسی نا خرننگ آگ نمب
 لسر۔ ننے داسہ ارا اف ٹھکانہ اف۔ ننادا دنیا ٹی بیچ او وارث اس سلتنے۔ تینا لخ
 ۽ خانگی آپوٹ کرسہ آرسندہ اس کشا بس ننا اللہ ۽۔

مار پارے منہ تو مہالو کنا باوہ خون اسینا کسین اٹی پاؤ تننگا۔ کنا لمہ پین
 برام اس کرے۔ ننا بے حق آباوہ اسہ کمپنی سیٹی منشی ۽۔ ننا بے حق آباوہ ننے
 اراغان کشا۔ ننا لمہ ننے تینے آن مر خلق اسیلی تینا رشتہ دار اسے نارائی الا۔ منہ
 ہفتہ اس مس امان نارشتہ دار ننے آن تنگ مرسہ اراغان کشا۔ ننے پارے ننا ارا
 ۽ خراب کریںورے۔ شمراتی کیرے۔ ہمو ارا نا بابا ننے کششہ تینا زئیفہ غا چڑسا
 پارے کشہ گم کہ داچوچک موچک آتے، ننے عذاب کریںو۔ بے زار مسونن خدا
 کتوتا۔

تینا لمہ باوہ نا اراٹی ہندن کپسہ نن امر کین۔ نن ہر غلطی ۽ تینا لُح ائی شان۔ اظہر اسہ مرغن ۽ آرسندہ اس کشا پارے۔ اونا خن تیان ارا خڑینک ریڑ ہلسہ، تینا کوس انا چپیکو پلو اٹ تینا بامس و تینا خڑینک آتے ساف کرسہ لس۔ پڑہ خاک تے بھلن بے وڑ خاگی خندگارہ۔ بھاز خید انا سوب آن گند بسکہ اوران۔ چپ تینا خن تے ڈھارٹی خلسہ لس۔

ہنداز تو اسکول آتا چنک چھٹی کرسہ لس۔ بازار اٹ گراس چنک پنڈاٹ گراس رکشہ و گاڈی تیٹی سوار تینا اراتا کنڈ آرا ہی روان لس۔ دے باسن لس۔ ہر کنڈ آتو ارس ٹریفک نا۔ اظہر نا ایر کاتات اسکول نا چناتے خنسہ بے وسی اٹ پارے؛ چنک سفا سفا وردی تون جوان خنگرہ۔ کنے ہم شوٹک ارے اسکول خواننگ نا۔ ولدا ننن ارا اف، بے ارا اُن، بے باوہ اُن، ننن بھلو ایلم اس مروسس ننن ارمان آلو۔ پین پین ۽ تینا تینا ۽ بس تینا ک ہم دوستی ٹی ڈکھیا کیرہ۔ بس تینا تیان مر۔

ننن یتیم خانہ ٹی ہم جاگہ اف۔ نن تو لاوارث اُن۔ تینا ہیبت آتے مدان مدان کرسا۔ دنیا امید آسلو کے۔ نن نامیت اُن۔ زیات فریشانی نا سوب آن اونا رنگ مون ہر سینگا سس۔ کاٹم نا پڑہ خاک بھلن بوڈ کریسر۔ دوتا زیل آک بھلن مون ن مون خاگی لس۔ اونا لُح مون خازگ آن گٹ تفسوس۔ وار وار کاٹھے ۽ تینا بھلا

ذیل تیٹ خواریفیکہ۔ اونا خنک خسیں سُسر۔ اونا جوڑ تیان اونا دنانک پوشکن سُسرہ۔ اونا
مون آیکدم چچی اس تالان مس۔
آخر اُئی ہڑتوم آک کنے آن تنک مسر، نرار بازار اٹ۔ ہندن خننگارہ کنا
نظر تیٹی سُسر۔ مجاز مر اسکان بازار نارش اُئی ہلمہ کرسہ پدی ہرسہ۔ کنا خنک پالن
مسر۔ نرار نرار کنا نگاہ خان اودیم مسر۔

شرٹ (انگریزی ٹی مٹ کروک)

قینچی نائک ٹک لُسکے۔ حجام پڑھ غاتے دریش کنگ اٹی لگوک لُس۔ اونا
 اسہ پکا او سنگت اس بھاز مَر آن بسوسس۔ سہب انا مہالو لُسکے۔ اونا سنگت بھاز
 اشتافی اس۔ اودے بیش او بلی تا گو آ ہنوئی لُس۔ او دا سادارتا گو آ شرٹ خلککے۔
 حجام تینا سنگت نا پڑھ غاتے وار اس دا کنڈ آ خلککے تو وار اس ایلو کنڈا۔ اوقتا گپ
 انا ٹکا لُس۔ دکان اٹی ٹیپ انا شئیرک چلینگارہ۔ عطاء اللہ عیسیٰ خیلوی نا جوان انگا
 توار و استاد شمن علی نا سندھی شیتتا گوس اسکے۔ شمن علی اونا نزوری لُس۔
 آزان مسکے ہم اونا شئیر تا توار کم متوکے۔ ہندا خاطر آن او بے نمازی
 لُس۔ اونا چہرہ ٹی پچ ء نور اس الو۔ او شرٹی اس اسک۔ باڑو، بانگو او ککو جنگ
 تسکے۔ حجام اسہ بندغ نا دریش آ ارا گھنٹہ خلککے۔ بھاز ہیت کریکے۔ گڈیشتر گراک
 آگ تو سرہ، وخت متوکے کریاب مسرہ ہنارہ۔ ولے او تینا شرٹی آ سنگت آتے بھاز قدر
 تسکے۔ وخت انا کمی نا دو آن گراس گراک آگ پدی ہنارہ۔ او گراس تو سرہ ہرارہ۔
 بانگو نا جنگ و شرٹ انا بارو اٹ ہیت کریکے۔ اونا دکان شرٹی تا ہنکین
 اس۔ اونا بانگو دکان نا مون اٹی پیشن چہرینگاگے۔ بانگو بھاز سبر اسکے۔ اودے بادام

اوپھلی تسکہ۔ تینٹ چج کنتوکہ۔ حجام تینا بانگو ۽ گکیشتری جنگ تسکہ او شرت
خلککہ۔

جان جوڑا بندغ اونا حجام ائی غسل کروئس نا جوڑ مسکہ۔ اونا دکان کچٹ
اسک۔ توال آتے چج سلتویکہ۔ اوفتے پیش دے آہیلکہ۔ حجام نا دکان ائی چج او
سفائی نا خیالدراری الوکہ۔ غسل خانہ ٹی کچٹ او خرن او ٹپ او اسہ خیین او مگ
اس تھوک اس۔ گراس چوکو لائف بوائے صابون نا ٹکر اسر۔ غسل خانہ نا کج ائی
منہ پاکی تماسر۔ سہب اتون مہالو آذان نا تورا بش متوکہ۔ ہر اتم اونا بانگو بانگ تسکہ
گرا جک مسکہ۔ پاریکہ کنے آذان نا توار وڑیک۔ بانگو نا بانگ ہنین لگک۔ بانگو کبین
اسکہ اوڑا۔ بانگو نا شوٹک بھاز تھاکہ۔ اونا سنگت پارے فلان ہندا بانگو تا اسہ بھلو
میہ اس لگنگ ائی ۽۔ ہراٹی بانگو تا زی آ بھلو بھلو شرت اک لگرہ۔ میہ خرک
بس تو کانہ۔ حجام نا سنگت اودے تسلی تس پارے۔ نی دن کرک دا نوک آ بانگو
تا میہ لگک ہمے بھلا پڑ، مش ماس آ، ہراٹی آسنگت اک کل مرور۔ حجام مچٹ
اس چپ کرے پارے۔ ہاٹھیک۔ بانے، ہان ائی خلک خوش مس۔ اونا ہیٹ پکا
مس۔ حجام پارے بس نی یار اس کنا، نا خاطر آن بریوہ۔

ایلوڑ دے سہب انا حجام تینا گراس سنگت آتتون اوار، ہراسٹ تا تینا
بغل ائی خیری تے ٹی بانگو تے ہر فیسر، میہ غا ہنار۔ مسہ کلاک پند کننگ آن

پد تینا منزل ۽ بد کریر۔ موسم بھاز میخ ٹس۔ مھلا چلہ ٹس۔ برف آتا پیہمی ہرکنڈ آن
 خذنگاکہ۔ برف اٹی ڈکوک مشک عجب ۽ ندرہ اس درشان کریرہ۔ چار ماکنڈ آ بندغ
 آتا مچی ٹس۔ دنیا نا گاڈیک، موٹرسائیکلاک اوسائیکلاک اسورہ۔ گڑاس بندغ مڑ مڑ
 آن خذنگارہ۔ پنڈاٹ میلہ ناسیل آبننگ اسرہ۔

داکان مُست حجام شرٹ اٹی تینا اُرانا گڑا گڑا ۽ باتسوس۔ اونا دوٹی
 بانگو خیری ٹی ڈکوک میخ آن بے سما تینا دنیا ٹی ڈب ہلکوس۔ حجام موسم تون
 اوار اوار خوش او بے سما اس۔ میخ آتون مابت، تمو تون مابت، جمر آتون مابت، تینا
 زند اٹی بانگو بغل اٹی مابت، او قینچی تون خوش اسکہ۔ تینا شرٹی آیلو سنگت آتون
 خوش اس۔ اونا دنیا جوڑ اس۔ ہرکنڈ آ خوشی تالان اس۔ تینا زند ۽ کٹ وباٹ
 گدریفکہ۔ او بد نصیب باوہ لمہ خان بد دریکہ۔ اوتا خذمتے کتوکہ۔ بانگو نا بھاز خیال ۽
 تحاکہ۔ بانگو باوہ و لمہ خان زیات ہنین اسکہ۔

بندغ آتا گڑگیس ٹی حجام نا بانگو او ایلو سنگت نا بانگو نا جنگ اسکہ۔ حجام
 نا پنی ۽ بانگو اس اسک۔ بانگو تا اولیکو واری نا جنگ بناء مسوس۔ مقابلہ سخت
 اس۔ حجام نا بانگو اولیکو واری ۽ کھٹا۔ دہ منٹ آن پد ایلو واری نا بناء مس۔ مقابلہ
 بربر ہناکہ۔ بانگوک اسہ ایلو نا کاٹم نا پڑہ غاتے کشکار۔ نیش آتیٹ اسہ ایلو ۽ ٹھپی
 کریر۔ حجام نا بانگو نا خنک پیش تمار۔ ہڑتوم آ بانگوک اسہ ایلو ۽ بے دڑدی اٹ

خلكه۔ ہڑتوم آك دتر چھڑ اسر۔ گڈ سراث حجام نا بانگو نرا باتس۔ سنگت ناتہ
 بانگو كھٹا۔ سنگت تینا بانگو ۽ ہر فے۔ بڑا خسا ہبس كرے۔ اُوہو كرے مخا۔ بندرغ
 آك مخار۔ خوش مسر۔ دا اسہ ے ادگارو كھٹنگ اس اسك۔ حجام باہ تننگ نا سوب
 آن غصہ ٹی بس۔ تینا سنگت ۽ چپانٹ اس خلك۔ واسہ حجام او اونا سنگت جنگ
 لگار۔ میلہ نا تھئی بندرغاك ہم تینا دوست آبانگو نا خواجہ كن اسہ ایلو تون جنگ ائی
 تمار۔ بھاز تزدرو فینٹ و لغت نا مقابلہ مس۔ اسہ ایلو ۽ جڑ او بڑ كریر۔ اسہ بھلو
 جنگ اس بش مس۔ ہرا کیہی سال اسكان چٹنگ نا پن ۽ ہم ہلتو۔ او چندی بندرغ
 ہڑتوما كندان دا جنگ نا گواچی مسر۔

عدنیہ

نن نیمہ سُس۔ گلی کوچہ خاک بڑی بانگ سُسر۔ نن ناتھارمئی گڈیتر
 سُسکہ۔ مَرْمُر اسکان آدم زاد ناڈس الو۔ بھاز زیات پھر سُسکہ۔ صادق، غزہ ناتنک
 انکا گلی تیٹی تینا کارء گوئی تسکہ۔ دکانک ڈنگاسر۔ عئید انا شام سُس۔ بجلی نادرک
 الو۔ امت محمدی نا خوشی تا شام سُس۔ تمام کاتات اٹی کلمہ پاروک آتا خوشی نانن
 سُس۔ داکان تابوت آگ تاسر۔ بجلی ناتارک کشگاسر۔ ناگمان اسہ نیم عمرنا
 نیاری اس کار انا مون آن بچا۔ ترند بریک خلسہ صادق خار آن کارء گلی ناکند آ
 تورے۔ خاراٹ چڑسہ پارے۔ گنوگ آ نیاری تینے تینٹ کسفسہ۔ انت کنا گاڈی
 ے خناس؟ رعب و ہکل اٹ پارے۔

نیاری فریشانی اٹ پارے ایلم لبشخس، کنا چنا بھاز نا جوڑے ٹپی ے داڑے

بچ ے دکان اس ثابت اف۔ ہندا خاطر آن بھاز مرآن دارو اتنگٹ۔

تینا برخہ ے مَرْمُر سہ خڑینک آتے پاک کرسہ پارے۔ اسہ غروب ے لمہ سے
 اٹ بے سیبو ے لمہ سے اٹ۔ اونا خن تا خڑینک آگ وہارہ۔ نن کل زند ے گڑتی و
 مونجائی اٹ گدریفین۔ او ہندن مدان مدان آہیت کرسہ چپ کرے، راہی مس۔
 صادق حیرانی اٹ گاڈی ٹی چابی اے ہڑسا۔ ولدا نیاری نا گور آ بریک خلسہ اونا

خن تیبی خورٹ خورٹ ہرسہ سلیس۔ مچٹ اس چپ مرسہ پارے۔ اماں سوار مہ
گاڈی ٹی پھر منگ ۽ داسہ شام اٹی ہرانگ کاسہ۔

مچٹ اس انکار کرے۔ ولے صادق نامنت زاری آن پدمان آگاڈی
نادرگہ ۽ ملسہ پدانا سیٹ آتوس۔

صادق گاڈی ۽ ہکلا راہی مس۔ نیاری چپ چپ خرٹینک ریڑترسہ تینا
خن تا خرٹینک آتے پاک کرسہ پارے۔ تو اسینا ۽ ننا ملک فلسطین نا علاقہ غزہ ٹی
بباری منگ ۽۔ ننا شہید آتا کچ اٹی بھلو ودکی اس منگ اٹی ۽۔ کنا شش چنا مہالو
آن کنا جفر ناکرک کنے آن جتا مرسہ شہید مسونو۔ کنا خاہوت نا بندرغ آک ہڑوہ
لسرہ۔ لہنوا می کنا چنا بچانن۔ ننا آراشش منزلہ لس۔ لہنوا ڈارے کھی اس جوڑ
مسونے۔ است انا ارمان اسکین تینا دا چنائے علاج کرفنگ اٹ۔ کنا باوہ ایلم
ارغ کل خلنگانو۔ کیمی ورناک دتر تسر قربانی تسر۔ ایمن تو کنا ورناک شست سال
آن زیات جنگ کرسہ چنک آن بھلن مسور۔ بب و بارود آتا نیام اٹی پوسکنا
ہتھیارک غرز منگو۔ بکتر بند گاڈی، ٹینک، بلڈوزر، جنگلی گن شپ ہیلی کاپٹر، جنگلی
جہاز اک خاخر نامبہ دسسا ہنار۔ ننا آراک خاخر ہلسہ ڈنگار۔ مال و مڈی خاخر نا
گوپچی مسور۔ ننا پھل انگا معصوم انگا چنک کباب مرسہ پوغ مسر ہنار۔

اُف اللہ! مینا خریٹنک آتے پاک کرسہ آڑسندہ اس کشا پارے۔ بس ننا اللہ اللہ غان بیدس ننکن کس اف دادنیا ٹی۔

دنیا ٹی پوسکن ایجاد مروک آسلبہ غاک ننے آکاریم اٹ اتنگ انگو۔ ہڑدے چل پنجا بندغ شہید مننگ ءِ یہودی تا دوآن، مچ آدنیا ٹی 57 ملک اسلامی ءِ مچ آدنیا نا مسلمان تا بھازی ارا ارب سی کروڑ آن گڑاس بڑزاء۔ یہودی تا جاریت ظلم وتادی ءِ خنپسہ کاروائی او کنگ کپسہ۔ نن بچان تو غازی اُن کسکن تو شہید اُن۔ اولال شہید اُن۔

مچ دنیا ٹی یہودی تا اسہ خیراتی ءِ چنکو ملک اسے، اسرائیل۔ اسے انگریز ملک اسے وزیر اعظم اس زور اٹ کوزہ کرسا اسرائیل نا بنداء ءِ تخاص۔ ولے اسہ خوشی نا ہیئت اس دادے کہ مچ آدنیا ٹی کل مسلمان ملک آگ اسرائیل ءِ ملک اسینا حیثیت اٹ امناکتنو۔ اسکول، ہسپتال، مسجد آتا زیہا مباری مسنے۔ مچٹ اس چپ کرسہ مونجائی اٹ پارے، دنولمہ ای خنپہ۔ صلاح الدین ایوبی کون ءِ بندغ ودی کے۔ نبی تا سرزمین بیت المقدس ءِ ہراکہ اسہ ہزار سال اسکان فتح کرے۔ آزاد کرے۔ داکان مہالو عیسائی تا دوٹی اُس۔ مسلمان تا حکومت جوڑ کرے۔ مچٹ اس چپ کرسہ ولدا باءِ ملا۔ یا طارق بن زیاد کون ءِ سپہ سالار، ٹیپو سلطان کون ءِ بہادر، محمد بن قاسم کون ءِ مجاہد مروسس۔ ننا معصوم انکا چنا، نیاری

پیرانگاک دن ظلم انا گواچی متوسہ افسوز سد افسوز۔ نیاڑی سے اٹ۔ غریب اٹ۔
مجبوراٹ۔ او اسہ مرغنو آڑسندہ اس کشسا پارے۔

اونا خن تاخرینک آک سلنگ نا پن ۽ ہم ہلتوسہ۔ اونا خن تیبی عجیب ۽
دترنا خیسنی اس لُک۔ بس اہنو نا شام عنید انا شام ۽ ننے نیامی دینک نا ملک انا
بندغ آتے عنید انا خوشی تا اڈتنگ نا حق ارے۔

بس کنا دماغ خراب مسنے۔ ایلم کنے آن ناراض مفیس۔ کنا بائی ہر
ہیت بنگ ۽۔ عنید مچ آدنیا ٹی مسلمان تیکن خوشی تا مستائی اسے ولے ننے
خوشی تفک۔

ایلو دنیا نا کل مسلمانک جم و جوش اٹ عنید کیرہ۔ عنید انا دے کل
فرشتہ خاک اعلان کیرہ۔ ننا دعاک قبول کننگرہ۔ ننا کل گناہ تے معاف کننگ نا
اعلان کیرہ۔ نن بے نصیب اُن دا مبارک انگا تو ائی رحمت آک، برکت آک
رمضان شریف ائی پھر آنبار شلمہ۔ بد قسمتی ۽ ننا زی آدا بابرکت انگا تو ائی بب
آنا، بارود او خاخر نا پھر مریک۔

صادق گاڈی ۽ دان دان چلیفیکہ، پھر ہم مسکہ روڈ دیر آن پُر نالیک
دیر آن پُر وبارہ۔ آسمان جمر تیبی اودیم لُک۔ ہر کنڈ آگگ تہاری لُک۔ موسم
مچے مچ مس۔ نیاڑی ولدا تینا ہیت آتے شروع کرسہ پارے۔

نازو لاڈاٹ بھلن مروک آپھل انگا چناتے گن شپ ہیلی کاپٹر مرآن
تلگ، بے دردی اٹ خلسہ شہید کیک۔

نن ہم مسلمان اُن۔ مسلمان ناچنا اُن۔ ننا است خوابک، اینو عنید انا
نن ۽، نن دو تیا حنام تحن۔ پچ پوسکن ۽ بین۔ نن نامراد مسن۔
ننا اُراک بھس مسر۔ ننا نسل اک ختم مسر۔ تباہ مسر۔ نن اُراف ننا
اُراک قبرستان اُٹی بدل مسر۔ عنید بریک نن عنید انا دے اوغنه نن بے نصیب
اُن۔ زرس چپ کرسہ و گاڈی ناشیشہ غان پیشن ہرسا ولدا مون ۽ ہڑسا۔ بے
وسی اٹ اسہ مرغن ۽ آرسندہ اس کشا چپ کرے۔ ساہت اسے آن پد دان آ
پارے انتظار اُن نوا ہٹلر اس برے۔ ہٹلر دنیا نا ہر یہودی ۽ کسفنک ۽ تینا
مسنحت جوڑ کریس۔ دنیا نارٹیکو جنگ عظیم نا جنگ ۽ بش کروک آ بندغ ہٹلر
سک۔ یہودی تے نیست ونا بود کنگ اونا مشن سک۔ بیرہ شش 6 سال نا د اُٹی
شست 60 لکھ یہودی تے مرڈار کرسہ، جہنم آراہی کرے۔

ولدا چپ مرسہ امی ذہنی مریض اٹ۔ ننا تو ملک اُٹی 90 نا کچ مخلوق ۽
دیر کنگ کن اف۔ بجلی اف ناگمان چپ کرسہ پارے۔ بس ہنڈارے تورصادق
بریک اس خلک۔ گاڈی جٹکہ خلسہ بند مس۔

چپ چپ گاڈمی نا درگہ ۽ ملا۔ ڈیڈنگا تھارمہ لُسکہ۔ منہ گام مونی ہنسہ
پدی ہرا۔ چپ چپ ہرسہ منت ہرفے۔
مچٹ مونی گام تخسا وا پدی ہرسا، زو زو گام کرسا تھار ۽ گلی سیٹی تینا
دنگلوک آرا نا گور آسلیس۔ تینا کاٹم آن گد ۽ ہرفہ است ۽ ترخفوک ۽ اسہ بھلو
چہانٹ اس خلک "یا خدا"۔
ہنداڑون ہجم کرسہ سما کریٹ۔ خید آن غرک لُسٹ۔ تینا خن تے
موشکسافغ آن سنبجال کریٹ عدید انا سہب ۽۔

منشی

جنوری ناٹوئس۔ بیخ تینا زور تیٹیئس۔ خُدل تینا کاریم اسیٹ لاہور آ
 ہناسس۔ پدی تینا سنگ اسیٹون شام انا بانگ انا وخت آلاہور نالاری اڈہ غا
 رسیدگا۔ شام ناتارمئی زیاد مرسہ ہناکہ۔ موٹروے اٹ ہنوکا اسلام آباد والا کوچ
 سلوک ئس۔ ولے خالی ئس۔ داڑان بیدس پین کوچ آک سلوک ئسرہ۔ گراس
 مردان، پشاور نا کوچ آک سلوک ئسرہ۔ کوچ انا راہی منگ آن نیم گھنٹہ اس مہالو
 خُدل کاریم اسیٹ دکان اسے آسودا بلنگ کن ہنا۔ پدی بس تو واہم کوچ خالی
 ئس۔ ہندا نیام اٹ گھنٹہ اس لگا۔ خُدل حیران و فریشان مس داسہ امرکیو۔ شام
 بیخ انگا چرک، پشاور والا کوچ سواری آن پُرئسکہ ٹکٹ والا منشی آن اڑنے۔ کنے
 اسلام آباد والا موٹروے چوک آدڑنگوئی ء۔ اسلام آباد یا موٹروے چوک آکابک یا
 آخر۔

نائم ہناسس، کوچ راہی منگ والا ئس۔ منشی نا دا مقصد ئسکہ کہ ٹکٹ
 آک زو خلاص مریر۔ خُدل نا دوٹی گراس سامان ئسرہ۔ منشی مچٹ اس بیخ آن تینے
 چندسا پارے جی او نے اسلام آباد اٹی موٹروے چوک آدڑفنہ۔ اوکان پدا کوچ پشاور
 کن مون آکابک۔ شام ئسکہ مسافر آک اشتافی اشتافی تینا سیٹ آتیا توسرہ۔ خُدل

اونا ہیٹ آتیا بھروسہ کرسا سوار مس۔ تینا سوچ آتیٹی ڈب ہنا۔ تینا اُسٹ اٹ سوچا جوان مس سواری اس رسیدگانہ تو شام اٹی کنا دایخ اٹی حال بھاز خراب مسکہ۔ ایک پد انا کوچ گھنٹہ اس پین ہم لیٹ لُک۔ مچٹ مہالو کاوہ کاریم اس ہم مریک۔ او تینا باوہ لمہ نا خدمت کن مہالو بسکہ۔ انتے کہ او فک بھاز پیر لُسرہ۔ 5 منٹ آن پد کوچ ہم راہی مس۔ چنا نیازی پیرانگا بندغ آتار ش لُک۔ گڑاس سامان کوچ انا زی تحارہ۔ ہر کند آروشنائی ناراج لُک۔ داتارمہ غاشام بتی تیٹی دے آنبار جرگاکہ۔

سوار مننگ آن مست منشی تون دا وڑ کشکنگ کاسس کہ اسلام آباد موٹروے چوک آڈ فوئی ء، پد کوچ پشاور کن کابک نن نایانزده و نیم بچہ نا وخت لُس۔ بس اسہ جاگہ اس تورے، ارغ کنگ کن۔ گڑاس مسافر چارغ کنگر نیم گھنٹہ سے آن پد سواریک سوار مسر کوچ راہہ مس۔ خدل نامزل خرک لُس۔ تینا است اٹ سوچا، ڈیور ء بیدار کیوکہ فلانی اسٹاپ آڈنگوئی ء۔ تاکہ کنے جوان ء جاگہ اس یعنی موٹروے چوک آڈ فے۔ ڈیور مچٹ چپ کرسہ خاراٹ غورانٹ اس خلسہ پارے گنوک نامار داگاڈی تو او کنڈ آن ہنپک۔ دا تو پشاور کن کابک۔ فی دا بس اٹی انتے تولوک اُس؟ بھاز تندی اٹ پارے کہ امی نامومار افٹ۔ پد تینا رنگ ء بدل کرسا ملندی وڑاٹ پارے "کننا خواجہ! نے نارانا مون آڈ فہ، کننا ساہ۔"

خُدل حیران مس پارے استاد جی ای گاڈمی ٹی سوار مننگ آن مہالو نا
منشی ۽ پاریسٹ کنے موٹروے چوک آڈ فیس ولدا گاڈمی مونی کاہک۔
منشی دا ہیٹ آتے بنگ تو پارے کنے خبر اف --- ڈیور و منشی اسئل نہ من
مسر، و اودے بے خیال کرسہ گاڈمی رادہ مس۔

خُدل حیران و فریشان مس کہ دا امر؟ ای داشام اٹی ہرانگ تینا اراغا
کاو۔ اسلام آباد خڑک برسہ ہتا کہ خُدل تینا ٹھکانہ ۽ خڑک کرسہ ڈیور ۽ سلنگ نا
پارے ولے او نہ من مس۔ نے تو مونی پھانگ نا گور آڈ فنہ۔ دجاگہ غان مچٹ
اس مونی جی ٹی روڈ بریک۔ ہموڑے نے سواری بھاز بلک۔

خُدل پارے داشام اٹی تیخ اٹی، نا بلد، بدر اکسر ۽ پُہ مفرہ۔ منشی ملنڈ
خلسا پارے استاد، یکہ پنڈاٹ گام کنگ عذاب اسے۔ خُدل بڑز انگ لاغر انگ بالاد
تون بھاز مونجائی اٹ پارے، ای بھاز نا جوڑ اٹ۔ اوانرنگ مون ہر سیدنگاس۔ دا
دارو کن لاہور آہناسٹ ای شوگر نا، نا جوڑی ٹی اختہ اٹ۔ مچٹ چپ کرے پدا
پارے۔ اینوگہ شوگر لس ۽، کنا بڈ آک نت تا بھاز نرور مسنو۔ کنے مون انگ
زڈوئی نا شکلیت ہم ارے۔ مچ آدنیا ٹی مون انگ زڈوئی آن ہزار آبدغ آک زیان
مریرہ۔ تب کنا جوان اف۔ کنکن داڑے تیخ اٹ بھاز خراب ۽۔ اسہ تو ای جاگہ
غان سوہو افٹ۔ داڑے سفر کنگ کنکن بھاز خطرناک ۽۔

غلطی تو نا منشی ناء۔ خدل منت زاری کرسه، پوشکارسا ڈیور ۽ منشی ۽
 پارے۔ او فک پچ خیالداری کتوس۔
 ناگمان کوچ انا رفتار کم مرسه کرے، اسه کنڈ آ بریک خلک سلپس۔
 خدل تینا پیہن آڈلگ آخن تے اٹ بے وس ہراکہ۔ ڈیور و منشی اخلاق نا دنگ
 آن پیشن ہیٹ کننگ اٹ تمار۔ دنگ ماما ننے ہرے تمانے۔ تینا خن تے خراس
 آنبار کرسه پاپیر دنگسہ یا درفن نے۔ خدل ۽ دنگ نا اشارہ کریر۔
 خدل بھاز، نا اُستی ٹی گاڈی آن دنگا۔ او بھاز مونجا اُس۔ ہرکنڈ آ اسه
 چپی اس تالان اُس۔ تارمی نا ہرکنڈ آ بادشاہی لُک۔ توبے نا مَر اسکان ڈس آلو۔
 آسمان آ مون انگا جبر آک لُسرہ۔ کزانا کزانا اسه اسه استار خننگارہ، گروشک
 تسرہ۔ تارمی پین زیات مرسا ہنک۔ تارمہ غانن اسه کنڈ آن مون انگانن ایلو کنڈ
 آن اسه چُپ ۽ خلیس اس اونا است ائی تماس۔
 مَر مَر آن کچک آتا عوکننگ نا توار لُک۔ بڑیبانگ آسرک نا بغل آ درخت
 آک جنگل نا ڈیک ۽ تسرہ۔ خدل روڈ آن دنگا کسر ۽ خرک کننگ کن کسر نا نیام
 آن راہی مس۔ درخت آتا نیام آن اسه بھلو تہاری و چپی اس تالان اُس۔ خدل
 تون گڑا لُسرہ۔ انت بے نختی سیٹ تینا سفر ۽ بنا ۽ کریس۔ بے کسر درخت آتا
 نیام آن مدان مدان ہنک۔ نن نا دو بجر نا وخت اُس، درخت آتا نیام آن پشتما۔ چنکو

روڈ اس بس، روڈ آ گاڈمی سواری آلو، کله سیٹ مر آن اسه گاڈمی اسے نا بتیک
 خننگاره که بسکه۔ خدل خوش مس۔ سواری سینا کاریم مس۔ گاڈمی بنگ ائی
 لُسکه۔ گاڈمی خُرک بس تو خننگا که پولوس نا گاڈمی لُس۔ خدل نا گور آ بیک خلک،
 ارا مسه سپاہی گاڈمی آن دژنگار۔ خدل ۽ لغت و چیانٹ متننگ اٹ تمار۔ اسه
 سپاہی اس پارے ہڑوے دا روڈ آ موٹر سائیکل پلنگ۔ دا جنگل نا گور آ درو شام
 اتو بندرغ اس کسفینو۔ اونا پولوسن آ اسکوٹر ۽ پلاؤ۔ مالک کسک موٹر سائیکل ہنا۔
 بھلا داٹیل ہم دوئی بس۔ پولوس آگ اودے لغت خلسه گاڈمی ٹی بیئر۔
 سہب اتون مہالو دا خیر اخبار اٹ لُس کہ داٹیل آتا بھلا دزگیر مسنے۔
 مخلوق خوش مس، دا شارٹ داٹیلی مفرو۔ پچ ۽ خوف و خلیس اس اف۔ داسه دا
 علاقہ ٹی دزی نا پن ہم سلتنے۔ خدل آ خون نا کیس لگا، ولے دا بابت شاہدیک
 پک ہلوس، ولے مسه موٹر سائیکل نا کیس خلنگاسس۔ کل ۽ اوار کرسا اودے
 پچ سال انا قید نا سزا ہننگا۔

ٹوکری

لاغر بڑا انگا بالاد تون خنک تے خیسن ڈلگ، رنگ تے مون
 ہڑسینگاس۔ جوان سوٹ بوٹ لُسکے۔ پیچ آک تے کاٹن لُسے۔ ناصر ہڑوے
 ہوٹل آدے مون آکڑسی آتولوک ٹائم پاس کریکے۔ تینا گڑاس سنگت آتون۔ اونا
 اخلاق بھاز زیات جوان لُسکے۔ اونا زبان اٹی بھلو ہنینی اس لُسکے۔ ہرکس اوڑتون
 اوار تولوسس اونا ہیبت آک بندرخ ۽ بھاز بلکہ۔

ہندن اخلاق تے زور لُس ہنداوڑ خدمت ہم زیات کریکے۔ ہندن مرسہ
 پانزہ بندرخ اوڑتون واقف مسوسر۔ ہرکس اونا عزت ۽ کریکے اِرغ کنگ نا وخت
 مروسس پاریکہ کانو سنگت آک ہمے چوک والا ہوٹل آِرغ کنینے۔

ہموڑے جوان روشٹ، کڑاہی، چکن بریانی بلک تینا دومی ۽ جوڑتیا پیری
 ترسہ پاریکہ۔ ہڑوے بندرخ آتے روشٹ تسکے۔ آخر اٹی بوتل مسکے، چا مسکے، اِرغ
 کنگ نا وخت آ بھاز بھلو بھلو ہیبت کریکے۔ انشاء اللہ دا ایلم نا کاریم ۽ کروٹی ۽
 کنے فلانی محکمہ ٹی ٹوکری ٹی بھرتی کرفوہ تے۔ ہر بندرخ اوڑتون ایلم آنبار جوڑ
 مس۔ ناصر پاریکہ نم کنا محسن آگرے۔ کنا چنکا ایلمک اُرے۔ ہنداوڑ ناصر نا عزت
 بھاز زیات مسک۔ ہرکس اودے ناصر آن ناصر صاحب جوڑ کرے، ہرکس اوڑتون

ایلم جوڑ مس۔ اونا عزت ڈغار آن آسمان آہنا۔ بھلو عزت اسپنا مالک لس۔ ہندن
مرسہ ارا مسہ تو گدرینگا ہندا وڑاٹ ہردے روشٹ کننگ لسکہ و بوتل باسن آرخ،
بھلا بھلا ہیئت آگ۔ ناصر صاحب چکن بریانی نا مریض اس لس۔ چکن بریانی
اودے بھاز وڑاکہ وڑوڑا نا مصالحہ شاعوک جوان مزہ دار لسرہ۔

ہوٹل والا اودے جی کریکہ۔ سر جی پارسا ناصر صاحب نا بھاز عزت ء
کریکہ۔ ہر وخت ناصر صاحب بسکہ ہوٹل والا اونا بھاز عزت ء کریکہ۔ او تو بھلو
صاحب اس لسکہ ولدا دہ پانزدہ بندخ اورٹون ہروخت اوار لسرہ۔ ہزدے ہندا کسہ
خاک لسرہ، ناصر صاحب ہزدے تینا تینٹ سفت ء کریکہ۔ ای تو ٹر تفرہ کنا ہیئت
ستاف ء ٹرننگ کنا کاریم اف۔ اوٹر تروک آگ پین بندخ آگو۔ انشاء اللہ لوکری تے
کرفوہ۔ ہندن پنچاشست بندخ آتا آڈر آتے کرفینٹ بس اللہ نا نظر نیک مرے
بندخ آباد ہی آباد ء۔ پنچاشست بندخ نا اراتے آباد کریمنٹ اوفتا نیک دُعائی مس۔
آباد مسٹ ڈغار بلکٹ گاڈی بلکٹ۔ پلاٹ بلکٹ۔ بس پچ گڑا سینا کمی اف۔
او تینٹ شمال انڈسٹریز اٹی اسسٹنٹ نا عہد غا لسکہ۔ ارج کننگ آن پد دو سلاکہ۔
ہوٹل مالک آہناکہ کشاکہ تینا ہٹو ء دا جیب آن فخر اٹ ارا ہزار نا خرن ء نوٹ
پوسکن ء ہوٹل نا مالک ء تسکہ۔ اخلاق اٹ گڑاس ہیئت و گپ کریکہ۔ پدا پاریکہ
کانبو سنگت آگ اللہ ء یات کبو۔ نماز نا وخت مس۔ او مون اٹ ہناکہ بندخ آگ

اوناپد اٹ بسرہ۔ کس اودے بھائی جان ناصر پاریکہ۔ کس ناصر صاحب پاریکہ۔
 کس اودے گل صاحب پاریکہ۔ ناصر صاحب ٹیڑسکے۔ اونا ارا ریلوے کالونی ٹی
 سکے۔ اصل اٹ تو کراچی نا ماجر اس سکے۔ تماسوس شال اٹی۔ اوتینا لوکری آ
 ہنٹوکه اونا جندا اپندا وڑی بند سکے۔

اوتینا سنگت آتا مون آ موبائل تون دوٹی گوازی کریکہ ٹائم پاس کریکہ۔
 مس کال بروس تینٹ کال کریکہ۔ گھنٹہ اس ہیٹ کریکہ۔ بھلو بھلو ڈائلاگ
 تسکے۔ لوکری تا بارہ اٹ ہیٹ کریکہ۔ ہندن گرٹاس بندغ آتے آن کاغد و فوٹو تے
 خواہیفیکہ۔ اعتراض کریکہ نا عمر زیات ء، بھاز بہانہ کریکہ۔ منہ دے آن پد اسہ
 دے پیشیم تون بھاز فریشان تولوک لس۔ اونا دوٹی سگریٹ اس سکے اونا سنگت
 اس بس پارے۔ خیر ء ناصر صاحب مونجا اُس۔ ای فریشان اٹ، سگریٹ نا اسہ
 بھلو کش اس خلسہ پارے۔ اونا سنگت ارفے انت حساب ء ناصر صاحب۔
 ناصر مچٹ اس چپ کرسہ سگریٹ ء چندسہ پارے کنا ماما نامسڑھ اسے ناروے
 ٹی رہینگہ۔ او جنوزان ء مسہ سال مہالو اونا آرغ کار انا شکست اسیٹی کزیت
 کرے۔ کنا ماما پارینے، نے سالم کیوہ۔ مچٹ اس مسڑنا اُست اف ولے او بھاز
 ازگار ء بندغ ء ہائی لیول نا۔ نن اوفتا مقابلہ اٹ بھاز غروب اُن۔ اوفتا ارا والاک
 ہم راز افس۔ ماما نا اُست ارے۔ مچٹ اس نا ٹہنگی منگ اٹی ء۔ مسڑ پارینے ای

ناصر ۽ برام کپہہ۔ - ای تو برطانیہ ٹی برام کیوہ۔ کنا ماما پارینے نی برام کریس نن
تو ن رہینگسہ۔ ناروے ٹی کنے وارہ کنپک انتے کہ کنا کاروبار حساب کتاب کل
داڑے کنو۔ اینو پگہ ہندا ہیٹ آکو برام نا۔ کنے اسہ گڑاسیا افسوز ۽ نئے سنگت
آتے بنگنگ انگ کپہہ انتے کہ نم کنے آہجاز کبین اُرے۔

اونا سنگت آک گڑاس چچ ایسر، چوٹ بوٹ ایسر، ناصر صاحب خوش لُسکہ
پانزہ ہیٹ جوڑہ اوڑکن چچ انا تیار مسر۔ گڑاس پین تحفہ ایسرہ۔ تینا سنگ آتے تسلی
ترسہ پارے دا ہیٹ ۽ برام نا الیو، او بھلو بندغ ۽ بھاز پیسہ والو مرضی تا مس
کیرہ۔ متو بس مف، کنے انت اس۔ نن منت کپینہ۔ کنکن داڑے بھاز ۽ بندغ
ہراکان کٹا اُمت مچٹ اس بسخندہ کرے بس دا ہیٹ ۽ اللہ۔

اول نننے لوکری تا کاریم ۽ کروٹی ۽، انتے کہ سنگت آک بے روزگار ۽۔
اول اوقتا کاریم مرے آڈر آک مریر۔ اللہ مالک ۽ پد آن ہم برام کیوہ۔ دن ۽ بچ ۽
ہیٹ اس اف۔ ایلم تا کاریم مرے۔ اللہ مالک ۽ اللہ بھلو اللہ سے۔ اللہ خیر کے۔
ہندن چا نا کاریم مس کنا کاریم مس۔ کنے بھاز خوشی مریک۔ نا کاریم مریک
انشاء اللہ کنے اومیت ۽، گڑاس پیسہ ایڈوانس ضرورت ۽، ایلو فک آرڈر آتیان پد ننا
تو اسہ اُرانا حساب ۽ کس آن لکھ روپئی کس آن اِرا لکھ گڑا سے آن دونیم لکھ
روپئی ہلک۔ چار بچ بندغ اسینا بینک ائی اکاؤنٹ ملا۔ بس ایلم نا لوکری مس نم

تینا تنخواہ ۽ ہر تو ہمے بینک آن ہلو۔ تو پورو مس ہر کس ہناتینا تینا اکاؤنٹ ۽ چیک کرے ہر اسٹ نا اکاؤنٹ ائی دہ دہ ہزار بسوس۔ ہر کس تینا چیک ۽ کشا خوش مسر۔ ناصر صاحب ۽ پاریر صاحب ننا تنخواہ بسنے ناصر صاحب مخا۔ او ایلم نے مبارک مرے۔ نم ڈپٹی کپیو بس پہلی پہلی آ ہنہو تنخواہ ۽ تینا کشبو۔ نم تو آزاد اُرے۔ اللہ ناشکر ۽ ادا کبو۔ ناصر صاحب نا چند تینٹ اوفا اکاؤنٹ آتے جوڑ کرے، دو نمبر ۽ آرڈر جوڑ کرے دوٹی تا تس۔ خوش سُرہ۔ تینٹ دہ دہ ہزار روپئی ہراسٹ نا اکاؤنٹ ائی شاغاکہ۔ اللہ کرے ای کریٹ نے آسودہ کریٹ۔ ناصر صاحب تینے جوڑ کرے۔ بیست سی لکھ روپئی نا مالک مس۔ اسہ دے ناصر صاحب نا اراغا اونا سنگ اس بس۔ ناصر صاحب کن پچھ چوٹ ہلکوسس اونا اراغا بس اونا درگہ غا بھلو قلف اس خلوک اُس۔ ناصر صاحب نا ہمسایہ اس مچٹ میخ اُس، دیوال نا گور آتو لوک اُس۔ سوچ کرے صاحب نا حال حوال اف لہنو۔ پچھ و چوٹ آگ تے دادو۔ انتئے اونا کہ برام نا تیاری کو۔ ناصر نا ہمسایہ حیرانی اٹ پارے کنے تو ناصر نا برام نا بارو اٹ خبر اف۔ ناصر صاحب تو ہناتے بازار آ۔ اونا ہمسایہ فون آورٹون ہیٹ کرے۔ ناصر صاحب پارے ہر کس کنکن گراٹس سامان اتو تینتوں تحس تا۔ ای بریوہ شام اتون۔ ناصر نا سنگت پچھ آتے اونا ہمسایہ ۽ تس۔ پدی ہنا ہندن مسہ بندرغ پین بسر پچھ ایسر اونا ہمسایہ ۽ تسر۔ ناصر صاحب

کن پینچ بیسٹ جوڑہ غان زیات سُسرہ۔ ہرکس تنخواہ کشاکہ اوژکن سامان ہلککہ۔
 ناصر صاحب تینٹ اسہ کرائی ء مکان اسیٹی ریڈنگکہ ہندا وڑ سال اس گدرینگا او
 اکاؤنٹ آئیٹی پیسہ داسہ شالوکہ اونا سنگت آک بسوسر ناصر ء پاریر صاحب ننا
 دا پہلی آتنخواہ ملتنے ناصر مچٹ چپ کرے و پارے ایلم نم پنچ، شش توناء غیر
 حاضر مسنرے۔ ہندا خاطر آن بھلا بھلا افسر آک نے غیر حاضری نا وجہ غان
 ڈسمس کرینو۔ خیر ای نمکن متا خلیوہ ولدا بحال کروفہ نے۔ ای نے بھرتی
 کرفیسٹ۔ نیم چرت خلیبو۔

ناصر صاحب نا پین خاص ء سنگت اس لس۔ ناصر نا سنگت خاص،
 گیمر اس لسکہ بھاز آبنرخ آتیاں پیسہ ہلکوسس۔ کہ نے پیشین ملک آتیا دیوہ۔ ترکی
 آدیوہ۔ ہمیرے پوریا بھاز ء۔ یورپ ء، ترقی یافتہ ء برا عظم اسے۔ ترقی یافتہ غا ملک
 آکو۔ چل پنجا لکھ روپی ہلکوسس۔ اسہ دے سب اتون مہالو ستاف انا وخت آ
 ناصر نا سنگت خاص ء ٹیکسی سیٹی بس۔ ناصر ء پارے زوکہ ایلم سامان تے تینا
 پیک کر داکان کشن تینے۔ ہفت بچہ غا بھاز بالی پٹ آن بال کیک۔ داسہ شش
 بچہ ء، ناصر زو زو تینا پوسکن آچھ آتے پیک کرے، چوٹ آتے شاغا۔ ناصر جوان
 لشن پیش لسکہ۔ ناصر نا سنگت مٹا پارے گنوک داخہ بھاز پنچ جوڑ کرینس۔ ارا مسہ
 جوڑہ گنج اسے۔ اونا سنگت ہزارہ اس لسکہ۔ ناصر پارے کاریم ایترہ۔ ناصر نا سنگت

ولدا برام ۽ نانت؟ گم کہ برام ۽ لُخ اٹی چڑینگ اس تک۔ سوار مسر کار اٹی رادہ
 مسر۔ ناصر ناسنگت جھاز تیز لُسکہ۔ ناصر ناسنگت پارے ای پنجاشست لکھ نا
 کٹیا کریینٹ فی امر کریس۔

ناصر بھلو ٹاکو اس خلک مخا۔ بیست، سی لکھ ناکٹیا مس۔ گڑاس ہوٹل ولانا
 آکسریم ولانا، جوس ولانا، چاہ ولانا، سبزی ولانا دوانزده لکھ اس پیشن دکان
 داتنا مریرہ۔ ناصر ناسنگت مخا دادے پاسر سہی۔ زو زو بلی پٹ آرسیدگار سوار مسر
 جھاز اٹی ترکی کن رادہ مسر۔ ارا ہفتہ خان پد اخباراٹی بس ارا پاکستانی دزگیر مسنو،
 اسٹ اس منشیات ناکیس اٹی، ایلو بندغ آتا سمگلنگ ناکیس اٹی۔ اوفتے عمر قید
 ناسزا مسنے۔

برام

نبی داد چل و پیچ سال نا خواری کروک ء بندغ اس ئس۔ اسہ دو اسے آن معزور ئسکہ۔ او بھلو مالدار اس ئسکہ، اونا اُرا مُر بھلو بیابان اسیٹی ئسکہ۔ اوڑتون بگ اس ئس، ارا مسہ جان جوڑ ء سبڑ ء خراس اونا اُرا نا مون آتفوک ئسہ۔ ہندا ہدو اوہل اٹ مرو خڑک اونا رشتہ دار آک رہینگارہ۔ اونا عزیز آک غریب ئسہ۔ او مالداری نا گمر اٹی کس اتون زند انا خوشی غم تینی سیالی کتوکہ۔ اونا اُرا چنگو ایلم ئسہ۔ ہر مسٹ آ ایلمک اوار رہینگارہ۔ اونا ایلمک تینا چنا تون اوار زند انا سفر اٹ مشغول ئسہ۔ اوقتا لمہ باوہ ہشت و دہ سال مہالو دنیاۓ الاسر۔ اونا ایلمک اوڑتون دو سبکی کریرہ۔ ہر کاریم اٹی اوار ئسہ۔ جمعہ نا دے ئس ہوٹل اٹی رش کش ئسکہ۔ دے باسن ئسکہ پنکھہ چلینگاکہ۔ ہوٹل اٹی گڑاس بندغ آک کرسی تیا تولوک ئسہ۔ گڑاس بالشت آتیا جوکہ ئسہ۔

نبی داد بالشت آجوکہ، تینا سوچ آتینی کرٹمب ہناسس۔ اونا پانادا آ بالشت آ اسہ بندغ اس جوکہ ئس۔ ہمو بندغ نبی داد نا کوپہ غا دو خلسہ پارے۔ ایلم چاء تے تینا ہرف، تیخ مسر۔ فریشان اُس، خیر ء؟ اللہ کل ء جوان کیک۔ اونا جوان ء ٹوپ اس ئس، گھڑی اس اونا دو آتفوک ئس۔ مچٹ اس لبشخندہ کرسہ پارے۔ نا

طب نا طب اُس۔ طبیعت نا خراب ۽ کان ڈاکٹر آ۔

نبی داد بے خیالی اٹ اڑسندہ اس کشا۔ دن ۽ ہیت اس اف۔ تینا رنگ ۽ بد کرسہ پارے دو انا معذوری کن کن ویل اس مس۔ ہمو بندغ پارے اللہ مالک ۽ تخ تے خداغا۔

نبی داد آن اڑنے ایلم ارغ نا حوال ۽ لبت۔ نبی داد پارے ارغ کنتنت ہمو بندغ توار کرے ہوٹل والا ۽۔ ہوٹل والا بس۔ ہمو بندغ نبی داد آن اڑنے، انت کنسیہ ایلم؟ ولدا پارے بس ارا نمکین روسٹ مرے، زہ سے آن پدارغ آتے ہوٹل والا تھا۔ ولدا اڑنے نا پن خواجہ؟ کنا پن نبی داد ۽ کنا ارا فلانی جاگہ ٹی ۽۔

مالداری کیوہ، شکر ۽ دوسد دونیم سد میٹ کنا اریر۔ نبی داد پارے ایلم نا پن انت مس۔ ہمو بندغ تینا سینہ ۽ مون آکشسا پارے کنا پن برکت ۽۔ برکت اڑنے ناماک انت کاریم کیہ۔ یا مال خوافرہ نبی داد پارے کنا برام متنے۔ کنا ایلمک مال ۽ خوافرہ ای آزاد اٹ سودا سامان ہلنگ کن شار آریوہ۔

برکت پارے سانگ مانگ اس الہ خاک ناتنگ اٹی ۽ نے یا آخا، کس ۽ پارینس؟ دا بھلا زند تو پین تنیائی اٹ گدرینگپک۔ اولیا داس چناس پن آنا مریک۔ نہ تو بنوٹل مریسہ۔ او تینا رنگ ۽ بد کرسہ پارے۔ آخر نے ہم ارا اس جوڑ کروئی ارے۔ یا غٹ زندہ چڑہ چانگ چرینگسہ۔

ارے کس اس نظر اٹی نا؟ آگہ پاننگ کپیہ تو امی ہرادے تینا ایلم نا کاریم
بروٹ؟

بس ایلم نا مسٹائی مریک۔ نبی داد مچٹ اس بٹخندہ کرسہ پارے مسٹائی بھاز مریک۔
ارخ کننگ آن پد ارا کوپ چاء انا ہوٹل والا تئا۔ اخر نے ہم اراس جوڑ کروئی
ارے۔ مچٹ اس چپ کرسہ لئخ ۽ شیف کرے، ولدا ہراڑے کہ نا است ۽ کنے
پاتاتہ نا مار شرم کپہ۔ ارمان کروس۔ نن نا دو ستوا اُن۔ نا خیر ۽ خوانہ ناتنیائی نے
کن ویل اسے۔

نبی داد بھلو آرسندہ اس کشا پارے کس کن کن دن ۽ کاریم اس کے کنا باوہ
غان ہم زیات ۽، دا تو بھلو مہرانی اسے۔ برکت پارے کنا دو آن بھاز اراک آباد
مسنو۔ دا کاریم تو کنا چپیکو دو انا ۽۔ بندغ ۽ امی خنانٹ۔ ہشکن برز ونا زیبا،
خوانندہ۔ ہرٹوم آگ چاء انا کوپ آتے ہرفیر۔ باسن باسن ارا کلم تون چٹفیر۔ نبی داد
نانک خوشی آن ڈغار اٹ لگتوسہ۔ برکت خن تا کیرغ اٹ ایلو ارا مسہ سنگت آتے
تینا ہرسہ خن خلسا پارے۔ قسمت اٹی مس تو رسینگک رشتہ خاک آسمان آتیٹی
مریرہ۔ چپر چپر اٹ برکت سنگت آتون اشارہ اٹ بٹخندہ کرسہ مخاکہ۔

بس بندغ نا پن آٹے، نئے رٹ کٹ نئے جھیڑہ کروس، زموار تینٹ اُس۔ نیازی
عاجز اسے ہندا بروک آ تو اٹی ناسانگ برام اسہ جاگہ غامرو۔ لب ہم تروس۔ نبی داد

خوشی آن تینا دوہ سینہ غا تخسا پارے یار امی بالکل پیسہ خرچ کیوہ۔ ہر کڑدارے ہلیوہ۔ چلو اس خسین نا۔ اڑے مختاور نے آن دیر لب خواہک ملنڈی ء مخنگ اس خلک پارے، جاگہ کنا رے اسہ کوٹھی اس نے کن شاغنے۔ پین خدا غان انت خواسہ۔ کورے انت ضرورت ارا خن بچ ء خرچ اس خواہہ۔ دامسڑھ نا باوہ اودے کنے آپٹکی ٹی لبشخاس۔ اونا باوہ لمہ فوت مسنو، امی اونا باوہ نا جاگہ غاٹ، کنا راز نے آٹے بس منہ بندغ تون بہ پیالہ اس چاء ناکاح ء نا شاغنے۔

دُن تو گڑاس خرچ مریک، کنا گور انا گڑاس ہمسایہ ء۔ اخہ نیارٹی سے گد اس بچ اس گڑاس مریک۔ بندغ آگ لکھ آتیمی اڑزان ء، ہندا بندغ کن پین ہم زیات رشتہ بسنو بس نصیب نا کاریم ء۔ مختینا دوہ سینہ غا خلسا پارے مخلوق ء جنوزان ملپک۔

نبی داد مختسا پارے کنے تو کشکاس۔ خرچ ہم کروٹی ء ہوٹل والا نا پیسہ غاتے ترسا پارے داہم بھلو نیکی اسے۔

برکت پارے اللہ نا مہرانی ء بندغ اٹی بچ ء کمی اس اف۔ داہیت پکاء بس۔

نبی داد پارے پکاء امی چنا اس اف تینا ہییت آسپروٹ۔ ولدا برکت مدان آخف اٹی تے پارے داہیت ء کس اتو یاد کپیس۔ مخلوق شیطان ء نوا دا رشتہ خراب مرو۔ نی دُن کر گڑاس پیسہ لکھ یک نیم نا کاریم ء کر دا ہوٹل آپگہ سوب اتون

بریس۔

تاکہ سامان نا بندوبست اس کین۔ مونایک شنبے آنا کاریم ۽ کین، دارشتہ نا پن آ
مرے فی ہندن زائیفہ سے نا مالک مریس۔

برکت بش مس پارے ہیٹ آگ ہندا و پگہ سہب اتون لکھ یک و نیم اسینا کاریم
کیس بریس۔ نہ تو سودا خراب مرو سنگت۔ جوان ایلم کنے لہنو مہاز کاریم ارے۔
لہنو جمعہ نادے نماز کن اللہ ۽ یاد کین دنیا سے ہنوک ۽۔

تینا پیسہ غاتے برہر کر۔ باور کر بچ ۽ جوفہ اس اف۔ بس نا آرا آباد مرے ننانیکی
اسے۔

اسہ ہیٹ اس کنا غوراٹ بنس او قسمت ۽ نا زائیفہ ہفتہ اس سلے نے تون یارا
ہفتہ سلے۔ یا تو اس۔ اونا زی آٹے پدا ای زموار افٹ۔ لہنو پگہ گیشتری آرا تہی
کٹ پیٹ آگ مریرہ۔ ای داسہ کاوہ۔ پگہ پیسہ اتیس، ہندا ہوٹل آ بریس۔ ایلو جمعہ
غاگڑاتے ہلینہ۔ بروک آیک شنبے آنا برام مریک بس، ولے دا ہیٹ ۽ کس اتون
یاد کپیس مخلوق گندہ ۽ نواتیار آ کاریم خراب مف۔

پو مسس کنا ساہ انا بند۔ فی کنے آ مہاز کبین اُس۔ ای داسہ کاوہ تینا گھڑی آ
ہمرسہ مدان آ پارے۔

نبی داد آرا غا بس لہنو خوشی آن تولنگ کتوکہ۔ خراس ۽ درے سودا کرے۔ بچ ۽ ہر

اٹون اوار سودا کرے۔ گڑاس ہیٹ سودا کر سا ارا مسہ لکھ پیسہ مچ کرے۔ سہب اٹون مہالو بس ہوٹل آبرکت مہالو آن تو لوک لُس، تینا خن تے پیہن کر لیس۔ ہوٹل اٹی نن درست تو لوک نبی داد نا انتظار ۽ کر لیس۔ سہب انا مہالو رش کم لُس۔ برکت خنا نبی داد ۽ پہہ مس، مون ۽ سلانس سالم یا آخا، یار داڑے دیر ارے مون ۽ سلوہ۔ ارا پراٹہ خواہنے ارا کوپ چاہ خواہنے۔ برکت پارے ایلم ای نے سہب انا مہالو ہندا خاطر آن خواہینٹ تاکہ پیسہ نا حساب مہالو مرے مخلوق اڑی ۽ پیسہ دوٹی خنار بس کاٹم ہنا۔

نبی داد مچٹ بٹخندہ اٹ پارے آخادن ۽ ہیٹ اس اف اللہ خیر کے پراٹہ ۽ ارا باخو کر سہ چاہ انا کوپ ۽ تخا جیب آن پیسہ غاتے کشا برکت نا مون آتخسا پارے اسہ لکھ و پنجاہ ہزار ۽، برکت پیسہ غاتے حساب کر سہ جیب اٹی شاخا تینا چاتے گلکم ہلسا پارے دو جمعہ لُس لہنو ہفتہ ۽ بروک آ جمعہ نادے فی برک ایلو پیسہ غاتے بریبر کر تاکہ گڑاس ہلین، نبی داد تینا است انا گڑا ہلیدہ اسہ ارا تولہ اس خدین نا مرے۔

برکت پارے فی ہن تینا کاریم تے کر جمعہ نادے ایلو پیسہ غاتے اتیس تاکہ یک شنبے نادے نا برام نا تاریخ ۽۔ منہ دے گدینگا جمعہ نادے لُس نبی داد بس بازار آ ہوٹل اٹی، برکت مہالو آن تو لوک لُس۔ اوار تو سر کوپ آک چاء انا مہالو تھوک

سُسر۔ چاکنسہ کریر۔ نبی داد پیسہ غاتے کشا تس پارے اسہ لاکھ و پنجاء ہزار ء، اونا
مون آ بھلو خوشی اس تالان سُس۔

برکت پارے اسہ دے انا کسر ء، یک شنبے نادے مسہ چار بندغ تون چپ چپانی
ٹی نکاح کر ہن۔ یک شنبے نادے نبی داد پین ء پچ بیناس۔ مون ء سدری
اس پوسکن ء چوٹ کار اسیٹی پھل آک خلوک سُسرہ۔ شام اتو مسرٹھ نا اراغا بیٹھک
اٹی مسہ چار بندغ تو لوک سُسر۔ برامی نیام اٹی بوک تو لوک سُس۔ اونا ہرٹوم آ ایلمک
سُسرہ۔ ارا بندغ پین سُسر، گاڈی آن دنگار تو سر۔ برکت پارے بندغ تینا ء دبو نکاح
ء تینا اراٹی شاو۔ اونا آرے پارے ٹھیک کانہ تینا اراغا۔ چاء مس شربت مس زہ
اس تو سر۔ گھنڈہ ارٹ آن پد پدی سوار مسر تینا اراغا بسر۔ برامی نا چیل آک
کشکاسر پوسکن ء چیل بلکر۔ نکاح نا خوانگ کن ملا اس پٹار ایسر۔

ملاحال حوال کرے، ملا پارے دا دیر اسے؟ دا نا نکاح ء ای خوانپرہ۔ تینا لُح ء بند
کپرہ۔ ملا ہتا۔ پین ملا اس ایسر، نکاح مس۔ ارا ہفتہ خان پد سہب اتون مہالو
سُس۔ اونا زائیفہ اونا راستیکو دوٹی ہلسا تینا خن تے اونا خن تینیٹی خلسا مچٹ ء پشخندہ
اس کرسا کوپہ ء تینا آرے نا داواٹ ٹلییفہ۔ دا برام منہ دے نا مہمان مریک نن
تینا زندا سفر اٹی اسہ ایلو نا وراٹ افن۔ عمر انا فرق مریک۔ دا برام منہ دے ٹی
ء سے۔ اونا زائیفہ ملنڈی ء مٹنگ اس خلک۔ نا دوستی آشریک سفر منگ آکنے

فخرء۔ امی تو خوشی آن گنوک مسنٹ۔ فی کنا زندا ائی بس۔ ننے اللہ آخبتی ء زند
 اس ایستے۔ دیک گدرینگار، ہنار منہ وخت مس۔ تو اٹ آن پداونا زائیفہ، نا ٹہنگی
 کریکہ اوڑتون اسہ دے نیمروچ تون ڈینڈ کرے۔ اونا زئیفہ خاراٹ پارے کنے وار
 اف تینا خازک آتے سلنگ وسفائی نا۔ نبی داد خاراٹ بس پارے کتو نے خدا
 ہراکان کنالخ ائی تماس۔ تینا پیدیشانی ء کرنچ کرسا تینا دو ء پیدیشانی ٹی خلک تینا
 مون ء شیف کرے۔ ولدا اونا زئیفہ خاراٹ پارے ہڑدے ڈاچی کن ٹانڈو شنز
 دغرتا بے اکن جو آن دیر اتنگ پال تے پورنگ اراٹی لڈ آتے جارو خلنگ ارغ
 بسنگ لاب آتا وخت آلاب کننگ پیچ سلنگ بھاز خوار اٹ۔ سہب اتون مہالو
 ٹوسہ بش کیسہ کنے داڑے نن درست کچک آتا عوکنگ آن تغ بقل۔ امی نے
 تون رہینگ کپہہ، تینکن پین زائیفہ اس پرٹ۔

دا ہیست آتے کرسا نبی دادنا است انا ارمان تینا گد ء ہرفسا راہی مس ہنا۔

مار و باوہ

(انگریزی ٹی مٹ ہر سوک)

اونانک ترخاسر۔ ہندا ترخس آتیاں چڑھ دتر مسرہ۔ منکن آلتر آتے بینسا او سہب
 انا نماز کن مہالو بش موسوس۔ تینا کوٹھی آن پیش تمسا داسکان تھی تھی لُس۔
 ہود انا تیخ انگا دیر اٹ مون دو کرے۔ اونا بامس آن دیر وہسا ہناکہ۔ چڑھ بامس نا
 دیر تے سفا کریکہ۔ اراٹی مصلحہ ۽ شاغا نماز کرے۔ زوزو بس تیل آتے ہر فے۔
 تینا لیر آتے کشا۔ نت تے چرپ کرے۔ اونا لیر آتا رسیک ٹراسر۔
 بیست سال آن پدرشید جان نا اراٹی گدرینگلوک آجمعہ نادے مار اس موسوس۔
 جھاز منشت او زاری آن پدر اونا اراٹی اولیاد اس موسوس۔ رشید جان داخلق انا بھلا
 زبندار نا بزغر لُسکہ۔

ہر نن دیر تورنگ کن ہناکہ۔ تیخ انا سوب آن اونا نک دُوک ترخاسر۔ تینٹ وخت
 آن مست پیر موسوس۔ مار انا ودی مننگ تون اوار ونا خننگاکہ۔ اینو جھاز خوش
 لُس۔ اونا جوڑنیا ہر وخت لبشخندہ اس لُس۔ اینو رشید جان نا مار انا ششہ لُسکہ۔ او
 جھاز خواری کش ۽ بندخ اس لُسکہ۔ اونا اسٹ انگا مار اونا وارث او کوپہ جوڑ مس۔
 زوزو چاتے تنگا۔ شار کن سر ہلک۔ اسہ ارا ہیٹ ہلک۔ خیرات کن ہنینی ہلک۔
 پین دنیا نا گرٹاتے ہلک۔ اونا، نک خوشی آن دُغار اٹ لگتوسہ۔ ہنین تے بڈ

کرے۔ اُراغا رسیفے تینے۔ تینا اُرائی ۽ پارے دا گڑا تے سنبھالہ تنخ۔ لہنو ہمسایہ اوگرٹاس مہمان بریرہ۔ شام مس مارانا پن ۽ اصغر تنخا۔ بھاز خوش لُسکہ کہ مارا سے نا باوہ مس۔ او تینا چنآء نازو لاڈاٹ بھلن کرے۔

ہندن زندانا دیک گدرہینگسا ہنارہ۔ اصغر جان ۽ مسہ سال مس۔ سہب تماکہ تینا ڈغار آکاریم کن ہنکہ۔ بج چٹ تسکہ۔ اونا خولم نافصل بھاز جوان مس۔ اصغر ۽ خلق انا اسکول ائی شاعا۔ اصغر جان بھاز شونک اٹ خواننگ اسکہ۔ رشید ناخن تیئی تجلی اس لُس کہ کنا مار خواننگ ۽۔ تہار می آں تجلی نا پڑ آ کام تنگ ۽۔ اللہ سر سہب کے تہ۔ تینا باوہ نا اسٹ انگا مار لُس۔

اصغر تینا بھلاتا عزت ۽ کریکہ۔ اصغر خلق نا اسکول آن پنجمیکو کڑدناک ٹی سر سوب مس۔ اونا باوہ بھاز خوش مس۔ اوڑ کن سائیکل اس ہلک۔ رشید تینا مار نا کوپہ غا دو خلسا چنکو بشخندہ اس کرے۔ رشید نادٹانک پوشکن ہر سیدنگا سر۔ اونا دٹان تیا چا انا موج آک لچوک خننگارہ۔ تینا دوی ۽ دٹان تیا پیری ترساتینا باء چٹا۔ ہیل کر کنا چنا۔ نوشت او خوان دوئی کر۔ روژنائی تالان کر۔ بس دا شار کن نوشت او خوانہ۔ ای تینا زندانا کل مڈی ۽ نوشت او خوان نا شونتری آخلنگ خواوہ۔ تانکہ دا کنا است انا ارمان پورا مرے۔ نے خوانفوه۔ نا نخت نے تون ۽۔ ولے اسہ شمرٹ اسے کہ بھاز شونک اٹ او سخت خواری اٹ خوانس۔ نے شار انا بھلا

اسکول اٹی شاغوه۔ فی تینا خواننگ ۽ مونی برجاء تخ۔ اصغر تینا باوه غا ہرا پارے۔
 جی او ابا! کنے سماء۔ فی کنا باوه اُس۔ قبلہ اُس۔ نالیتک (لترک) کنا کاٹم۔ ای
 ہم چاوه۔ فی اخس خوار مسونس۔ اسہ آہری او زند اس تیر کننگ اُس۔ اینو پگہ
 بھلا زیندارک بھاز سخت ۽۔ نے ٹین اس غلہ نا ایترہ۔ نا حساب آن ارا مسہ ہزار
 کاٹہ۔ کنے ہم دلیل ارے سال آتا حساب اٹ ناز آتے تفسہ۔ ہندا بھلا
 زیندارک بھلو بھلو ہیئت کیرہ۔ شار آکارہ دے درست پیری خلیہ۔ ولدا لنگڑ پڈ آتینا
 ارا غا پدی ارسینگرہ۔ ناخیرات مرلو۔ ای غریب ۽ باوه سینا مار اٹ۔ اصغر تینا باوه غا
 ہر سا رنگ ۽ تینا ہر سا پارے۔
 باوه تہ تینے چند سا مخا۔ فی کنا مار افسیں بلکن کنا پکا انگا سنگت اُس۔ اتنے کہ فی
 خواننگ اُس۔ کنا مسخت دادے کہ فی پہہ مرک۔
 سہب انا مہالو رشید تینا مار اصغر ۽ لوباش کرے۔ نماز کر۔ قرآن خوان۔۔ تیاری
 کر کان کنا مار نے دیو بھلا اسکول اٹی شاغو۔ اصغر زو زو چاتے تنگا۔ دے انا
 روژنائی کلہ مش آن پاش کننگ اُس۔ اینو اصغر شار انا بھلا اسکول اٹی شاغنگا۔ او
 سائیکل آہنا کہ بسکہ۔ منہ سال گدہینگا۔ او جوان انگا نمبر آتیٹ سرسوب مس۔ اونا
 لمہ باوه خوش لُسرہ۔ رشید خواہسکہ کہ کنا مار مُستی خوانے۔ تاکہ تینا نت تیا سلے۔

اصغر سرکاری ء ادارہ سیٹی کورس ء پورو کرے۔ سند ہلک۔ اوسرکانا وظیفہ اٹ
برطانیہ غامستی خوانگ کن ہنا۔ جوان منہ وخت گدریتگا۔ منہ سال آن گڈ پدا
لس۔ اونا لمہ باوہ بھاز خوش لسرہ۔

اونا لمہ پارے۔ نے کن داسہ بندغ اس ہرن۔ لبشخندہ کرسا پارے۔ آخائی دنو
ہیت اس اف۔ خوانگ پورو مرے۔ دا پدا نا گپ اسے۔ تینا باوہ نا کنڈ آہرا
پارے: اللہ مالک ء۔ اصغر نا توار کبین لس۔ او پوسکن خت بروت لس۔ اونا ریش
پوسکن بنگ اس۔ او پوسکن ورنائی نا پوکاٹ آ کام تخاس۔ ارا مسہ ٹو آن گڈ
پدی ہنا۔ ہفتہ ٹی اسہ دے موبائل آ سلام دعا کریکہ۔ لمہ باوہ ء است بڈی تسکہ،
کہ منہ وخت مرلوہ، پدی برلوہ۔

دیک ہفتہ غامٹی، ہفتہ خاک ٹو تینی، ٹوک سال آ تینی ہر سیدنگار۔ اونا باوہ ہٹ سجا
آن ہنا۔ ہرڈے بالشٹ آ جوکہ کروک لس۔ نت دوخلنگ آن سلیمس۔ اونا ختک
نزور مسور۔ او زہیری آن تینا مار نا پنج سال مہالو نا فوٹو اے ہرا کہ۔ دا مرغن انگا
جتائی اونا لمہ باوہ اے گواچی کرے۔ اوفک نزور مسور۔ اوفتا ختک اصغر نا کسرا
توروک لسرہ۔ اونا باوہ کھرہ ٹٹ نا، نا جوڑی ٹی اختہ لس۔ او بیرہ اصغر نا پڈیکا غازندہ
لس۔ دے درست اونا فوٹو ء سیل کریکہ۔ منہ وخت اسیان اصغر جان نا نمبر بند
لسکہ۔ بھاز ہرے آن پدا اصغر نا کال۔ دینخس حال حوال کرے۔

لمہ تہ پارے تہ داسہ برک نا برامے کین۔ نی ولدا بہن۔ نن کن کروکوس مرے
 کنا مارا!۔ اونا باوہ بھاز پیر مسوسس۔ چڑہ ہو خاکہ۔ پارے کنا مارا! نی برک، کنا طب
 انا مزہ اف۔ اسہ وار بر ختو نے کنا چتا۔ امی تو جان آن بے جان اُٹ۔ اصغر
 مچٹ خاراٹ پارے: ابا امی بننگ کپہ۔ بروئی مس ارا مسہ سال آن گڈ برونگ۔
 امی برام کرینٹ کنا ارا مارا۔ اصغر موبائل ۽ بند کرسا پاننگ اس۔
 مسہ دے آن پداونا باوہ اُرانا ٹی لیٹوک لُس۔ اونا خن تا پڑوہ خاک دمامی کن تر
 مسر۔

ہر ظلم انا نن اخیر سہب مریک

شار انا گلی کوچہ غائبی اسہ بھیم اس تالان لس۔ ہر کنڈ بڑی بانگ لسکہ۔ سہب انا آسمان نا خیسنی دے ٹک نا کلہو ۽ تسکہ۔ دادے ٹک اومیت و گل وپالی نایا ڈکھیائی نا کلہو اس اتنگ لس؟

سہب اتون مہالوچ آدنیا ٹی روشنائی تینا مش انا ٹول آن اسہ پوسکن ۽ حوال اسے تون پاش کریکہ۔ سہب انا تغ انا باہوٹ آن پیش تمنگ تون یار جان ناخن تینی لہنو عجیب ۽ کیفیت اس لسکہ۔ کالج اٹی لہنو پارٹی اسے۔ ایف اے نا امتحان آگ ختم مسنو۔ آئی، بجلیک بسر کنا کالج ناچ آتے استری کر۔ اشتافی اٹ پارے۔ اونا لمہ استری ۽ ہر فے "اؤ کنا لال داسہ ناچ آتے استری کیوہ۔" یار جان تینا وردی ۽ بینا۔ "آئی امی بناٹ" مچٹ اس لبشخندہ کرے۔ اشتافی اٹ اراغانا جھلا درگہ غان پیشن بنا۔ وہ بیست گام اس موئی بنا۔ اونا لمہ بس درگہ غا سلیس، یار جان ۽ ہرا۔ اونا خن تیان خڑینک آگ ریڈ کریر۔ خوار آنبار ڈغار آتار۔ او تینا خڑینک آتے دو اٹ پاک کرے۔ او یار جان ۽ مہاز مر اسکان بنگ آہر سا کرے۔ اونا خنک یار جان اٹی سخت لسرہ۔ اونا جوڑتیا ہر دم دعاس۔ عرش اٹی لگوک آ مہر انا سلامتی نادعاتیا دو تے بڑا کرے پارے "ہن کنا چتا سدائی خوش

مری بس۔ مولا مدد نا۔ " یار جان مونی ہنس کرے، مری گیشتر مرسا کرے۔ تینا لمہ غا
 پدی چک خلک ہرا۔ مہراٹ لمہ نا سچا غا مابت اونا است آاثر کرے۔ اونا سخت انگا
 است موم مس۔ بھاز مر ہنا کلہ اونا پین انگا پچ آک خنکارہ۔ دے انا روشنائی
 ہرکنڈ آتالان مس۔ یار جان تینا لمہ نا خرینک آتے تینا است آتمسا خیال کننگ
 س۔ یار تینا لمہ باوہ تون بھاز مابت کریکہ۔ یار جان لمہ باوہ نا اسٹ انگا مار س۔
 تینا لمہ باوہ نا است آن خروک آچنا س۔ ناز و لاڈاٹ بھلن مروک آ، اللہ پاک آن
 دعا و منت و زاری آن پد ودی مروک آ یار جان س۔

دا یات آتیٹ و خیال آتا پلویرڈ آن ناگمان پورو انگا بھلا تع آن نن نانیمہ غا او ہترم
 کرے۔ تینا فریشانی تیان بے کرار مرسا بش مس۔ تینا خید آتے پاک کرے۔
 بے قراری اٹ اسہ مرغن ء بھلو آرسندہ اس کشا۔ نن تارمہ س۔ بیہو مسہ سال
 گدرینگانے کننا تع اٹی ہم بفق۔ کننا بے سختی ء کننا چنا نارک ہم اف۔ تینا
 خرینک آتے پاک کرسا پارے، اف اے اللہ دازمی جمب بھاز خلیفوک ء۔ مچ آ
 ڈغار لڑنگ ء۔ اے کریم آ ذات ننے آر حم کر۔ کننا مون آتھوک آچاے دیر ارغ ء
 کننا گٹ آن مونی کسر اف۔ اے اللہ فی رحم کر۔ کننا معصوم آچنا ء ظالم تا دو آن
 آجو کر۔ کننا جان اٹی روح پنی آگڑا اف۔ نزوری آن لاشہ مسنٹ۔ تینا خرینک
 آتے تینا نت تسکان شولاٹ۔ تینا خرینک آتا سمندر ء بار فیٹ کننا خنک کور مسنو۔

اے رب دانن نانیمہ غانی کنافرید آ بسونس۔ نیارمی اسے اٹ مجبور اٹ اللہ کنے
آنبار پین کس ۽ لاچار بیوس کپ۔“

”ہو اسہ وخت اس کنا ارا ہر کنڈ آن پلویر ائی اُس دیوال آتا ہر کنڈ آن سلوک
سُہرہ، اوفتا دوٹی سرونز آک سُہرہ۔ مون ناگی آخراتا اسہ بھلو مخلوق اس کنا اراٹی
شولنگا۔ کنا مار ۽ لغت کاری کرسا، مچ خلسا، گرسا اراغان کشار۔ نت شپاد اراغان
اسٹ انگا کوس ائی دینوتے۔ کنا چتا نا ڈوہ دا اُس۔“ مچٹ ہوغا، خڑینک آتے
پاک کرے ”او علم وہنر دوئی کرسا تینا قوم ۽ تعلیم نا کنڈ آ کسر نشان تننگ
اُس۔ اوتارمی آن کشتنگ کن روشنائی نا پڑ آ اسہ گام اس ہر فیس۔“ چپ،
چپ ہوغوہ خڑینک ریڑ ایتوہ اسہ پھل اسے کشار۔ شام مریک، سہب مریک
روشنائی مریک تارمہ مریک کنا خنک موئی پینی کیرہ۔ خن تا خڑینک آک بارسہ۔
کنا جان انا بڈ آتا دیر ختم مس۔ مخ آن کب مسنٹ، جائی بے انصافی ۽۔ تارمہ غا
نن آن پد اسہ روشنائی اس برو۔ ای چہانٹ اس خلیوہ دا تہار آن اٹ دیر بنک
ہرکس تینا ہنین انگا تغ ائی ۽، کل مخلوق خلوک ۽۔

”دا توار تہو ائی مراسکان کابک کس کنا توار ۽ بنپک۔“ تینا کاٹم ۽ بالشت آتخا
پارے ”کنے ہراڑے تغ بریک۔“ ولدا تینا کاٹم ۽ گد اسیدت تے۔ بے قراری ٹی
پارے ”ہرڈے سہب و شام بے آرام اٹ آسودہی و آسراتی جاگہ اس گوہنگانو

کئے آن

”کننگ کناوس اٹی اف کہوسٹ جوان نس۔“ اونا ہفت سال مہالو نا فوٹو ۽ ہرا، گداٹ سٹاف کرے تے۔ ”اونا زیباغا ہیبت آک افس۔ اونا لاغر آجان کنا است آن ہنپک۔ کنا مرڈہ غا جان اٹی جان بفق۔ کنا است انا ٹکر دشمن آتا بندی جا تیٹی تکلیف اٹی ۽۔ ہنو کہ انصاف نا عدالت اس مروسس۔ عدالت اٹی ڈوبک پک مروسر۔ ڈوہار اسینا حیثیت اٹ جیل اٹی مروسس ہم ارمان اس آلو دا زند اس اف انصاف اس اف۔“

اسہ بھلو چہانٹ اس خلسا تینا ہرٹوم آدوتے مون ٹی خلسا پارے ”بھلو ڈکھیائی ۽ دور اس بسنے۔ دا عذاب اسے آن کم اف۔ دتر تیٹ دا ڈیہہ بے شولنگا نے خن تیان دتر وہنگ ۽۔ جعفر تیٹی فولادی ہمت کریمن۔

ای تینا چنآ چٹکی آن بھلن کریٹ، خواری تے جان آسہاٹ۔ تمہاری تے سہب کریٹ، لولی ترسا بھلن کریٹ۔ ف اٹلیسک، کن تون بس آڑسندہ غاک ۽۔ تینا خریدک آتے پاک کرسا تینا گڈ ۽ کاٹم آن شیف کرے۔ تینا دو تے تینا پھین آ پٹ آتیا تحسا پارے ”اف خدا لہنو ظلم ہد و اویل آن لپار چینگ اٹی ۽۔“

اٹ ومٹ چپ کروٹ خن تیا پٹی تفوٹ، تینا چپ مرون دا ظلم لہنو جوش اٹی لار کننگ اٹی ۽۔ درامب دریب آتیاں است کنا تہٹی لڑنگ ۽۔ کنا آرانا مون آن

پائی تروک آ حلال انگا سہدار آتا ڈونڈ آک تمانو۔
 مش آن بروک آدیر انا چکل آتے ٹی زہر شاغانو، بے مہار ظلم مننگ ے۔ لہنو ظلم
 و ظالم کاٹم ہرفینو۔ اخس کہ مرو زنگی آتے ساز کرون۔ دا ظلم دے پدے آن
 پینگن مرسا جیل وزندان تیٹ سم تا گواچی مرسا کرور۔
 نن ڈوہدار افن دا سزا مرک آن کم اف۔ سہب انا ستاف تما۔ داہیت آتے تین
 تون کرساٹس کہ ناگمان شاراٹ ہوکا مس یارجان نا دتر چر آ لاش خننگانے۔
 اودے اتنگ ے۔ لمہ تے اسہ وار ہترم کرے دوینگسا درگہ نا کنڈ آ بس۔ اونا
 مست انا یاد آک اونا خن تا مون آ بسره، ہٹو کہ زندہ بروسس۔ اونا لخ اٹی پھل آتا
 ہار اس شاغٹہ۔ شار والاک یار جان نا لاش ے ایسوسر۔
 درگہ ے ملار، خننگ تون پراد اس کرے، ”ابولے۔۔۔ کن کن۔“ ہندا پراد تون او
 مار انا لاش آتتا تسینگا۔

ملاس آخنک

زند اسہ حساب اٹ تیر مفک۔ وخت اس آسراتی، وخت اس ڈکھیائی، و خوشی غم
 اوار ایر۔ وخت اس ڈکھ آتا جمر و خڑینک آتا دریاب تینا کسر آن رد ہلوک کس انا
 کاٹم آگمر و سر سہبی نانیک نامی نا پن مرو۔ کس اس گم نامی و کم گوئی ناگوچی
 مرسا، ولے سما اف انتے اسہ آخبتی لے چینی اس ہرا ہچ ء وڑاسیٹ آسراتی کن
 الپیک۔

تینا اراٹی لاری ناگیرج اٹی بند لس۔ آہن نا کنڈی زنگ خلوک لس۔ چٹکنی خلسا
 تینے بند کرے۔ درو شام اتون بھلو جرم اس کرلیس۔ گیرج اٹی ہر کنڈ آن ویل،
 پانہ، جیک، متکن ء ٹیر وٹیوپ تماسر، سنگ مر مر نا فرش آمون انگا تیلک
 شولنگاسر، نٹ بلٹ آک تاڑواڑ تماسر۔

تینا اسٹ انگا پچ انا جوڑہ ٹی یخ انا تیز انگا کتار اونا جون ء ترنگ اٹی لس۔ اوڑا لڑزہ
 چٹنگ نا پن ء ہم ہلوتکہ۔ اونا مون آ اسہ بھلو فریشانی اس لس۔ اونا خن تیی ایمان
 نا جوڑہ لس، خوف خدا لس، گیرج اٹی چارما کنڈ تارمہ لس۔ لاغر نزور آجون اتون
 تینے تورلیس تینا لاغر و مرغن آبالاد تون خرن ڈلگ آخنک جوڑتیا مچٹ انگا گلای
 انگا رنگ، امی کل ء زنگی بدنام مسٹ، تینا اراٹی خوٹ ہرکہ، آرسندہ اٹ اے اللہ

جان کئے غیر مسلم ہندو سینا اُرائی و دی کریس۔ مسلمان اسے نا کلمہ گو سینا امت محمدیٰ آن کنا تعلق مروسس۔ اے اللہ داتار می ٹی نا ہننن آپن کنا زبان آئے۔ آہ آڑسنہ اس کشتینا گداٹ تینا خڑینک آتے پاک کرے۔ امی بت انا مون آسجہ کپروٹ، نئے اوفتے پوجا کروٹ۔

امی ساہدار اسے آن بدتر مسٹ، تینا دو تیت ڈرگہ ۽ توریسس، او تینا اُرانا باقی تیان جتا تارمہ ٹی اسہ بت اسے آنبار لُکھ۔ او زند آن بیزار مرک انا است خواہی ۽ کریکہ، متکن ۽ جبہ جُر ۽ کٹ اسے آتولوک تینا زند انا سوچ آتا دریاب اٹی ڈب ہناس۔

تینا دو ۽ پیشانی آتخا، خلیس آن ہٹل ہر فیس تے۔ اونا دو می بند لُس، لاچار لُس، ارادے نا ۽ لنگڑ و ملاس گیرج نا قیدخانہ ٹی بند لُس۔

پوسکن بیستمیکو سال اٹی تینا ورنائی ناچوکاٹ آگام تنحاس۔ اونا است انا اسہ ارمان اس پورو موسس۔ او کچ آن زیات زیبا لُس، او تینے وخت اس آدینک اٹ ہرکہ تو است اٹ پاریکہ انتے دا زیبا ۽ غا دروشم ہشنگے۔ اللہ پاک دا چہرہ ۽ ہشنگ کن جوڑ کتنے۔

او کلمہ ۽ تینا است اٹ خواناسس او سال اسے آن زیات بت انا پوجا ۽ الاس۔ تینا است اٹ ہمو ہم وخت لُسرہ، نن بت آن خواہسنہ اللہ پاک ننے

بت انا کمک اٹ تسکہ، ننے نا او میت کتوکہ، انتے کہ اللہ تعالیٰ مہراں ء ذات
 اسے، ای لہنو داڑے تمانٹ کنا قصور انت ء؟ ای پوجا کپرہ۔ اللہ پاک نا سفت و
 ثناء، رب ء یاد کیوہ، ہر کہ مچ آ کائنات نا خالق و مالک ء۔ ہندا خیال اٹ تینے
 کٹ آ استان آہے۔ بے تھی آن اونا خنک تر و پست مسرہ۔ ناگان درگہ ٹی اونا
 باوہ مسہ چار لغت خلک۔ فی نن کن انت عزت اس الاس۔ اسلام ء قبول
 کریس۔ ای نے مہالو چاہسہ، نا نیت خراب ئس۔ بت آتیا نا ایمان پکا آلو۔ لار آن
 خار آن خاخر آ نبار پتک ہلسا پارے۔ نا سوتے کنیو، درگہ ء مل، نا جفر ء کنیو، دا
 گیرج ء تیلی لہتوہ، تینے بے عزت و ننے رسوا کریس۔ ہندن پارے خلیسین پین
 مس تینا کوٹھی نا کنڈ آہنا۔ برادری ٹی کن کن پچ ء جوان ء پن اس الیوتیس۔
 سہب انا بانگ آتا توار مس، گیرج نا درگہ ء ملا ہنا غسل خانہ ٹی وضو کرے گیرج
 اٹی بس تینا گد ء تالان کرے۔ ایلو آرا نا کل بندرغ آگ کل دنیا خان بے سدھ
 ہنین آتغ تینی ئسر۔

اندیشا مدان مدان آدرگہ ء ملا گیرج آن پیش تما۔ سہب انا ستاف تماسس، ہر کنڈ آ
 چچی اس تالان ئس، تینا گد ء کاٹم آکرے بھلا درگہ خان پیش تما۔ خلق انا ٹکری
 مسیت نا کنڈ آن بنگ ئس، اوڑتون ارا مسہ بندرغ پین مہمان ئسر۔
 اندیشا افنا مون آ بس ٹکری ء پارے کنے بچف۔ کنے باوہ کنا خلیک۔ ٹکری تینا

اُرانا وتاخ ۽ ملا انیشا نا کاٹم آدو ۽ تخسا پارے بچا فی اُرانا بن نن داڑے فیصلہ
کینہ۔

بسر بندغ آگ توسر دا ہیئت بھاز تندی اٹ ہر جاگہ ٹی پنی مس۔ خلقت ۽ سما
تما، ہری چند نا مسر مسلمان مسنہ۔ نگری نا بیٹھک اٹی خلقت انا مولوی صاحب خلقت
انا بھلا بھلا میر متبر آگ بسر۔ ہر اسٹ تینے ٹش پش کرلیس۔ ہر اسٹ تینا
قسمت آرائی کن بسوسس۔ وتاخ بندغ آتیاں پر مس، کل آن مست مولوی
صاحب ہیئت ۽ شروع کرے۔

”ای لیو دا کچاری ٹی دا پاننگ خواوہ مسر نا اسلامی آپن جنت خاتون ۽۔“ مولوی
صاحب مچے چپ کرے ولدا پارے، سنگت آگ موکل ۽ منہ ہیئت کیوہ۔ او
مولوی صاحب موکل ۽ کل بندغ آگ مولوی صاحب نا کنڈ آہرار، جی موکل ۽۔
مولوی صاحب مچے چپ کرے، دوی تے اڈینگا، کنا مسہ زانیفہ پین اریر، دادے
ای برام کیوہ، کنا مالو نا زنیفہ خاک ایہن آسودہ آرائی ۽۔ ای دانا خیال ۽ ہم کل
آن زیات کیوہ۔ مچٹ اس چپی مس۔ کس اس ہیئت کتو، نگری ہیئت کرے ای
برام کیوہ تے، او تینا زندا سفر ۽ کن تو کے۔ ای اونا خیال ۽ کل آن زیات
کیوہ۔ کس ہیئت کتو۔ بھلو میر اس ہیئت کرے سگریٹ نا اسہ بھلو کش اس
خلک، تینا شیشہ ٹی آلپ ۽ سیدھا تھا، انتے ای برام کپر تے؟ کن تون بھاز

آسراتی ارے، کنا ڈغار جائیداد، بنگلہ خاک اریر۔ ایلو بندخ آتا مون اٹی ہرا پارے
 کس اس ہیٹ کتو۔ کچاری آن پین معتبر اس ہکل اٹ گمراٹ پارے۔ دادے
 ای برام کیوہ۔ دانا خیال ۽ کنگ کیوہ۔ او دنیا نا ہر آسود ہی اودے نصیب مرو
 ۽۔ ہندن کل بندخ آگ چپ مسر، اسہ ایلو نا مون اٹی ہرا۔
 اوفا خن تیٹی اسہ ملاسی اس خذنگاکہ۔ ہر اسٹ خشکاوہ نا میرئس۔ کوٹھی ٹی بھلو
 چچی اس مس۔ سگریٹ آتا بھلا بھلا کش آتیاں موٹ آن کوٹھی پرئس۔ کوٹھی نا
 کونہ ٹی اسہ ملنگ درویش ۽ بندخ اس تولوکئس۔ ناگمان زوران ٹاکو اس خلک
 مخا۔ ای سہب اناء تولوک اٹ ملا پارے کنا مسہ زانیفہ ۽ چار میکو دا مریک۔ ٹکری
 صاحب پالے کنا زانیفہ مرے۔ میر پانک کنا مرے۔ ہر اسٹ تینا ہیٹ ۽
 کیک۔ کنا مسہ مسر ۽ دا کنا چار میکو مسر ۽۔ اسٹ ہم دا پاپک کہ کنا ایرٹھ
 مرے۔ یا کنا چتا مرے، اراٹی کنا مرے۔ او تینا جاگہ غان لبش مس پارے تینا
 ارا نا باقی تیاں زیات اونا خیال ۽ کروٹ۔ وناخ نا درگہ غان پیش تا جنت خاتون
 ٹکری نا اراغان پیش تا لبش۔ دا بندخ پارے "امی غلام رسول اٹ" جنت خاتون
 نا دوٹی ہلک پارے "نا منشاء کنے بھلا ایلم پاس یا تینا باوہ تکس۔"
 جنت خاتون اونا خن تیٹی ہرا، پارے ابا کان ہراغا۔

بارن

(انگریزی ٹی مٹ برسوک)

یاسر تینا چھن ٹی ڈب ہنوک کچرہ نا ڈپ آڈنگ او گتہ مچ کنگ اٹی لگوک اُس۔
 ڈنگ او گتہ بنگ اونا پوریا اُس۔ اونا ڈوک خانگی اُس۔ مون تہ کچٹ اُس۔ سہب انا
 مہالو اُس۔ نت تیی ٹی تے کپ کپ ء ربرٹ نا چیل اُس۔
 چچ آک خانگی او ہرنگوک اُس۔ سہب انا وختی شارے بھنگیک جارو کنگ آن پد
 گراس کچرہ غاتے ہشاسر۔ ڈپ آتیا چنکو چنکو موٹ غننگاکہ۔ پلاسٹ نا لوت اونا گور
 آتھوک اُس۔ اونا بور انگا رنگ پڑہ خاک بھجھوت اُس۔
 تینا مون انگا بھلا زیل تیٹ تینا کاٹم ء خواریفنگ اس۔ ناگمان لاری اس بس۔ روڈ
 انا بغل آرا سینا مون آسلیس۔ پور پور بارن اس خلک۔ تزد آبارن نا توار آن یاسر
 بچم کرسا تینا خیال آتا سمندر آن پیش تمسا تینا ہوش اٹی بس۔ تینا کودک آدرشم آ
 ہرا۔ اونا خن تیی ٹی نا اویتی نا خریدنگ آک بسر۔ بے وسی او مونجائی اٹ لاری نا کند
 آہنگ اس۔

اونا است اٹی ہزار آخیال آک بسر۔ تینا سوچ آتا دنیا ٹی ولدا کرٹمب ہنا۔ پوسکن
 چانزہ سال نا وئی اٹی بسوسس۔ اونا باوہ اسہ بمب تراخ اسیٹی کھسکوسس۔ اونا
 لمہ مہالو دنیا ء الاسس۔ تینا چنکا ایلیم تون کاغذ، ڈنگ او گتہ میڑاکہ تینا گزران ء

کریکہ۔ دے درست گتے غاتے تینا لوت اٹی شاغاکہ۔ اونا کھٹیا دے انا دوسد روپئی
 ئس۔ گتے نا اسہ سیر ۽ ہشت روپئی آسودا کریکہ۔ کائٹ نا گودام اٹ خاچاکہ۔
 وخت اس ترہ سے آتینا ہنین انگلغ تھیٹ وخت ۽ دکھہ تسکہ۔
 یاسر پوری ئس۔ اونا تینائی کس الو۔ تینا باوہ او لمہ ناپن ۽ ہم سہرپند متوکہ۔
 بے سیبو آن داڑے ایڑے دپ، بھلانالی تیان تینا پڈ ۽ ولفسا کریکہ۔ دا ظالم آدنیا
 او بے رحم آبدرخ آتا نیام اٹی تینا زند اتون جنگ تسکہ۔ اونا است اٹی بھلو ارمان
 اس ئس۔ باوہ لمہ بلے مفروسر۔ مچے خوانندہ مروست۔ خواننگ ہنین ۽ گڑا سے۔
 سہب انا وختی پتلون تون اوار تیار سلوک مروست۔ بس انا بننگ تون بارن آن
 مست سوار مروست۔ اسکول آہناٹہ خواناٹہ۔ دا بارن اونا زند اٹ اسہ بھلو ارمان
 اس مس۔ ہٹوکہ، دا بارن کنا ارا نا مون آگوسس، او امی بروست۔ کن کن کنا
 ارا کچرہ نا دپ ۽۔

تینا مسخت کن امی راہی مروست۔ ہرا بارن بندرخ نا مسخت کن لگگ۔ پوپو، پامپ
 پامپ، ٹیٹ ٹیٹ، کنے دا توآک بھاز دوست بریرہ۔ اتنے کہ اسہ کلہو اسے۔
 سہب اتون مہالو بش مننگ، نماز او ذکر آن پد بارن۔
 ولے امی تو کچرہ نا دپ آکچرہ غاتون اوار سٹاٹ ہناٹ۔ چرینگلوک آ انسان نا
 دروشم اٹ سفا ساہدار اسے اٹ۔ دا انسان آتا بھلا آبادی ٹی۔

سہب انا مہالو سٹرک اٹ چر اسٹیٹ لاریک ہنارہ۔ یاسر چا انا پیالہ اس کنگ کن
ہوئل آسٹرک آن ایپار مننگ نامتا ٹی، ناگمان کار اس بھاز تیز بنگ لس۔ ٹیٹ
ٹیٹ کوخ کوخ، یاسر لوڑی ہلک کار سللیس۔

کار آن اسہ بندغ اس دنگا۔ خار اٹ دنگ او گتہ خان پھر لوت ۽ لغت اس خلسا
سٹرک آن مڑے۔ یاسر نا بانزل اٹ ہلک۔ گرسا سٹرک آن اسہ کند کرسا بے
دردی اٹ بے۔ کار انا مالک خار او ہکل اٹ پارے۔ برکان یار بھاز ہرے مننگ
۽ نئے۔

سوار مسر، او راہی مسر ہنار۔ اودیم مسر۔ بندغاک بھاز مسر بندغی کم اس۔
یاسر شام اسکان دڑو آن خلونزسہ زندہ مننگ ناجت پت اٹ زندے باتس۔

بیبرگ و نازو

داگدان بیبرگ نائس۔ بیبرگ ٹکری ناسٹ انگا مارئس۔ او کچھی آن امپیئر بسوسر خراسان آ۔ ٹکری آسک ہر سال باسنی ٹی بسرہ منہ دے پدینی ناوخت ۽ تیر کریرہ۔ انتے کہ کچھی ٹی بھاز باسنی مسکہ۔ پشہ غاک، باسنی ناخید خلنگ آگ سگنگ متوسہ۔

ٹکری نا حساب بھلا بھلا مالدار و بھاگیا تیٹی مسکہ۔ چار سد آن گڑاس برزا او فتا مال سکہ۔ چنکا سہدار تنون اوار پُچ و خراس مال داری و زینداری ٹی تینا زندانا دے تے تدیفرہ۔ اونا گدان نادارہ ایرہ غان ککڑ او مرو پیری خلکرہ۔ دغر و پچوک گدان اٹی برونگ نا پدان آرام کریرہ۔

بیبرگ بھاز ناز و لاڈاٹ بھلن مسوسس۔ بھاز دعا منت و زاری تیٹ ٹکری نا برام آن پانزدہ سال آن پدودی مسوسس۔ لمہ و باوہ غا بھاز کبینئس۔ بیبرگ بے نمازئس، و لے مہمان او مسافر نا بھاز خیال ۽ تھاکہ۔

بیبرگ نا گدان کل آن جتا ئس۔ گدان نامون آن سچک، نقش و نگار پھل و لاڈو کچ آن زیات زبیا جوڑ کروک، گندار اٹی پھل آگ خلوک ئس۔ اونا گدان نا تہی رنگ رنگ انا پوسکن آلیپ و کمبل بالشت آگ، او فنیٹی پھل آگ خلوک خذنگارہ۔ گدان

اُٹی غالی شاغوک پوسکن آپیٹی تیٹی قلف خلوک لُسکہ۔
 اوناگردان نازی آپلاسنگ ناسہ ہولن ء شئیٹ اس شاغوک لُس تاکہ بھلا بھلا
 پھر تیٹی چٹوک کپ۔ اوناگردان دارہ ایرہ خان پاٹ و ڈنگر اٹ گیڈ کروک بند
 لُس۔ بیبرگ ناگردان اونا باوہ و لمہ ناگردان آن منہ گام مر لُس۔ اسہ بھلو خوا اس
 گردان ناگور آسیجا ٹی تھوک لُس، اونا بزگل ء ارا شوان خوافیرہ۔ اونا مال اتو اوار اسہ
 نراز اس اوار ہناکہ۔

بیبرگ زند انا کاریم تیان بے چرت لُس۔ اونا جنڈ آک بھاز بھلن مھصوت لُسہ، تینا
 سیم ء نیام آن خللکہ۔ اونا کوس گونڈ و لنڈو وڑ لُس۔ پد آن اونا شلوار کرنج لُس،
 دوٹی تے موبائل لُس، ایڈ فون اونا خف اُٹی خلوک اُردو و براہوئی شئیٹ انا شونق ء
 کریکہ۔

بیبرگ پوسکن ورنائی ناچو کاٹ آگام ء تخاسس۔ پوسکن خت بروت لُسکہ۔ مسہ تو
 اُٹی اسہ وار بے شولاکہ بروت آک مونی آخلنگ لُسہ، اونا توار مچٹ ہولن و کبین
 مسوسس۔ ہرا تم تینا گردان آبسکہ، او اسہ گڑاسے نا کمتی ء بھاز محسوس کریکہ۔ او
 ہرا کہ گردان اُٹی خوا، بالشت آک، کمبل، پوسکن آلیپ آک تھوک، غالی بوپ
 شاغوک لُسہ۔ اونا اُست اُٹی ارمان اس لُس دا زند انا سفر دن مفک ہروخت است
 و خیال اٹ بسکہ۔ تینا تغ تیٹ تینا ہوش و خیال آتیٹ ہر وخت دُب ہلکوسس۔

خوانتویس، ولے لمہ و باوہ نافرمانہ دار ئس۔ کاریم بھاز کتوکہ سدان وخت دیر اکن
 ہناکہ، بھاز متکن ء و ن لو فاؤ اسے آرا گیلین دیر ایسکہ۔ بیبرگ نار اراغان زرس مر
 بھلو جو اس دیر انا و ہاکہ۔ منہ دے مہالو نازو آستا آلم خراسان آبسوس۔ مش آن
 دامون بیبرگ نا خلق ئس، مش آن ایون نازو نا خلق آباد ئس۔

نازو بھاز زیبا ئس، اونا باوہ بھاز آرشتہ خاتے نہ کرلیس۔ نازو نا باوہ ہر سال باسنی
 ئی بزغری کن بسکہ۔ اسہ دے بھاز باسن ئس پیشیم نا وخت ئس۔ نازو تینا خلق
 انا گراس چنا نیازی تون اوار دیر پھر کنگ کن دیر آہناس، پدی بنگ ئس۔
 بیبرگ ایونپنداٹ شار آہناس، آہرنا دے ئس، باسنی ئس۔ بیبرگ بنگ ئس،
 باسنی نا سوب آن بھاز ملاس ئس، اونا آرا بھاز گشادہ ئس، دیر انا جو ہم بھاز مر
 ئس۔

گام کرسا نازو نا خرک آس دیر خواہس، بیبرگ اونا مون ائی ہرا، نازو تینا خواغان
 اونا دوتیا دیر شاغا۔ او دہ پانزدہ چنک دیر انا کنگ۔ خوانا تیخ انگا خرینک آنبار انگا دیر
 تے کنسا نازو نا دو انا دیک اونا زیبائی و حسن قدرت نا اسہ عجیب ء ندرہ اس اونا
 خن تیئی ئس۔ نازو زوزو خوا نا باء تھے، راہی مس۔ نازو بشتخہ کرسا پدی ہرسا
 کریکہ۔ بیبرگ دا مہر، مہبت اُست نا واپار ء خنسا کشنگا۔ اونا خنک دوربین آنبار
 بھاز مر اسکان اودے خنارہ۔ ولدا دا ندرہ مش آن ایون مرسا اودیم مس۔ بیبرگ

مونجا مس، و نن دُست اونا خیال اٹی نازو اُس، و اونا دوتیا دیر شاغنگ و کنگ
 اُس۔ دانن نن اس الواسه مرغن ء سال اس مس۔
 بے تغ سہب اتون بش مس کُٹ کُٹ اُس، اونا پڑہ خاک سوتر آنبار مسوسر۔ اوتینا
 کرمب ء خیال اسے ٹی اُس۔ است اٹ پارے --- دامر ء --- نازو ء تینا اُرا نا
 زبب و زبنت جوڑ کنگ نا سوچ اٹ اُس۔ اونا است اٹ زند انا سفر اُس۔ ہننن ء
 سفر اس شروع کنگ کن سوچ اٹی ہروخت غرق مسوس۔
 ہندا سوچ آئی منہ تو گدینگار۔ اسہ دے نیروچ اُس، بیبرگ مہالو کسر آسلوک
 اُس۔ نازو خڑک بس بیبرگ دیر خواہس۔ نازو خار اٹ پارے نانت مطلب ء؟ نی
 کنارند ء الیپسہ۔ کسر آسلوہ۔ و کنے آن دیر خواہس۔ اوتینا رنگ ء بد کرسا پارے
 و راہی مس۔
 بیبرگ منہ گام اس اونا رند اٹ ہنا و پارے ای است ء باسنٹ۔ نازو پدی ہرا،
 ہیبت کتو۔ بیبرگ پارے گوری ناچیل آتارند آتیکن۔ نے اولیکو وار اُسٹ انا ہیبت
 ء پاننگ اٹ۔ نازو ہڑدے بسکہ ہناکہ۔ منہ وخت جوان مس۔ نازو ہم تینا اُسٹ ء
 تونگ کتو۔ دوستی متکن مرسا پکا مس۔
 اسہ شام اس تو بے اُس۔ نن نیمہ اُس، استارک آسمان اٹی ٹکارہ۔ تو بے ناچٹ
 انکا روشنائی ٹی ہر کند آخلق آک خندگارہ۔ مش انا برز آتولوک بیبرگ و نازو تینا

محفل و ہنن آہیت وگپ آتیٹی آختہ لُسر۔ اسہ پدین ء چرک اس چکاکہ، دانن
اٹی چچی اس تالان لُس۔ بیبرگ و نازو کن دا موسم دانن اسہ جنت اسے آن کم
الوس۔

بیبرگ و نازو مش انا زی آخل اسے آتینے جوکہ کرلیر، تینا ہیت وگپ اٹ ہنن و
مشغول لُسر۔

ناگمان اُست ء چیروک ء توفک اسے ناسم انا توار مس۔ دتر آن غرق ہڑتوم آک
اسہ ایلو ء خمب کرساریڈ ہلسا ہلسا مش انا اسہ تلار اسے ٹی اودیم مسر۔

آڑسندہ

سیخ تینا زور آئیٹی ٹی ٹی --- آسمان ناسینہ غاپینگن انگا جمر آک تالان ٹسره --- استار
 آک جمرنا مرغنی ٹی ڈب ہلکوسر --- پھر مدان مدان آساتو کریکہ --- نالیک دیر آن
 پھر و بارہ - موسم بھارتیخ ٹس --- شام ناتار می تینا موننگا گدء تالان کریس ---
 ہورہ غاتا تیز انگا توار ڈغاء لڑیفیکہ --- بیرہ دا شوخ انگا موسم ء چرک بے مزہ
 کریس - روڈ نا ایلو پارہ غاریڑھی والاتا گنڈیری تا پچ آک سرٹوکا فروٹ آتا کچرہ و
 کریٹ آتا اخبار اک تموک ٹسره - بجلی نا لوڈ شیڈنگ ہڑوے آمبار برجائس - پھر داسہ
 مچے تیز مسوس --- ناگمان بندخ اسے نا چرنگ نا توار بسک - پدا پولیس نا گاڈمی
 تا سائرن نا توار مدان مدان آبرسہ کریکہ --- منہ گام اس مڑا را پولیس والا کبہ سے
 آن اسہ پیرء بندخ اسے دڑنگ نا پورو کوشش ء کریرہ - او حیران مسر دا بندخ انتے
 کبہ غادا تیز انگا پھر اٹ لگانے - پولیس والا کبہ بندخ ء بھاز بدو رد کنگ آن پد
 کبہ غان دڑنگ ٹی سرسوب مسر - اسہ پولیس والا اس زور زور آن چڑسا اودے
 چہانٹ اس خلک پارے:

”گنوک اُس دا پھر ٹی کبہ غا لگنس زند آن تینا بیزار اُس انت ؟“

اوبندخ نا مون اٹی اسہ مرغن ء مونجائی اس تالان مس - پولیس نا ورنڈی ء تننگ

نا ہندا خن تے شیف کرے۔ چوک آن مچہ دانگ اسہ ہوٹل اس نس۔ پولیس
 والاک اودے ہوٹل نا پارہ غادریر ہندا ہوٹل پولیس والاتا اسٹاپ نس۔
 ہنداڑو پولیس نا گاڈمی ہم ہندا جاگہ غا رسینگا گاڈمی آن پولیس نا اسہ افسر اس دڑنگا
 اونا دوٹی اسہ واکي ٹاکی اس نسکہ او ہمویندغ نا کنڈ آہنسہ آرّفے۔۔۔ "دادے
 ہمویندغ ۽ ہراکبہ غا لگاسس؟"
 اسہ پولیس والاس وزدی تس "جی او صاحب! ہندا دے ہمویندغ، بھاز مشکل
 اسے ٹی پچیفین تے"
 شام انا وخت آپولیس والاک ہندا لیب کیب ٹی گشت کریہ۔ اوفتے تو اسہ واکي
 ٹاکی اس ام نس۔ اسہ پین مھلو پولیس نا آفسیر اس ہندا واقعہ نا حوال ۽ آرّفسہ
 کریکہ پولیس والاک تینا صاحب ۽ پاریر "سر نن پھر انا سوب آن دکان اسے نا برانڈہ
 ناکیرہ غان سلوک نسنہ، او بچو ہیئت اس کتوکہ بھاز خوف زدہ مسوسس، کبہ
 غان زو اس شیف کرین تے" اسہ پولیس والاس پارے "دا موسم اٹی واپڈا
 والاک ہم کبہ غا لگیپسہ۔ او بندغ میخ اٹی کچرہ و ربڑ آن غرک آسٹ ۽ کوس اسے
 ٹی اسہ سزوکو تنکو جرسی اس بیناسس۔ اونا مھلوریش اس نسکہ کاٹم تے پیہن
 نس و شست یا شست و پنچ سال نا عمر ناس خندنگاہ۔ اونا خنک خیسین کڈہلوک
 نسر ہندن نا طب، طبیعت نسکہ۔ دروشم اٹ چاٹنگاہ بھاز شریف مزاج، چپ بے

خیال وڑنا بندرغ اس لُس۔ بھاز میخ ناسوب آن او لڑزاکہ 'اونا مون آ پچو فریشانی پچو
حیرانی اس آلوکہ۔"

پولیس نا بھلا صاحب اونا چارک ائی ہلک، ہکل تریسہ گاڈمی ٹی دکہ تس تے۔
غصہ اٹ پارے
"دادے جیل ائی خبر تک۔"

پولیس والاتیان اسٹ بھاز رحم دل اس لُسکہ پارے "صاحب خلیپرے تے ریمانڈ
تفیرے تہ۔ بے چارہ خبراف گنوک لُسے، ذہنی یا نفسیاتی مریض لُسے۔ پدان معلوم
تک۔"

اسہ پولیس والاس گاڈمی نا تھئی اونا دو تے توریسس۔ او بندرغ بھاز چپ تو لوک لُس
ہیبت ہم کتویکہ۔

پولیس نا گاڈمی جیل نا پارہ غار اہی مس۔۔۔ ہوٹل آن بڑزے اسہ بندرغ اس پیش
بس مرغن ء سلام اس شاغا۔ پارے "زرس مست کنے آن اسہ ارغ اس ہلک
ای اوڑان پیسہ ہم ہلتوٹ۔"

ہوٹل نا مزور اس پارے "ابدال لُسے، پیسہ بلیپرے اوڑان ای ہم خنتہ نٹ تے
کہ او امر کسبہ غالگا۔"

پولیس نا گاڈمی جیل ائی بس گاڈمی آن ڈیفیر تے او جیل ائی تینا بیان ء شروع

کرے۔ پارے "ای توہالو بینک اسے ٹی کوکرسٹ۔ کنا مسہ مار سہرہ۔ امی اوفتے بھلوشان و شوکت اسے اٹ خوانفیٹ او تربیت لسٹ۔ اوتیکن جوان انگا خوراک و پوشاک نابندوبست ۽ کریسٹ۔ اوکان پداوفا برام تے کریسٹ۔ دیک گدرینگسہ ہنار۔ زندانا خوشیک ختم مسر۔ زندنا جوان انگا دے تیا انت بھروسہ لسک۔ امی بھاز بھلو وخت اس ناجوڑ و بیمار مسٹ! امی نن درست ہچانٹہ و جکاٹہ۔ بیماری ناسبب آن بھاز نرور لسٹ، قول ویش اٹی بھاز تکلیف مسٹ۔ اوک کنا خدمت آن بھازتنگ و بیزار مسر۔ ہندن وخت آگ گدرینگسہ ہنار وخت اس دامازنا اراٹی وخت اس ایلو مار انا اراٹی۔۔۔ ہندن منہ وخت اس ومنہ تو اس گدرینگار تینا اراٹی تا ہیبت آتیا تمارکنے جواب کریر۔ کشار۔"

اسہ پولیس والاس زور آن نا کو آس خلک پارے "ہرکس تینا زائیفہ نا ہیبت ۽ ہلک۔"

اوبندغ پارے "امی ہندا خاطر آن کبہ غالگاٹ کہ تینے خوک کیو۔ ہڑدے نا بے عزتی آن عزت اٹ کیو جوان ۽۔ ہڑدے نا غلامی نا زند ۽ تیر کپروٹ۔ اوخصہ اٹ پاسہ کریکہ زندانت ۽۔ مرک انت ۽۔ زندنا مون آٹے بہر حال مرک آن خلیہ۔ مرک آن پد حساب کتاب سوچ وزندی (سوال جواب) آن خلیہ۔" پولیس والاس پارے "شکر کرنے دوارہ زنداس رسیدگا۔ زندگی غم تا سمندر ۽۔"

ایلو پولیس والا پارے "مرک و محبت اٹی بھلو فرق لے۔ بیزاری آن واقعی مرک
منگ کیک 'محبت آن زند جوڑ مرک۔ مفت اٹ زندا حیاتی ۽ ختم کیسہ"۔
پولیس نا بھلا صاحب پارے "دانا اُرانا ویل ۽۔ یلہ کہوتے۔ ہمو بندغ اسہ
بھلو آرسندہ اس کشسا جیل آن پیش تما۔

است ایکیم

جون نا تو چھٹنگ آسکے --- باسئی تینا زور تیٹ خاطر دساکہ --- باسئی ناسوب آن
چک آتا پاک ملوک لُسرہ --- باسُن آتمو تینا زور آتیٹی لُسکے --- زیاد باسئی ناسوب
آن زراب ہشاکہ -

شکر خان نانت منہ دے آن خٹل ۽ ہر فیس --- حکیم و ملا تیا علاج و دم کن
چرلیفے مکہ پچو فرق اس متو -

ارا تو اس گدرینگا --- شکر بھاز تنگ لُس --- اوانانت نارمان متوکہ --- بھاز
آگ اودے پاریر - "نانت تے بدرنگ نا خلیس منگ کیک" اسہ بندخ اس
اودے دُس تیس - قلات جاگہ ٹی فلانی پن ۽ تے اودا وڑنا مرض ۽ چابک - و
علاج کیک --- بھاز آ بیمار آگ اونا دم آن سر سہب مسنوو -

شکر منہ دے آن پد ہنا ہمو جاگہ غا --- بھاز مَر لُس --- شکر ۽ ارا مسہ دے لگا -
ہمو جاگہ غا رسیدنگا --- اسہ بھلو درخت اس لُس - اونا گور آن دیر نا بھلو جو اس
وہاکہ - زرس مونی کوٹی اس ختا --- کوٹی نامون ٹی پس تا بھلو بھلو ڈھیر لُسرہ -
ارا مسہ بندخ خاطر لگفیرہ --- ارا مسہ بندخ خاطر آ دیر نا بالٹین شاغارہ - خاطر ۽
کسفیرہ --- شکر دا حساب آتے ختا حیران مس --- اونا مڈول اٹی بتو دا انت وڑ

لئے۔ مونی برسہ کریکے۔ بندرغ اس خناتے پارے "انت لئے؟" شکر
پارے "فلانی بندرغ نا ڈس آ بسنٹ۔ ای فلانی تون ملوہ۔" ہمو بندرغ چپ
کرے۔

"جوان! فی شاہ صاحب آ بسنوس۔"

شکر پارے "ہان۔"

پارے "ہن او کوٹی ٹی ء۔"

کوٹی اسہ چنکو سفا ء ماڑی اس لئس۔ اونا اسہ کنڈ آن زیبا ء پڑوہ لئسکہ۔ پڑوہ غاتیان
سٹاف پھاش لئس او دا جگہ نا آلوسہ۔ ایلوکنڈ آن اسہ رنگین ء ٹی وی اس تھوک
لئس۔ او ٹی وی آ اسہ فٹ بال نا میچ اس منگ لئس۔ میچ نارمیکو لبشخ انا گڈیکو
منٹ آک لئسہ۔ چارنچ منٹ آن گڈ اسہ والی بال نا میچ اس بنا مس۔ میچ اٹی
گیشتر برز ء مون ء گوازی گر لئس۔ گوازی گر آک بال ء تیزی اٹ اسہ ایلوڑان
پلارہ۔ باسکٹ ٹی بڈنگ نا کوشست کریہ۔

مسٹمیکو کنڈا ہرا، تو اوڑے اسہ فریج اس تھوک لئس۔ فریج نارٹی آ اسہ بھلو کھرکی
اس لئسکہ۔ اوڑان پیشن نا دروشم خننگاکہ۔ درخت آک رنگ رنگ نا پھل آک قدرت
ناندارہ اس درشان کریہ۔ پیشن اسہ دیر اس وباکہ خرن آ بٹیک اونا زیبائی ٹی وکی
کریہ۔

شکر تینا نت تے چُپ چُپ تحسہ ہنا۔ شاہ صاحب نا کوئی بس سلام تیس۔
 شاہ صاحب کٹ اسے آلیٹوک سس، اونا کوس کشوک سس۔ اسہ لڑونج بروتی اس
 اودے تیل اتون مالش کریکہ۔ چارہنچ بندغ شیف تولوک سسہ۔ شاہ صاحب لا
 پرواہی اٹ سلام نا وزندی ۽ تیس۔ شاہ صاحب پارے "خیر ۽ انت کن
 بسنس؟"۔

شکر پارے "ارا مسہ تو ناء کنا تب خراب مسنے۔ کنا اسہ نت اس سُن ۽ ہرنگ
 نا خلیس ۽"۔

شاہ صاحب پارے "اللہ رحم کے۔ اللہ رحم کے۔ بن سو پاٹ اتہ۔ خاخر کر"۔
 شکر ہناٹال آن پاٹ ایس، خاخر کرے۔ ولدا خاخر ۽ دیر شاغا کسے تے۔ شاہ
 صاحب آ بس شاہ صاحب پارے "ولدا بن خاخر کر"۔
 شکر پارے "داسہ شاہ صاحب خاخر کریٹ"۔

شیف تولوک آ بندغ آتیاں اسہ بندغ اس پارے۔ "شاہ صاحب نا ہیٹ ۽ نہ
 کیہ"۔

شکر ولدا ہندا کاریم ۽ کرے۔ پدا بس شاہ صاحب آ۔
 شاہ صاحب اودے خناپہ مس دا خوا لوکو و سمجھدار ۽ بندغ لے۔ داننا حساب ٹی
 بفق۔ شاہ صاحب کٹ آتموک اودے وضو ہم آلو۔ تینا دو ۽ شکر نا کنڈ آ

مریفے "داڑے کنا دو آ دو خلواس"۔

شکر اونا دو ۽ ہلک۔ بھاز گرم نس۔ شاہ صاحب ۽ ہڈل کرلیس۔

شاہ صاحب پارے "خنسہ دوست کنے ہفتہ سے آن ہڈل کرینے۔ کنے ٹی دون

۽ کرامت اس مسکہ تینا مرض ۽ تینٹ علاج کریہٹ۔ داڑے چا پیشن نایا، ناہمہ آ

بندغ آتے ریفنہ۔ سٹی جنتر منتر 'خوانوہ دھوکہ کرسہ کینہ۔ پاٹ نا کناٹال ہم

چلینگ۔ داکان ہم گراس زر، دوئی کیوہ۔ امی تینا تینٹ خاخر ٹی ہسنگ ٹی

اٹ۔ تینٹ بیمار اٹ۔ فی دن کر شار اٹی اسہ جوان ۽ ڈاکٹر اسے تینے نشان

ترف۔ نا علاج انشاء اللہ مریک۔ کنکن ہم دعا کر جوڑ مرو۔ شفا اللہ پاک نا دوئی ۽۔

کنے آن است ایکیم کرک"۔

خبردار

پشہ غاتا ژوم ژوم --- ہر بندغ بیزار ئس --- شام نا وخت --- زیات باسئی نا
سوب آن --- بندغ آک بوتل و دیر نا استعمال زیات کریہ۔ ہوا بند ئس --- ہر
بندغ خید خلکک۔

سکھر آن کوچ روانہ منگ والا ئس۔ بندغ آک کوئٹہ کن ٹکٹ ہلکہ۔ کوچ نا بغل
آن دروازہ نامون آاسہ بھلو کولر اس تھوک دیر آن پُر ئس۔ کولر ٹی برف نا ٹکر
اس ئسکہ۔ برف نا سوب آن دیک مچہ میخ ئسہ۔ مسافر آک بسہ۔ دیر کنگرہ کوچ
ٹی سوار مسہ۔ کوچ نا وخت پورو مس۔ سر ہلک۔

کوچ بازار آن پیش تما۔ وہ بیست منٹ نا سفر کر لیس۔ زیات باسئی نا سوب آن
کوچ نا درگہ یلہ ئس۔ ناگمان کوچ نا درگہ ناگور نا سیٹ آن بندغ اس بش مس۔
ہکل تس۔

”خبردار! --- ہر کس تینا جاگہ غان بش منگ نا کوشست کرے۔ پیشانی ٹی
تے سم اس خلیوہ۔ عزت اٹ تینا سیٹ آتولے۔“ اوتینا پشٹول ۽ کشہ درگہ
غان پیشن ہرا۔ مسہ فیئر کرے۔ اونا متکن آچرخنی ۽ پشٹول اس ئس۔ کوچ نا
استاد ۽ ہکل تس۔

”خبردار!۔۔۔ گاڑی ۽ تور“۔ کوچ سلیمس۔ پین دُز اس بش مس۔ کوچ ۽ چلیفنگ ٹی تما۔

کوچ نا پدنا سیٹ آتیان ناگمان کڑاپ کڑپ۔ شپر شپر۔ اسے نا توار بسک۔ اسه دز اس پد آن سواری تا پیسه غاتے پلنگ ٹی تما۔ اسه دز اس مون آ سواری تیان پیسه غاتے پلنگ ٹی تما۔ مسمٹیکو دُز نا دوٹی پشتول سُس۔ او چڑه بکل ترسه سواری تے تتائے سُس۔

هر چار انگا دُز آک کوچ ۽ تینا کوزه ٹی ایسوسر۔ کوچ ۽ چلیفوک آنا پینن آچ آک نلائی آ لوپ واسه اجرک اس مون ۽ اونا کوبه غاتجوک سُس۔ اونا چوٹکو ۽ ریش اس خرن و چپه چوٹ ۽ خن تے سُس۔۔۔ تینا مرزی او مزه ا ک کوچ ۽ کرار چلیفیکه۔

بھلا دُز نا دوٹی پشتول سُس۔ اونا خنک سرمه کروک۔ خیسین خوفناک سُس۔ اونا رنگ مون سوزا سُس۔ بھلا دُز تینے آن تینٹ غصه سُس۔ بھاز غصه خلککه۔ هر چار دز آک مهالو نلک کاک کریسر۔ نیام کسر آکل ۽ مسافر آتا پیسه غاتے پلار۔ زور نا مون ا ک هر کس زاری سُس۔ هر بندغ ۽ چک سلغیره۔ پٹاره۔ دز آتا دہشت برزا سُس۔۔۔ دز آتان اسٹ اس لانک سُس۔ هر دز تینا مون بکل تسکه خلیفیکه۔

”خبردار!۔۔۔ پیسه غاتے شرافت ا ک کشبو“۔

دُڑ آتا ڈرائیور کوچ ۽ ہندن ۽ جاگہ اس سلفے۔ ہموڑے بیچ ۽ آبادی اس آلو۔
سنسان ۽ میدان اس سُس۔ ہر چار آدز آک دنگار۔ روڈ آن پیار مسر۔ نرنگ ٹی
تہار۔ تہارمہ گگ تہار آلو۔ تو بے ناسوب آن مچٹ اس روشنائی سُس۔ دز آک کلہ
خندنگارہ۔ شام نامون ٹی نرسہ بھاز مر ہنار۔۔۔

آئیڈیل مجرم

سُہب انا بانگ نا وخت لُسکہ۔ موسم جہری وڑ لُسکہ۔ مچے مچے چرک چکاکہ۔ سُہب انا مہالو چک آک چڑ چڑ کرسہ توار خلکہ۔ تازہ انگا تمہو قدرت نا ندرہ غاتے درشان کریکہ۔ شبو سُہب انا تغ آن بش مس۔ تینا خن تے موشکسہ بش مس۔ نماز اوران ہینا س دے انا خیسنی ہم مچے مچے آسمان آپاش کریس۔

بزرگ آتا پانگ ۽ کہ ہرا وخت آ انسان نا وجود لمہ نا پڈاٹ تخنک توار اونا تقدیر نا فیصلہ ہمو وخت آ مریک۔ دنیاٹی بھاز ہنوں انسان مریرہ ہرافک تینا ودی منگ آن کہنگ اسکان آسرائی خنپہ۔ دا دنیاٹی قدرت نا چلینگوک آنظام آکو۔

شبو ہمو بد قسمت آ انسان ۽ ہرا کہ تینا زند انا آخر اسکان آسرائی خنتو۔ شبو نا پن شلبیر احمد لُسکہ دنگہ غریب نا رزق کم مریک ہندن اونا عزت ہم اوڑتون اوار کم مریک۔ ہندا سوب آن اودے کس جوان انگا پن اٹ توار کتوکہ۔ کل اودے شبو پاریرہ۔

شبو اسہ لاغر ۽ دروشم اسے نا بند غس اس۔ پڑہ غاک تے گنگرو وڑاٹ لُس۔ خنک تے پوشکنی آ خلکہ۔ قد انا بارو اٹ ہم گزارہ لُسکہ۔ مال وزر انا دا حال لُسکہ کہ کلہ سے ٹی اوقتا ارا چلینگا کہ او ہم اونا لمہ نا دے و نن نا رزان جارو کننگ آن۔ اسہ دے دانا ارا ٹی رزان جارو کریکہ او ایلو دے اے نا ارا ٹی۔ دے اس تے

اسہ جاہ تو نن تے اسہ جاگہ غامدینگاکہ۔ خلق انا نگرے نامہروانی اٹ اوفتے اسہ چنکو کوارٹر اس تسوسر۔ کوارٹر نادا حال نس کہ او ہر کنڈ آن ڈاؤس۔ چھت انا تے دا حال نس کہ ہر اتم پھر کریکہ کل ارا نارزانک غز اٹ بسرہ۔ شبو نامہ بھاز کم نن ے تینا اراٹی تدیفیکہ ولے شبو چنکی آن ہمو کوارٹر اٹ زند انا تینا دے تے شام کریکہ۔ اونا باوہ اونا ودی منگ آن چار سال گڈ دنیا ے الاؤس۔ اودے اونا لمہ ولفیکہ اونا خدمت ے کریکہ۔ شبو نامہ غریب ے نیازی اس نسکہ۔ بھاز محنت کریکہ۔ خلکت نا کرینگ او پنجہ غاتے جلسہ پوسکن شبو ورنائی نا چوکاٹ آگام تنخا۔ شبو ے دا خبر الو کہ اونا لمہ اودے جنوزانی ٹی ولفسہ کریئے۔ ہندن درپردی و سختی اٹ اونا زند اٹ ہمودے ہم بس کہ اونا اسٹ انگا سیخا اونا لمہ دنیا خان رسخت کرے۔

غریبی نادا حال نسکہ اونا کفن ودفن کن ہم اوڑتون روپیئ اس آلوکہ۔ شار والا ک اوڑا ترس کنسہ اونا لمہ نا کفن دفن کن روپیئ روپیئ مچ کریر۔ اونا لمہ ے جاگئی کریر۔ منہ وخت اسکان او خلق اٹ تینا وخت ے تدیفسہ کرے ولے دے اس لنگری اونا اراٹی گوڈ خلک تو خلکت تینا دو تے پدی کشار۔ شبو لمہ ناکذیت آن بھاز فریشان نس۔ اونا موڈ بھاز خراب نسکہ۔ لمہ اونا ارا نا روشنائی نسکہ۔ لمہ ناکذیت آن پد اراٹی تھاری و بے چینی اس ودی مس۔ ولے اسہ ہیئت اس اونا مڈول اٹی یکا

بسکہ لمہ نابلد بفلک۔ بھجاز مفلسی ناسوب آن لمہ نا خدمت ہم نصیب متوتے۔
 بے لمئی اورکن بھلو دکھ اس ثابت مس، اسہ غم اسے آن کم آلو۔ آخرائی پوریا
 کنگنک ۽ شروع کرے۔ وخت اس گوئی بڈ کریکہ وخت اس لوگری کریکہ۔ شبو
 اسٹ ۽ پڈس اس، تینے چلیفیکہ۔ روزانہ و لوگری محنت مزوری اٹ اونا زند
 گدریفیہ ہنکہ۔

خیر دیک ہفتہ غائیٹی، ہفتہ توتیٹی، توک سال آئیٹی بدل مسوسر۔ دہ دوانزدہ سال
 ہنار بھلو وخت اسے ناء دو انا پوریا کرسہ بسوس۔ تینا زند آن بھاز تنگ نس۔
 اورکن باوہ لمہ نا سیٹا خان بے نصیب منگ نا بھلو افسوز اس لسکہ۔
 شبو پین علاقہ سے آپوریا کن ہنا ہموڑے گیرج اسے ٹی مستری گرمی ۽ شروع
 کرے۔ منہ وخت کاریم کرے مچے بھاز کاریم ہیل کرے۔ شبو بھاز سادہ ۽
 بندرغ اس لسکہ۔ گیرج نا بھلا مستری اسہ جوانو استاد اس نس ولے بھلو دز اس
 لسکہ۔ گاڑی تا سامان و تیل تے دزاکہ بھلا مستری سرکاری گاڑی تے جوڑ کریکہ۔
 سازو سامان دزاکہ۔ شبو ہم مستری گرمی ٹی اُست بلک۔ بھاز محنت اٹی ہیل
 کریکہ۔ شبو بھاز خوش لسکہ۔ داسہ جوانو کسر اسے آ بسونٹ۔ پگہ نادے اُستاد
 مروٹ۔ کنے بھلو عزتس یلو۔ جوان منہ وخت کاریم چلیدنگا۔ بھلا مستری آکیس
 اس مس دزی نا۔ سُبب انا مہالو گیرج یلہ نس پولیس نا گاڑی ایس ایچ او تو اوار

بس گیرج نامون آسلیس۔ بھلا مستری نازگیری کن چھاپہ لگا۔ بھلا مستری شبو ناچارک اٹی ہلک ارا مٹسہ چپسہ خلسہ پارے "نے شرم بنگ گاڈی تاگڑا تے شاک کیسہ"۔ شبو تینا استادنا عزت ۽ کریکہ۔ استاد شاگردنا نیام اٹ اسہ پاک ۽ رشتہ لے۔ استادنا بھلو شرف لے۔ شبو بہت کتو۔ پولیس نا گاڈی آن مٹسہ چار سپائی دنگار شبو نا دوٹی ہتھکڑی تے خلک۔ پولیس نا گاڈی نا تہٹی دکہ ترسہ بٹیر تے۔

شبو ۽ دریر جیل آہندن شبو آدروغ اس راست مس۔ شبو ۽ جیل انا زند بھاز عجیب لگا۔ او ہندن جیل اٹی یکا چپ چپ لکھ کس اتو بہت کتو، مچا زند ۽ خواری و دکھیائی اٹ گدر یفیسس۔ اونا ذہن بھلو باریم اسے آن خالی آلو۔ جیل اوڑکن دنیا نا جہم اس لے۔ ہندن جیل انا گھنٹی لگا کہ ارغ نا وخت مسکہ۔ ہر اسٹ تینکن ارغ ہلک۔ شبو ہم ارغ نا وخت آجوفہ کتو۔ شبو جیل اٹی پین ہم بھاز معزز طبیعت مس۔ تینا نماز تے اسل قضا کتو۔ ہر حال اٹ تینا نماز ۽ خواناکہ ہندن بھاز چچی نا سوب آن جیل انا قیدیک اودے جنٹلمین پاریرہ۔ مچارہ اولند کریرہ۔ پنج وخت انا نماز خواننگ نا سوب آن بھاز تازہ وساف لکھ۔ شبو جیل اٹی تینا زند انا سہب و شام گھنٹہ غا تے حساب کریکہ۔ اونا اُست اٹی اسہ اومیت اس لکھ اوہم دے اس مروے دا جیل آن یلہ مروٹ۔ اسہ تہارمہ ۽ نن اسے

آن پد روشنائی اس بریک۔ آزات مروٹ۔ نن ودے ہمت و خواری کروٹ۔ زندء جوڑ کروٹ۔ شبو نا دا کودک انگا چہرہ اونا بے گناہی ء ثابت کریکہ۔ بچو مدت اسے نا سیبو آلو۔ ہفت سال نا سزا کائنگ آن پد جیل آن یلہ مننگ نا امکان مس۔ شبو کن جیل آن یلہ مننگ بھلو اُست خوئی اس لُسکہ۔ اسہ دے سُب انا مہالو شبو جیل آن خلاص مس۔ جیل آن پیشن مننگ اورکن خوش نصیبی سے آن کم آلو۔

ہفت سال جیل کائنگ آن پد اونا اُست خراب لُس۔ پین شار اسے آمون کرے۔ جعفر نا مرض ائی آختہ لُس۔ اونا طب خراب لُس۔ جوان سرسوبی اٹ علاج و دارو متوتے۔ بھاز کمزوری نا سوب آن اونا دوتارغ آک خذنگارہ۔ اونا خنک خزیسکی غلغلو وُر خذنگارہ۔ اونا زند انا حالت بھاز افسوسناک لُس۔ او چل سال نا عمر ائی ہفتاد سال انا بندرغ اس خذنگاکہ۔

پوسکن شار ائی بس۔ دا شار، نا واقف لُس اورکن پین ہم مشکل مس۔ اسہ ارا دے بیکار ٹاپریننگاکہ۔ شار ائی شام انا اُرے اسکان چریننگاکہ۔ اسہ دے شام انا اُرے لُسکہ موسم جبری لُسکہ۔ مسافر خانہ اس پٹاکہ نا گمان شبو نا گرا آ گاڈی اس بریک کرے۔ گاڈی نا ڈریور پارے ہرانگ کاسہ ایلم سوار مہ۔ شبو پارے اے چوک آکنے ہنوئی ء۔ شبو سوار مس گاڈی ٹی گاڈی راہی مس۔ بس تورے پین

جیل اسے نامون آ۔ اسے انسپکٹر اس جیل انا دروازہ خان پیشن مس اونا بھلو پڈ
 اس لُکے۔ شراب نانشہ ٹی لُکے۔ تینا گام تے زو تختہ بس گاڈی ناگر آ
 سلپس۔ اونا خنک ڈھلگ ڈھلگ غوٹ خیسن خیسن لُسر۔ اونا دم بند مرسہ ہنک
 زور آن دم بلکے۔ گاڈی ناڈیور پارے صاحب دا ہمو بندخ ۽ ہمے دے آفلانا بندخ
 ۽ کسے۔ دا ہیبت ۽ بنگ تون انپکٹر اورا غصہ ٹی ارا۔ سپاہی اس مرٹہ شبو نا
 دوٹی ہلک۔ گاڈی آن دڑفے تے۔ شبو خیسن پوشکن مرسہ تینا دندان تیٹ
 جوڑتے تینا ڈلسہ ہنک۔ کاٹم ۽ شیف کرے ہرا ولدا مون ۽ تینا بڑا کرے ہرا
 آسمان نا کند آبے وسی آن آرسندہ اس کٹا۔ بھلو مرغن ۽ سوچ اسے ٹی مرغن
 ہنا۔

بھلو وخت اسے ناء نا جوڑی ناسوب آن شبو پوشکن اڑسینگاس۔ اونا دندان آگ
 مون اڑسینگاس۔ اونا خنک خوڑت بے نور کرٹمب ہلکوسر۔ شام انا اراے اس شام
 انا تھارمی زیات لُس۔ توبے نا مچے مچے روشنائی لُس۔ انسپکٹر پارے اسے نا ہق و
 مجرم اس ارا توانا ۽ توروکے جیل اٹی او بے وس بے گناہ ۽ کنا تو دادے اصلی
 آئیڈیل مجرم۔ اصلی مجرم دوٹی بسنے۔ نما کاریم ختم کنا کاریم شروع۔ انسپکٹر غصہ
 وخرخشہ پارے افسوز ۽ اونا چناتے چوری کریس الاس۔ خدا چوری کے نے۔
 شبو پیشانی ۽ کرنچ کرے کاٹم ۽ سرفسہ پارے نہ سہ امی افٹ۔ شبو نادماغ آن

غصہ غان موٹل اس پیش تہا۔
 انسپکٹر شبو نا ہیبت آتیاں غصہ ٹی بس۔ ہکل کرے پارے چح مہ کچک انت
 جک خلنگ اٹی اُس بے بخت۔ انسپکٹر شبو نا خن تییٰ خن تے شاغصہ پارے پا پا
 انتے گنگ مسس۔

شبو دا ہیبت آ بھاز مونجا مس اونا خنک تہارمہ مسر۔ شبو پارے یا اللہ کھوسٹ
 عزت اٹ کنا زند انا پوسکن آ سہب چوخت پاش کرو۔ کنا زند حرام مس۔ شبو ولدا
 جیل اٹی بند مس منہ دے آن پد ارا مہ کیس اوڑا پین لگار۔ بینک اسے نا ڈزی
 نا کیس مس۔ آخر کار عمر بھر کیز ہنا سزا ملاتے۔ منہ وخت آن پد اخبار اٹی بس
 اصلی مجرم کزیت کرینے۔

چم

گوبرام نا وخت لُسکہ۔ دے انا مچے مچے خیسینی پاش مرسا ہناکہ۔ روشنائی مدان مدان
آتالان مرسہ ہناکہ۔ تنکو چرک اس چکاکہ۔ سہب انا وخت چگ آتا توار آن بیدس
ایلو کل ۽ گڑھیا چچی تالان لُس۔

اسہ ملا اس تینکن اسہ پوسکن ۽ موٹر سائیکل اس ہلکس۔ منہ وخت جوان
گدربنگا ملا داسہ جوان موٹر سائیکل چلیفنگ ہیل کرے۔ ملا چالاکا نا سوب آن بھاز
سادہ لُس۔ ملا بھاز خوش لُس پوسکن آ موٹر سائیکل ۽ چلیفیکہ۔ او مہالو سہراب
سائیکل اس چلیفیکہ۔ سائیکل ۽ یکانا پیڈل کنگ آن دڑدی لُس۔ مَر ہناکہ دم
دربنگاکہ۔ اسکوٹرے ریس کریکہ گیر اٹی شاغاکہ۔ موٹر سائیکل جٹکہ خلککہ راہی
مسکہ۔ موٹر سائیکل ۽ تیز کریکہ جمپ وچول اسے آ بسکہ بریک کریکہ۔ موٹر سائیکل ۽
کنٹرول کنگ کتوکہ۔ موٹر سائیکل بند مسکہ۔ چٹاک خنارہ تے مخارہ پاریرہ ہر ملا ۽
ہر ملا ۽۔

ملا وخت اتو اوار اوار مدان مدان آ موٹر سائیکل نا پائلٹ جوڑ مس۔ اسہ وخت اس دُز
اس ملا نا موٹر سائیکل ۽ تارڑا۔ ملا نا ٹیم ۽ نوٹ کریٹس۔ دُز تینا پوروتیاری ٹی لُسکہ۔
دے آ باسن آ مہالو سلوک لُس۔ ملا موٹر سائیکل آ بسکہ دُز روڈ نا کیب آتوسوس۔

تینا اسہ نت اس مرغن کشاروڈ انا کنڈ آ۔ ٹلا موٹرسائیکل آخرک بس دُز تینا دو تے
 بڑزا کرسہ پارے "ہندن بے وسی کرسہ تینا رنگ ۽ خراب و بد حال کرسہ ماما کنے
 ہم شار آدرک" ٹلا موٹرسائیکل ۽ مچٹ موٹی درسہ ٹوس بریک اس خلسہ تورے ٹلا
 پارے "انت اس کنا خواجہ۔۔۔!"

دُز پارے نی ہرانگ کاسہ بابو کنے دیسہ دپیسہ اللہ ناخیر ۽ کروئے۔ ٹلا بشخندہ کرسہ
 پارے نی سوار مہ نیکی و ہرفنگ۔ دُز منڈ منڈ کرسہ ٹلا ناپد آن سوار مس ٹلا موٹر
 سائیکل ۽ گیر خلسہ تیز کرے۔ کسراٹ ٹلا دُز آن آرفے کنا ایلم ہرانگ دیو نے؟
 دُز پارے کنا نت پنانه منہ وخت مہالو داسہ مچٹ اس جوان ۽ امی پارٹ نوا لہنو
 حکیم نادکان یلہ مرے۔ گرٹاس دارو بلوئی ۽ لہنو نت کنا بھاز خٹل کنگ ۽۔ ٹلا
 موٹرسائیکل ۽ دریکہ مچٹ اس مہنا۔ اسہ وارا دُز ملای پارے مولوی صاحب تور تور
 چوٹ کنا نت آن شیف روڈ آتتا۔ ٹلا پدا ہرا خنا چوٹ ۽ موٹرسائیکل ۽ تورے
 اشٹالا۔ ہفتاد ہشتاد گام پدی چوٹ سلیس ٹلا موٹرسائیکل آن دُزنگا۔ دُزینگا
 چوٹ کن مچٹ اس مہنا۔

دے اسے آٹلا پدی ہرا موٹرسائیکل نا ٹرارہ مس۔ دُز موٹرسائیکل ۽ ہرفے ہنا۔ ٹلا
 غصہ ٹی بس دُز انا چوٹ ۽ تیز آن دُغار اٹی خلک پارے خدا کے چوٹ نا اڑی
 مرے۔ اللہ اراء نا ہٹے!"

منہ وخت مس ٹلا سائیکل اسے آپری کریکہ۔ ہر کس اڑفیکہ تے امر کریس
 موٹرسائیکل ۛ۔ وا پاریکہ گم کر موٹرسائیکل ۛ سائیکل جوان ۛ۔ غریبی ۛ سواری
 لۛ۔ ہر کس چلیفے پیڈل کے منوہ تے دتراٹ سائیکل چلینگ۔ موٹرسائیکل ۛ
 تو ہر کس ایکسلیٹر لیٹک تیز دیک۔

برسات جہری ۛ موسم لۛس مچٹ مچ مچ لۛس۔ سہب انا وخت لۛس۔ بھلو وخت اسے
 آن پد دُز ملائ خنا۔ اونا دڑول ائی ولدا چم اس بس۔ دُز ہیٹ وگپ کرسہ ٹلا ناریش
 ائی ہلک بے وس بے وس کرے تینے۔ شیف کرے تینے ٹلا نانت تیا تئا۔ تینا
 دو تے تھے۔ پارے مولوی صاحب بختاور نا بد دعا خان کنا ارا تباہ مسنے خدا نا بدعاء
 بنگ کنا ارا نا کل ہانیک نا جوڑ مسنو۔ کنے معاف کرک کنے آن بھلو غلطی اس
 مسنے۔ نا دوست آتا نیک دعائی ۛ ہرفن بھاز پیسہ خرچ کریسٹ بچ جوڑ منگ ائی
 افس۔

داسہ انت پاسہ نیکن پوسکن ۛ موٹرسائیکل اس ہلیوہ۔ یا بہاء تے تروٹ نے۔
 بکان فلان روڈ آشورم لۛ۔ ہمیکان نیکن موٹرسائیکل اس بلوئی ۛ۔ ٹلا دا ہیٹ
 آتیاں بھاز خوش و مطمئن مس۔

راضی مس پارے کان ہنار ہموڑے شورم ائی بازار رش لۛسکہ۔ دُز پارے ہرا
 موٹرسائیکل وڑک نے گچین کر کشہ تینکن۔ ٹلا شورم نا تہٹی بس ٹلا تینا دو تے

موٹر سائیکل آتا سیٹ آتیا تخسا پارے کہ نا بھاز بھاز منت وار اُٹ کہ کنا عوض ۽ تننگ اٹی اُس۔ خنا سپر اسٹار موٹر سائیکل اس نلا ۽ خوش بس۔ کنے دا جوان لگک شورم نا مالک سپر اسٹار موٹر سائیکل ۽ پیشن کشا۔ دُز پارے خٹل مولوی صاحب رونڈ اس تینا دست ۽ مبارک اٹ۔ جوان ۽ خراب ۽ ورک نے یا وپک نے۔ سوار مہ ہرتے۔ نلا سوار مس ہنا پنچ دہ منٹ آن پد بس پارے ماشاء اللہ بھاز پائیدار ۽ جوان ۽۔

دُز پارے مولوی یار نی داڑے توٹی ای ہم رونڈ اس خلیو ہروتے۔ جوان ۽ خراب ۽ امر ۽۔ پگہ نادے خراب مرو است اٹی نا بریک۔ اسہ مٹھائی نا ڈبہ اس نلا نادوٹی تیس پارے نی لڈو کن ای داسہ بریوہ۔ بھلو تسلی اس تیس۔ دُز سوار مس ہنا۔ نامعلوم ۽ کسر اسیٹ۔ نیم گھنٹہ اس گدہینگا۔ نلا کڑسی آن بش مس رنگ تے خراب مچ آوجود تے سُبک مرسا ہناکہ۔ اونا رنگ ہم پوشکن ہر سیدنگا۔ تینا دستار ۽ کاٹم آن شیف کرے۔ مون آن تے خیداک چڑارہ۔ ولدا ساعت اسے آن پد کاٹم ۽ سرفسہ پارے "چاواہ دا موٹر سائیکل ہم اسہ چم اسے نا گواچی مس۔۔۔!"

تُغ

(الف لیلیٰ ناکہ غنایان بلوک). (انگریزی ٹی مٹ ہر سوک)

ٹاک نیمروچ نا وخت لُسکے۔ دے بھاز باسُن لُس۔ شکر خان تینا اُرا غا بس۔ اونا
 طب نا جوڑ لُسکے۔ لاب اسے آن نراسس۔ شکر خان بھاز غریب ءُ بندغ اس
 لُس۔ غزبی نا دو آن مچ آزند ءُ دو انا پوریا غاتیر کریس۔
 شکر دریا سے نا بغل آجک اسے ٹی ریننگاکہ۔ اونا جگ انا مون آہپس نا بھاز
 متکن ءُ درخت اس لُسکے۔ دا درخت بھلو بونڈ اس او بھاز مستناس لُسکے۔ باسُن نا
 باسُن آدے تیمی ہم ہپس نا سیجا بھاز پیرن لُسکے۔ شکر ہپس نا درخت ءُ بھاز
 دوست تھاکہ۔ شکر او اونا زانیفہ ہندا جگ اٹی مچ آزند ءُ تیر کریسٹر۔ شکر بھاز خواری
 اٹ زند انا پُرکاء چلیفیکہ۔ او تینٹ بھاز سادہ تب ناس لُسکے۔ اونا بخت اوڑا مہربان
 الو۔ دریا نا گرا، خرسی او بوچ آگ، درخت آتا خزنی او سیجا، قدرت نا ندارہ غاتے پاش
 کریہ۔ شکر وخت اس دریا نا بغل آن پاٹ پرغاکہ۔ ہندن اونا زند تیر مسکہ ہنناکہ۔
 خیر شکر نا دیک سال آتیمی بدل مرسہ ہننا۔ بھلو وخت اس گدریلفے۔
 اسہ وخت اس شکر خان تغ اٹی اسہ بزرگ اس خنا۔ بزرگ بھاز نیک ءُ بندغ اس
 لُس۔ بزرگ پارے شکر فی بھاز غریب اُس۔ مچ آزند ہندن غزبی ٹی گدریلفیس۔
 ای نے اسہ سلاہ اس لہتوہ۔ آگہ فی کنا سلاہ غا عمل کریس تو انشاء اللہ بھاز مالدار

مروس۔ آگہ عمل کتویس ہندن خوری او دوتنکی اٹ دکھیا مروس۔ بزرگ پارے ہندا دریا نارہی اٹ سیدھا چار پنچ میل مون آہن۔ اسہ پول اس بریک۔ ہموپول آ انتظار کرک۔ ہموڑے بندغ اس بریک۔ نے گڑاس پاک۔ فی بھاز مالدار مروس۔ ولے فی مچٹ اس صبر آن کاریم ہلیس۔ بزرگ دا پاننگ تو اودیم مس۔ شکر سہب نا نماز آ سما کرے۔ استونا تغ اونا اُست آسک۔ تغ انا گپ ۽ تینا زائیفہ تون کرے۔ شکر پارے جوان انگا تغ خدا نا کنڈ آن مریک۔ بزرگ بندغس آلو فرشتہ اس لسک۔ زائیفہ تے رُسہ پارے۔ گنوگ مسوئس۔ ہن پاٹ خل ہستہ۔ ولدا کاسہ شار آ۔ سودا گڑاس ہلیسہ۔ یلہ کر دا گپ ۽۔ او شیطاں ۽ بزرگ اسے نا دروشم اٹ بسنے۔

شکر پاٹ خلنگ کن ہنا۔ ایکان ہرے آ بس۔ استونا تغ ۽ اُست آن دریس۔ اینونا دے کاریم اٹ گدرینگا۔ شام مس۔ شکر دم درینگا سس۔ خاچا۔ ولدا تغ اٹی خنا۔ ہمو بزرگ بس پارے۔ شکر فی کنا ہیت آ عمل کتویس۔ ہندا دریا نا پاندا آ، چار پنچ میل پسند کرک۔ پول اس بریک۔ ہمیرے سل۔ بندغ اس بریک۔ نے گڑاس پاک نا قسمت چمک۔ آگہ کاسہ تونا بھلو خوش نصیبی لے۔ دا وار بزرگ بھاز غصہ تون شکر تو ہیت کریکہ۔ دا پاننگ تون بزرگ ولدا، اودیم مس۔ شکر سہب اتون بش مس۔ ولدا زائیفہ ۽ پارے۔

استو ولدا ہمو تنغ ۽ خنائٹ۔ دُن مس دُن مس۔ کل ۽ تنغ انا داستان ۽ پارے۔
 زائیفہ تے چڑا پارے ای امر کیو۔ ہن فلانی بندغ نارائی کاریم اس ارے۔
 کاریم اسے ناپاریہنو۔ دا تنغ اس اف نا وہم ۽۔ شکر زائیفہ نا بیٹے ہلک۔ کاریم نارند
 اٹ ہنا۔

شکر کاریم اٹی آختہ مس۔ دے درست کاریم کرے۔ استو ناتغ ۽ ولدا اُست آن
 درے۔ شام مس اراغا بس۔ نینکان خاچا۔ ولدا اونا تنغ اٹی ہمو بزرگ بس۔ دا وار
 بزرگ بھاز خاٹی اُس۔ پارے نی کنا بیٹے ہلنگ افسیں۔ قسمت یکا نینکن ہرپک۔
 قسمت ۽ لغت خلیچہ نختاور۔ پگہ ضرور ہمو پول آکاس۔ ہندن پاو نے ہندن کرک۔
 دا پاننگ تون بزرگ ولدا اودیم مس۔

سُہب مس شکر ہم اُست اٹی پکا ارادہ کرے۔ ہینو کنے ضرور ہینوٹی ۽۔ نہ تو بزرگ
 غصہ کیلک۔

شکر دریا نا پاناداٹ پند کرسہ ہنسہ ہنسہ پیشیم مس۔ شکر بھاز پند خلنگ ناڈو آن
 دم درینگا سس۔ دے باسُن اُس۔ خید کرلیس۔ او پول آرسیدنگا۔ پول آسلوک
 اس۔ پول آن گیل اس موم اشار خزلک اُس۔ پول آن دامون سڑک اس۔ چپیکو
 کند آن درزی سے نادکان اُس۔ شکر پول آسلوک انتظار کریکہ۔ کسری بندغ آگ
 گدرینگسہ ہنارہ۔ ہر بندغ اودے نُوٹی اٹ ہرسہ کریکہ۔ دا انتے داڑے کسرا

سلوک ۽؟ کس سلام کریکہ تو کس خراب خراب ہرکہ۔ درزی ہرکہ دانٹے
 داڑے سلوک ۽۔ مسافر لے۔ درزی تینا گام تے کرار کرار تخشا شکر آخوڑت
 خوڑت ہرہ سلام ترہ۔ خیر ۽ ایلیم؟۔
 شکر وعلیک کرے۔ درزی مچٹ چترگو تب ناس لکھ۔ لبشخہ کرسہ پارے مائی
 باپ دنا چاری اُس۔ یا اراغان غصہ کریٹس۔
 شکر چپ کرے ساعت اسے آن پد پارے داڑے بندخ اسے کن سلوک اٹ۔
 درزی پدا گام کرسہ ہنا۔ شکر انتظار کرے لہنو نا دے ہنا دیگر مس۔ شکر پدا اراانا
 کنڈ آنا ایٹی اٹ مون کرے۔
 ارٹمیو دے آولدا پول آ بس سلہس۔ دروآمبار ہر کس اوڑا گندہ گندہ ہرکہ کس
 سلام کریکہ کس ۽ بد بسکہ۔ درزی ولدا خنا درونا بندخ ۽۔ او شکر خان نا کنڈ آمدان
 مدان آ گام کرسہ اودے خوڑتی اٹ ہرہ اونا کنڈ آ ہناکہ۔ ہرا وخت درزی شکر نا
 خوک آ بس اوڑان اڑے پارے "مائی باپ دیر کن ہوش آن ہناٹس" شکر
 پارے بندخ اسے نا انتظارے درو ہتو۔ لہنو ضرور بریک۔
 درزی ہرا جائی کس اس مرو۔ درزی پدی ہرہ سینگا۔ لہنو نا دے ہم انتظار اٹ
 گدہنگا۔ شام اتو ولدا ہنا اراغاتینا۔ شکر بھاز بے زار مسوس۔ مسمیو دے آولدا
 شکر یلہ کرے تینے پول آ بس۔ ہرڈے آنا ہر کس اوڑا خن تے کشہ ہرکہ۔

درزی ہرا لہنو مسٹیکو دے ۽ تہ ولدا بسٹے۔ درزی بس سلام ہم شاتو۔ ہرے۔
 انٹے آخر داڑے سلوکس۔ لہنو مسٹیکو دے ۽ نا خئیے۔
 شکر ناتب درزی نا ہیٹ آتیان خراب مس۔ مچے چپ کرسہ۔ آخر دیر کن سلوک
 اُس؟ ہن مزدوری اس کرک۔ ہن ایڑے اُستاد کار اس ارے درخت ناشیف
 آن ٹین ٹیر، آہن ڈولی نا کاریم کر۔ غزبی ۽ تینا کر۔ دادے ای پچ موغہ۔ پچ کنا
 پچ آن زیات ۽۔ کنا کوٹیک زیات ۽۔ جوان ۽ اُرا سیٹی رہینگوہ۔ نا تو چوٹ آک ہم
 کشکانو۔

شکر پارے کنے بندغ اسے نا انتظار ۽۔
 درزی پارے او، او دیر اسے آخر کنے ہم پار۔
 شکر تغ انا کسہ اے پارے کہ دُن بزرگ ۽ بندغ اس کنا تغ اٹی بس۔ کنے دا جاگہ
 نا پارٹس۔ نے بندغ اس داڑے گڑاس پانک۔ فی مالا مال مرپسہ۔
 اڑے ہاں داسہ۔ درزی مخا دُنو تغ اسے کن داخہ خوار کریٹس تینے۔
 درزی ولدا پارے مون نا تو اٹی کنا تغ اٹی اسہ بزرگ ۽ بندغ اس بس۔ کنے
 پارے دا دریا نا پاناداٹ چار پچ میل پسند کرک۔ اسہ جگ اس بریک۔ جگ انا مون
 اٹی اسہ ہپس نا بھلو بھڑ اسے۔ دانا شیف ٹی اسہ پیٹی سے۔ دا پیٹی خلیسن آن
 پھر ۽۔ کنے ہندن پارے ولدا اودیم مس۔

سُہب اتو تینا اُرائی ۽ پارہٹ۔ دُنو کسہ سے۔ اُرائی کنا پارے۔ تینا کاریے کر۔
 گنوک مفع۔
 شکر سہڑوک ۽ رومال اس کشتا۔ خُر خُر تینا با مَس ۽ سقا کرے۔ اونا صدی اگڑی
 کروک اُس۔ لونجڑی لونجڑی وڑسکہ۔
 ولدا درزی ٹاکو اس خلک پارے۔ ہن اُرائی نا انتظاراٹ نامرو۔
 شکر ۽ پورا دس بلا۔ رکشہ غانباریلہ کرے تینے۔ ہلہ ہلہ اٹ اڑینگسہ تمسہ اُراء
 رسیدنگا۔ زائیفہ ۽ پارے۔ کوڈال ۽ کنے۔ ہرادے ہلہ زوکہ۔
 زائیفہ تہ حیران مس کہ ارغ ۽ کنا انت مس۔ گنوک تو متو۔
 شکر دانگ لینگ ہناکہ کوڈال ۽ پٹاکہ۔ کوڈال ۽ خنا تو درخت ناماسے خُتنگٹی لگا۔
 منہ کوڈال آن پداسہ ہونن ۽ زنجیر اسے ٹی کوڈال اڈینگا۔ شکر نا خوشی آن چور
 مس۔ اسٹل خوش مس۔ زنجیر سندوخ تو اوار کشتا۔
 نن ۽ نن درست شکر او اونا زائیفہ خیسن نا آنہ غاتے گنودار۔ سُہب تما۔ قسمت
 مہربان مس۔ شکراڑی ولاری تا خواجہ مس۔ اسہ نن اٹی کروڑپتی مس۔ رب ۽
 ہندن منظور اُس۔ منہ وخت آن گڈ درزی ۽ کل حقیقت سما مس۔ درزی تینا
 سبک انگا ہیبت آتیا بھاز شرمندہ اس۔

وہم

ولو او اونا سنگت آک شکار کن اسہ بھلو جنگل اسے ٹی بسر۔ موسم بھاز خوشگوار
 لُسکے۔ موسم تنک تنک جمری تب لُس۔ مچٹ گرم مدان باسُن ءِ تموا اس لگاگے۔
 ولو تینا سنگت آتیاں رد متا جنگل اٹی گم مس۔
 بھاز مَر کله کله نظر تے بنگلہ سے آتتا۔ ہریشی مرسہ بنگلہ نا کنڈ آرا ہی مس۔
 پسند کرسہ، خیدیلہ کرسہ ہنکے۔ خید خید انا زمی آلسکے۔ بنگلہ خان خڑک رسیدے۔ ارا
 بندرغ بنگلہ نامون اٹی تولوک گپ اٹی مشغول لُس۔ ولو مونجا مونجا لُسکے۔ ولو سلام
 ترسہ اوقتون حال احوال کرے۔ دُن کنا سنگت آک کنے آن رد متا نو کنے لہونو نا
 شام جاگے اس ایتبو۔ ہمو بندرغ آتیاں اسٹ ایلو سنگت ءِ تینا پارے یار نی بنگلہ
 ٹی چوکیدار اُس۔ ایلو کمرہ ٹی دا ایلم ءِ جاگے اس ایتے۔ چوکیدار مون ءِ تینا ہمزسہ
 پارے ٹھیک ءِ۔ کنا دوست اللہ ہتے نے۔ دُن ءِ ہچو ہیت اس اف۔ کان دے
 ہم برکت کننگ اٹی ء۔

چوکیدار او ولو بنگلہ نا کنڈ آمدان مدان آقدم تخسا بسرہ۔ بنگلہ ولو کن اسہ ناولد ءِ جاگے
 اس لُس۔ بنگلہ اسہ ظالم ءِ حکمران اسے نا لُسکے۔ بھلو وخت اسے ناءِ جوڑ کروک
 بھاز متکن لُسکے۔ بھاز متکنی نا سوب آن کپی آمبار موسس۔ ہر کنڈ آن رنگ

آگ تے خراب لُسر۔ خشت آگ دُاسر۔ ولو دانگ لینگ ہرا۔ حیران فریشان مس۔
بنگلہ نانیام اٹی اسہ تلاپ اس لُس۔ تلاپ کچرہ و دیر آن پُھر لُس۔ اولُن ء بھلو
دروازہ تے لُسر۔ بنگلہ مَر آن زیبا خننگاکہ۔ تمہی بدرنگ لُس۔ چوکیدار، ولو ء بنگلہ ء
نشان ترسہ پارے۔

بنگلہ نا چار کسر ء۔ چار بھلو دروازہ ء۔ کسر نا کنڈ آتیان درخت آگ لُسر۔ چوکیدار
ولو ء پارے دا بھاز کُبین ء داڑے جن و جاتو نا خلیس ہم ارے۔ ولو پارے گڑا
نی انتے خلیپیسہ۔ چوکیدار تینا سینہ ء بڑا کرسہ فحراٹ پارے۔ کن تون فلائی
سائی نا تعویذ آکو۔ اونا لُح اٹی چار بیچ کرُو تعویذ نا، سگوک خازگ آن مون ہر سینگاسر۔
چوکیدار ایلو کوٹھی ٹی ولو ء ہمیں۔ زالم انگا بادشاہ نا فوٹو دیوال اٹی خلوک لُس۔
ولو بادشاہ نا فوٹو آہرسہ حجم کرے۔ بادشاہ نا فوٹو خوفناک لُس۔ ولو اونا خن تیان
خلیس۔ ایکان مدان مدان آشام تہارمہ مرسہ ہناکہ۔ روشنائی ختم مرسہ مَج مَج مرسہ
ہناکہ۔ چوکیدار اسہ تیلی ء مِش انا چمنی اس لگنے۔ چمنی نا کم انگا روشنائی مدان
مدان موٹی خلسہ ہناکہ۔

چوکیدار بے دردی اٹ رعب کرسہ پارے نا مرضی داڑے کوٹی ٹی مرلیس۔ یا
پیش تلاپ نا ایلو پارہ خان سیرمٹ نا کرُسی اریر ہموڑے توں۔ امی تینا کمرہ ٹی
خلوچہ۔ کنا تب ناساز ء۔ چوکیدار ہنا تینا کوٹی ٹی۔ ولو شیف لیٹا۔ بڑا ہرا چھت انا

خشت آک یلہ یلہ خذنگارہ۔ چھت اٹی بھلو بھلو مون ء کوڈ لُس۔ چک آک کڈام
 کرلیئر۔ ایلو کنڈ آن موکو جالیک لُس۔ ایلو کنڈ آ روشندان ناشیشہ پناسس۔ مش
 آن غرق لُس۔ درگہ ناکنڈ آ ہراپاٹ انا سوگو انگا درگہ اونا کنڈہ و زنجیر بھاز ہولُن
 لُس۔ ولو وہم اٹی تما بھاز خلیس۔ تارمہ انگا کوٹی ٹی ولو کٹ آن شیف بٹے تینے۔
 خن تے تینا تر کرے۔ ایمان تے نزور مرسہ اُسٹ انا تے درپہ زیات مرسا ہنا۔
 لڑزہ اس اُسٹ آتے دڑا۔ شیف مش تیٹی غرق مس۔ اُسٹ اٹ پارے جوان
 مس شیف بٹیٹ تینے نہ تو کاٹم کنا ہناسس۔

ولدا بش مس۔ بھاز خلیس اٹی لُس۔ مدان مدان آ گام تخسہ موئی برسہ کھرکی ناپٹہ
 ء ملا۔ اونا وہم بھاز خراب ء دروشم اس ہلک۔ خنا مر اسہ روڑ اس لُسکہ پیشن موسم
 بھاز مچی لُس۔ ولے مکان آک خذنگارہ۔ بلف آک ٹکارہ۔ شام اس جمر تنک تنک
 لُس۔ دامون اسہ فٹ بال گراؤنڈ اس لُسکہ۔ درخت آک مج اٹی کلہ خذنگارہ۔
 بنگلہ ٹی بھاز چچی لُس۔ تارمہ زیات لُس۔ ولو کھرکی ناپٹہ ء بند کرسہ تینے پدی
 کرے۔ ولو نا کوس کھرکی نامیج اسے ٹی اڈینگا۔ خلیس آن ولو چیمانٹ اس خلک
 بے ہوش تئا۔ نیم گھنٹہ سے آن پد ہوش آ بس۔ وہم اٹی لُس خلیسکہ۔ توار
 کرے۔ اوچوکیدار داڑے برک۔ چوکیدار تینٹ نا جوڑ لُس۔ کرٹاخ کرٹاخ جگاکہ
 ہچاناکہ۔ ولو سمجھا کہ جوان مس جن آک چوکیدار آ ہناو۔ ولدا خلیس خلیس اٹ

خاچا۔ اونا خلیس وہم ئس۔ تغ کتوکہ۔ میخ ئس۔ خلیس آن دا پالو اے پالو نن
درست تغ کتو۔

شام بھاز تارمہ ئس ولو مچ مچ تارمہ ئی ہراکہ بھاز خلیسکہ۔ تینے کمبل ائی ڈکسہ
ہناکہ۔ وہم انا مطابق دا محسوس مسکہ گراس کنا کنڈ آبننگ ائی ء۔ ولے ہچ اس
لوکہ۔ اونا آست ائی وہم بھاز لکسکہ۔ جاتو وجن انا خلیس آن وہم اٹ لکسکہ۔ ہندن
دا پالو اے پالو دا نن سال اس مس۔ ہندن بے تغئ مرسہ سہب انا بانگ آگ
مسرہ۔ مچٹ مچٹ تارمہ ختم مرسہ روشنائی مرسہ ہناکہ۔ سہب مس ہر کنڈ آن
روشنائی اس تالان مس۔

چوکیدار بس چونڈی اس ناس انا بائی شاغسہ پارے۔ بشہ ایلم جان نماز کہ نیاری
اس کین۔ ولو غصہ ئی ئس۔ بے تغئ آن ناتب وکٹہ ئس۔ چوکیدار آچڑسہ
پارے خیراتی پغٹ نی وہمی اسس۔ کنے ہم وہم ائی شاغاس۔ تینا خن تے
موشکسہ خنک تے پوتڑو کرلیئر۔ خلیس ہڑسینگاسر۔ ولدرا چوکیدار مون ء ہڑسا پارے
یار استونے ہم جن آگ بنگلہ نا طواف ء کر فینو۔

ولو بروت آتے تینا تاوترسہ ملنڈی ء بشخندہ اس کرسہ پارے۔ یار ای تو وہمی
اٹ۔ نی چاوه چنکی آن وہمی اس۔ سہب وشام وہم کیسہ۔ وہم انا مرض چھینے
نے۔ وہم ء علاج اف۔ وہم کپہ کنا پل۔

چوکیدار پارے صاحب استونن درست خلیس ناوہم اٹ تغ کتنس۔ ولو مرمٹا
 پارے بھاز ہیت کپہ ہن چادان ۽ بیٹ کر۔ ولو بش مس مدان دان آچنکو گام
 تحسہ کھرکی ناپٹہ ۽ ملا۔ موسم ۽ صاف خنا۔ درخت آک خذنگارہ بنگلہ خاک مَر آن
 خذنگارہ۔ فٹ بال ناگراؤنڈ دے انا روشنائی ٹی خذنگارہ۔ تالان جمر آک ہنار مَج ہنا۔
 ولدا کھرکی ۽ بند کرسہ اونا آستونک میج اسے ٹی اڈینگا۔ ولو خلیس آن ہجم کرے۔
 اُسٹ اٹ تینا بھاز شرمندہ مس۔ استو میج آن خلیسٹ بے ہوش مسٹ۔

ہسپتال

نن نیمہ غاہسپتال ٹی اُسٹ پیوٹوک ءُ زمبیر اس برجا اُس۔ ائٹے کہ اسہ حادثہ سے ناسوب آن ہسپتال اٹی رش لُسکہ۔ ہر کندا مونجائی تالان اُس۔ ہسپتال اٹی وارڈ آک ٹی و نا جوڑ آتیاں پھر لُس۔ وارڈ آتیاں پیش ہم بندغ آک سلوک لُس۔ ایر جنسی وارڈ اٹی اسہ بھلو مچی اس اُس۔ اسہ وزنا، نا جوڑ اس بیڈ آلیوٹوک اُس۔ ہسپتال نا اسہ مار اس سیلہ ءُ خلک۔ نا جوڑ غصہ ٹی چڑسہ پارے۔ خدا خانہ ءُ نا خراب کے بلہزیر، دو لے کنا ٹنگ ٹنگ کریں۔ ڈاکٹر تینا کمرہ ٹی تولوک اُس۔ گکیں انا ہیٹر گور آتے اُس موسم ہم میخ اُس۔ اونا مقابل ارا بندغ پین تولوک لُس۔ گپ اٹی مشغول لُس۔ اسہ ہفتاد سال نا پین پٹی اوس، اسہ نت اسے آن کمزور اس اونا دوٹی کیولا اُس۔ گرڈ اس بندغ آک کمرہ غاتا مون اٹی مچ لُس۔ ایلم کسر ءُ یلہ کبو۔ ننے کاریم کن الیو۔ سٹی سلوک اُرے۔ ڈاکٹر نا کمرہ نا خرک نا وارڈ اٹی ارا مَسہ نا جوڑ لُس۔ بھلو الماری اس تھوک اُس۔ الماری اے آپٹسہ بچ اس خنتو۔ مون ءُ تینا ہز سسا بے خیلی اٹ زور آن کوک اٹ پارے، ایلم ڈرپ آک ہراڑے تھوک ءُ۔ ہموکان ہسپتال نا کاربی اس پارے، مقابل ایلو وارڈ نا الماری ٹی تھوک ءُ۔ دامار نزور انگانت اتون مدان مدان قدم تھہ ہنا الماری ءُ ملا۔ الماری

ٹی منہ دانہ ڈرپ نا گڑاس پمبہ و پٹی دوائی سرنج خندگاہ۔ الماری نا اسہ پٹہ اس پیناس۔ حکومت نا کنڈ آن دوائیک ہسپتال اٹی ملیتوسہ۔
 مراد، ہسپتال نا کُنج اسے آتولوک بے وسی اٹ ہراکہ۔ جفر نا مرض اٹی نا جوڑاں۔
 کمزور اُس و لے اونا اسہ امیت اس اُس نوا درمان کنا مرے۔ اسہ پوسکن ء زند
 اس جوڑ مرے۔ دامون اسہ وارڈ اسے ٹی اسہ نا جوڑاں اس اُس اونا طبیعت سیرینس
 اُس۔

اونا مون اٹی آکسیجن ماسک خلوک اُس۔ آکسیجن سلنڈر ختمی آاں۔ دانا جوڑا تینا زند
 و مرک انا نیام اٹی اُس۔ اسہ ڈاکٹر اس بس آکسیجن سلنڈر آدو خلسہ پارے "لہنو پگہ
 آکسیجن سلنڈر نا بھاز کمی ء"

ہسپتال اٹی گڑاس سفارشی اُس۔ اوفتا بندغ آتا علاج مسکہ۔ کس نا واقف اُس،
 غریب اُس بیچ دوا دارو، علاج نا توجہ الوکہ۔

گڑاس اُس بیچ بندغ حادثہ سے نا سوب آن لبس رش مس۔ اُسی و نا جوڑا اک زیات
 مرسہ ہنارہ ڈاکٹر تینا گھڑی ء دو آتفے پارے داسہ تو سوا دس منگ ء۔ ڈاکٹر ہندن
 بندغ آتار اٹی اسہ بندغ اسے آہرسہ پارے کاریم کروک ء ایلیم اس ارے۔
 ہسپتال نا کاریم کروک اس فلان جاگہ ٹی آراء تے کس اودے ہسپتال آہتے۔
 اسکوٹریا گاڈمی اس مرے کالے ہتے تہ۔ برے تانکہ نا جوڑ وٹی آ بندغ آتے دارو

کے۔ نزن تو سواری نا مسئلہ ۽ اونا اُرا مچٹ اس گشاده ارے۔
 گڑاس نا جوڑ آگ ڈاکٹر آنا لاپرواہی و ہرنال نا سوب آن تکلیف اٹی سُر۔ ڈاکٹر بے
 وسی اٹ دا ہیت آتے پاننگ اس۔ ہر کس تینتون تینٹ آختہ سُس کس توجہ
 تیتو۔ ڈاکٹر گڑاس نا جوڑ آتے تسلی ترسہ پارے ایلم نی دُن کرک پگہ سہب اتون کنا
 کلینک آبرک۔

ہسپتال نا گڑاس کھرکی تا شیشہ خاک پناسر۔ سیٹل انا مچ انگا چرک کھرکی تیان
 بروک آسو تریکہ۔

بجلی نا بوڈ انا حالت خراب سکہ۔ بیڈ آتیا پیہن انگا پوش آک خانگی سُرہ۔ ارا
 ایسولینس وین ہسپتال نا گیرج اٹی پیئچر سلوک سُس اونا پد انا شیشہ پناسس۔
 ایکسہ مشین تینا وارڈ اٹی خراب تموک سُس۔ اسہ ڈاکٹر اس پارے ایکسہ مشین نا
 بروک آہفتہ اسکان جوڑ مننگ نا اومیت ارے۔ ایلو کنڈ آن دیر انا بھاز کمی سُس۔
 ارا دے آن پد سہب انا وختی اذان ہم متولیس مُراد بے وسی و دا زالم آ دنیا خان
 مجبوری و بھاز لاپاری اٹ ہسپتال نا برانڈہ ٹی دم تسوسس۔

شغان

کنٹرکشن نا کاریم برجا ئس۔ بھلا بھلا ٹرک آگ ریک و بھری شاغسا کریرہ انتے کہ
 بلوچستان اٹی ایجوکیشن ۽ مون آدنگ کن سکول ملنگ نا پروگرام ئس۔ ہندا لسٹ
 اٹی کلی عمر آباد نا پن ہم ئس کہ اوٹی ایجوکیشن ۽ مون آدنگ کن اسہ مل
 سکول اسے نا بنیاد پوسکن جوڑ مسکہ۔ انتے کہ دا مخلوق تعلیم آن محروم ئس۔
 گاڑی والا ک ریک و بھری تے شاغارہ۔ چناک ددینگسہ ریک آتیا گوازی کن بسرہ۔
 ریک آگ نظام الدین نا اُرانا نا مون آشاغوک ئس۔ چناتا چڑ چڑ آن نظام الدین نا
 اُرانی پیش تئا۔ انت کوچرائی سے دا کا ہنبو شاہد نا کوٹک آگ۔ دا انت زمبیر اس
 شاغائرے۔ شاہد نا اُرانی ہم اُرغان پیش تئا اونا باہ ہم سلنتو او پارے کوٹک آگ دنا
 ۽ دا کل شارے خبرے۔ ننا تو حلالی ۽ داسہ ہرٹوم آتا نیام اٹی شغان کشی شروع
 مس۔

ہراسٹ ایلو ۽ شیف خلککہ۔ ہندا تون نظام الدین بس ہرکہ زائیفہ کنا اسٹ اسے
 آچنگ ۽ ارفے دیرے؟۔ اونا زائیفہ اوغسا پارے کنے شاہد نا اُرانی شغان ۽ تئسے
 کہ نا کل چٹاک کوٹک ۽۔

دا ہیبت ۽ بنگ تون نظام الدین لار کرے پارے دا ہیبت کنا کنگ نا جاگہ ۽۔ دا

نیازی سے دائرتون انت ہیٹ مریک۔

دے کی ہلنگ نا وخت نس نظام الدین تینا ایلم تے ہرفے تینے اسہ کڈ اسے ٹی
ڈگا۔ شاہد پوسکن دفتر آن چھٹی کریس تینا کسراٹ روان نس۔ داسش ازگاک
اونا کسریہ تغیر۔ اودے خوب ٹپار۔ اسٹ اس اونا ج ائی ارا گولی خلک اونا جاگہ
ہمومس۔

دا بے کسرتزار دے اس شار والاک شاہد نالاش ۽ اراغا ایسرا اوفتا اراٹی کوک وپاڑو
اوغنگ پینگ شروع مس۔ شاہد نا باوہ نت اسے آن معزور نس۔ او تینا مار انا
گڈیکو دیدار ۽ ہم کتو اونا میت تون قبرستان آہم ہنتو۔ او قسم ہرفے تانکہ ای تینا مار
انا خون ۽ ہلتنت کئے آزاغیفہ طلاق ۽ تینا مار انا قبر آہم بفرہ۔
ہفتہ کپ اس نظام الدین تینے ڈگا ولے ہرا وخت اسکان۔ آخر اوفک میڑھ مون
تسر شاہد استا اراغا۔

آخر فیصلہ داسک اوفک شاہد نا خون نا بدلہ ٹی ارا مسر و مسہ لکھ ہم ایترہ۔ نظام
الدین آسک امناکریر او مسہ لکھ ہم تسرا ارا مسر ہم۔ ولے داسکان شاہد نا باوہ نا
قسم پورہ متولیس۔ او تاز ائی نسکہ ہرا وخت آنظام الدین تینا مریک۔ آخر اسہ دے
اودے موقع رسیدگا۔ توفک ۽ ہرفے نظام ۽ مسہ چار گولی خلک نرا ہنا۔ داسہ تو
مسئلہ بھاز بڑا ہنا کہ او میڑھ آن پد خون کریسے۔

داہیت قومی دروشم اس اختیار کرے۔ نظام الدین استاٹکری بس پارے تانکہ
نظام الدین نا خون ۽ بلنگٹنے ننے آرام حرام ۽۔ دافتا مسئلہ نا زیات ننگ نا سوب
آن اسکول نا کاریم ہم بند مس۔
اسٹ او فلک اسہ چنکو شغان اسے آن تعلیم آن محروم مسر ایلو اوقتا نیام اٹی اسہ
بندن ۽ قومی ۽ جنگ اس بش مس ہرانا سوب آن کیئی خون ناحق آک مسر۔

ماثمہ

اسٹیشن آبندغ آک گھنڈہ سے آن مہالو ناء انتظار ائی تولوک لُسُر۔ اسٹیشن ہم بھاز رش آلو۔ نن نیمہ لُس۔ شام گگ تارمئی لُس۔ ہر کند آچی لُس۔ اسٹیشن آبلف آک ٹکارہ۔ مسافر آک انتظار ناسوب آن بے تمہل لُسُر۔ ریل خرابی سے ناسوب آن ہرے کر لیس۔

اسہ معصوم چہری او مسر اس تڑہ غا تولوک لُس۔ اونا پین ء غازی گد اس لُس۔ اونا خن میان خڑینک آک وبارہ۔ چپ چپ اوغاکہ وار اس دا دا اٹ تینا خن تا خڑینک آتے پاک کریکہ۔ وار اس ایلو دو اٹ۔ مر آن ریل انا لائٹ آک کلہ پاش کریر۔ مونجا انگا مسافر تا چہرہ غاتیا خوشی اس بس۔ ہر کس تینا تینا سامان تے تسلی اٹ ہرفیرہ۔ تینا بیگ آتے تفریرہ۔ ریل ہم بس اسٹیشن آاڈ کرے۔ مخلوق ریل انا کند آمدان مدان آقدم تخنہ برسہ کریرہ۔ بھاز فریشانی، نامیدی ناسوب آن سوچ آتیی گم لُس۔ تینا جاگہ غان سُر لوکہ۔ ہندن تینا زند آن بے زاری او دکھیائی تا گوپچی مسوسس۔ زند انا سخت انگا، خراب انگا دے تا مقابلہ ء خڑینک آتیی کریکہ۔ جانو تینا خاہوت تون اوار ہناکہ تینا اراغا۔ جانو واروار اوڑا ہراکہ آخر اونا اُست ائی رحم بس ریل آن دڑا، قدم تخنسا بے خبری اٹ خیر مرے انت مس؟ مسئلہ انت اس مسنئے۔ جانو اونا کاٹم آتینا دو ء تخنسا پارے کنا چننا دتا مسر اُس؟ مچٹ

اس شرم کرسہ چپ کرے۔ امی رحیم نامسٹراٹ کنا پن کرن ۷۔ جانو ولدا اڑفے
خیر۷ دا شام اٹی داڑے تنیا سلوک اُس۔ چپ چپ اوغسہ فریاد کرسہ کنا لمہ شش
سال مہالو فوت کرینے۔ کنا اراچنکو ایلم ۷ اسٹ تا ہشت سال اناء ایلوتا دہ سال
ناء۔ کنا عمر چانزودہ سال مننگ اٹی ۷۔

کنا لمہ نامرک آن پد کنا باوہ پین برام اس کرے۔ ننا مائٹنہ نن کن بھلو مصیبت
اس جوڑ مس۔ کنا ایلم تے چنکا اراغان کشا پارے داڑے اراٹی کنے تنک کیرہ۔
کنا باوہ ایلم تے کنا دا اسٹیشن آن مون آاسہ پین مدرسہ اس بریک ہموڑے
خواننگ کن راہی کرے۔ امی اراانا ہر کاریم ۷ کریٹہ۔ رزان تے سیلاٹہ جارو
خلکٹہ۔ پین اراانا کاریم اس مسنے یاچچ آتے سلاٹ مہمان تا خدمت ۷ کریٹنٹ۔
آرسندہ اس کشہ --- امی تو سہب انا ناشتہ ۷ ہم تیار کیوہ۔ ولے مائٹنہ کنے
ہزودے خلیک بے عزت کیک۔ کنے اراغ تفک پاک نی تو کنا اراانا چوکری اُس۔
کنا باوہ ڈیور لے او تو یا ارا تو اراغا بریک۔ کنا باوہ پاک نامسٹراٹ مزہ اف سہب
تنک چزہ ٹانگ خلیک۔ دا گلی اے گلی پیشیم کیک بریک نی داڑے افسیں۔ کنا
مائٹنہ کنے آدوبا خلیک۔ تینا معصوم انگا چہرہ غان دو اٹ تینا خریٹنک آتے پاک
کرسہ --- ہندن ظالم ۷ مائٹنہ لے۔ ظالم و بے رحم ۷ باوہ لے۔ کنے چپل تون
کٹرہ۔

ہندن ہیٹ کرسہ اوغنگ اٹی تتا اونا خن تیان خڑینک آگ ریڑ ہلسہ معصوم آچہرہ
 غاتمارہ۔ اونا کنول انگا مون اٹی ڈھلگ آخنک قدرت ناندراہ غاتے ظاہر کریہ۔
 جانو اونا دوٹی ہلسہ --- کان کنا چٹنا تینا ارا غا دیو نے نی ہم کنا چٹنا اُس۔ اولاد
 اُس۔ چپ چپ جانو نا خن تیان خڑینک آگ یلہ مسر۔ نی تو بالکل کنا مسر اسماء
 ناچہرہ ۽ ایقتہ۔ ولدا تینا رنگ ۽ بد کرسہ --- کنا مسر دا دنیاٹی اف نہہ سال مہالو دا
 دنیا فانی ۽ اللانے۔ نی تو داسہ کنا چٹنا اُس کن تو دنیا نا پچو گڑاسے نا کمی اف۔
 الحمد سد نا کمی اُس۔ خدا کنے تیس۔

جانو کرن نا دو آن بک اس ہلسہ پارے کنا چٹنا تعلیم خدمت کنے آ فرض ۽۔ جانو
 تینا خن تا خڑینک آتے پاک کرسہ --- پین نا اولاد کن کس انا اُسٹ ہشنگیک۔
 ولدا چپ کرسا ساعت اسیان پد جانو تینا چٹنکی ۽ اُسٹ آ اتسہ پارے۔ کنا لمہ ۽ اللہ
 مغفرت کے ای چار سال نا عمر اٹی لُسٹ کنا لمہ نا کزیت مس۔ کنا باوہ پین
 برام اس کرے۔ ہڑوے ماشنہ کنتون جنگ تسکہ۔ جوان منہ وخت مس ای
 پوسکن شانزده میکو سال اٹی گام تجاسٹ۔ پوسکن ورنائی ٹی بسوسٹ اسہ دے
 سُب انا مہالو کنتو جنگ تیس پارے ہن داسہ داڑے جاگہ اف نے۔ نا ارا اف۔
 نی تو کنا ارا نا مزور اُس۔ کنے بد بس ای ہم مجبور مسٹ تینا خیری ۽ کوپہ غا
 شاغاٹ غصہ کریٹ۔ ہنٹ پین علاقہ سے نا شار اٹی ہوٹل اسے ٹی کاریم

کریٹھ۔ داسہ امی پنجا و شش سال ناٹ۔ کنا جند انا ہوٹل ۷۔ ریل انا ٹائم پورا
 مس ریل انا توار مس۔ کل مسافر آک سوار مرسہ ہنارہ۔ جانو کرن نا ڈوٹی ہلسہ
 پارے کان کنا چٹل ریل اٹی سوار مننگ کن رائی مسر۔ ریل اٹی توسر۔ ریل
 مسلسل ارا گھنٹہ نا سفر آن پد پین علاقہ سے نا اسٹیشن آتورے۔ کل مسافر آک
 ڈارہ۔ کرن نامون اٹی عجب ۷ خوشی اس لس۔ اونا خن تیٹی خڑینک آتا پالنی
 لس۔ ریل آن ڈار۔ ناگمان توفک اسے نا نکا مس۔ کرن نا دترک ڈغار آشولنگار۔ اونا
 چنگ ایلمک بسر۔ اوغار بے حال مسر۔ سیال آک و مخلوق پاریرہ۔۔۔ باوہ غیرت
 کرے۔

زرگر

جولائی نابائسن ء دے اس ئس۔ بازار نارش کش بھاز کم ئس۔ گڑاس دکان دارک
 تینا دکان تے ٹی آرام اٹی ئس۔ ہندا سوب آن بازار اٹی اسہ چپی اس تالان ئس۔
 عیدو زو زو کام تخنہ زرگر اسے نا دگان اٹی بس۔ زرگر تون سلام دُعا حال احوال
 کرے۔ عیدو تینا چہرہ غان فریشان خننگاکہ انتے کہ لبنو عید جان نا باوہ نا آپریشن
 ئس۔ اونا پدیسہ خاک کم ئس۔ آپریشن کن بھلو رقم اسے نا بہیت اودے فریشان
 کریئس۔ ولے بد نصیبی دا ئس قسمت ہم مہریان متو۔ خیسین نا نرخ آک ہم ہفتہ
 سے آن شیف تاسر۔ عیدو تون خیسین نا اسہ تولہ اس ئس اونا فریشانی زیات لُسکہ
 اسہ تولہ غارا ہزار روپئی دڑاس۔

ہڑدے نا وڑاٹ زرگر نا دکان آزیات رش الو۔ زرگر عیدو ء پارے، یار فی دُن کرک
 منہ دے سئلہ لوا نرخ آک زیات مریر۔ داسہ تونی مَسہ چار ہزار ناتاوان اٹی بنگ
 اُس۔ عیدو تینا رنگ ء خراب کرسا پارے۔ بس اُستاد کنے سخت ضرورت ء۔ کنا
 باوہ نا تب خراب ء۔ زرگر خیسین نا انرگوش تے ہرسہ پارے ایلم دافتے ٹی کانٹا
 زیات ء زرگر ارا مَسہ ہزار روپئی کم کرے۔

زرگر عیدو ء پارے انت پاسہ ایلم چاہ اس مرے کنیسہ۔ امر ء چا کنیسہ بوتل

مرے، کاوہ، شیرچاہ۔ خرین ء؟ عیدو پارے ای کئیہ۔ زرگر یارا! نی دُن کپہ اللہ
 خیر کے۔ ہوٹل والا ٹیبل آچاہ انارا کوپ شیشہ والاتخا۔ پلیٹ اسے ٹی بسکوٹ
 ہم خوائفے۔ زرگر ساہت اس چُپ کرے پارے نی دا پاکہ پیشن ملک آتے ٹی
 بسکوٹ ء چاٹئی کئیہ یا سادہ۔ داڑے خلکت چاہ اٹی بسکوٹ کئیہ۔ داڑے تو شام
 اتون خاچ سُب اتون ہمیشہ نرخ آگ ہم بدل مریرہ۔ داڑے پال اٹی دیر شاغرہ،
 خَسّی اٹ گریں اوار کیرہ۔ سُرک نا پاناد آنالیک پنان ء سُرک دیر آن غرق ء۔
 کنا جند بیست سال سعودی عرب اٹی کاریگری کریٹ۔ عیدو پارے اُستاد جی دا
 خیسین نا تولہ انامت ء داسہ پر غفوه تے داسہ کاریم مرے ولدا داتے جوڑ کینہ۔
 گڑاس پین نیاری گراک بسر۔ زرگر بھلو اخلاق اس پیش کریکہ۔ اماں داڑے تولبو۔
 دا ایلم ء فارغ کیو۔ دا کابک اشتافی ء۔ زرگر عیدو ء پیسہ تیس عیدو ہنا۔
 عیدو ارا ہفتہ غان گڈ بس۔ اُستاد نی دُن کرک خیسین نا تولہ ء ولدا خٹل۔ انتے کہ
 ای نے مہالو پارہٹ دا انامت ء۔ داتے مالک تا واپس بلیک۔ زرگر داسہ بدل
 خذنگاکہ۔ خرین ء ناسی ء ٹف اس پلاسٹکی ء کچہ دان اسے ٹی کرسا، تینا گھڑی آ
 ہر سا پارے۔ کنا دوست داسہ تو مچٹ اس کبین مسنے۔ انتے کہ ڈالر بڑا مسنے
 خیسین نا بہا وڈانے۔ آگہ ڈالر شیف مرے تو خیسین نا بہا ہم کم مریک۔ خیسین نا
 کاریم ڈالر تونے۔ زرگر خوش مزاجی و خوشاد ء ہیٹ کریکہ۔ زبان تے ہنین نس۔

عیو پارے اُستاد فی دا بہانہ ۽ اے۔ خیسین نا تولہ ۽ جوڑ کر امی ایلو ہفتہ اسکان
بروٹ۔

ارا ہفتہ خان پد عیو بس زرگر ۽ پارے کنا خیسینک تیار ۽، زرگر پارے بان کنا ایلم
تیار ۽۔ دادو۔ خیسین نا اترگوش تے نشان ترسا دادو ایلم۔ عیو ہرا واقعی خیسین جوڑ
نک ونگار خلوک ۽ زرگر ولدا پارے کل گرگا سہی مسر۔ مچٹ اس معمولی تول ائی
کمتی مسنے بیچ سد نا نوٹ ۽ کٹا عیو نا دوٹی ترسا اسہ مرغن ۽ دم اس ہلسا پارے
تول ائی وخت اس کمی زیادہی تو مریک ہندا سوب آن امی بیچ سد نا نوٹ ۽ تسٹ
کنا لُح بند مئے۔

عیو پارے اُستاد خدا خدا کر تول ائی کم کننگ نا بھلو حساب لے۔ حضرت شعیب
نا قوم آنپ تول ائی کمتی کننگ نا سوب آن اللہ نا عذاب بس۔ خاخر نا پھر
کرے۔ عیو ہنا منہ وخت مس۔ ٹوارٹ آن پد بس عیو زرگر ۽ محسا پارے اُستاد
حاجی خان دادے واپس کر۔ اتنے کہ داتے مالک تا خوش کتنے۔ دا تولہ ۽ واپس
پرغ۔ کنے پیسہ خاک بکار ۽ زرگر رنگ ۽ بد کرسا غصہ اٹ پارے۔ دافتے ٹی
چاندی ہم مکس ۽ گرگاس پین ہم پیسہ کالوہ۔

است خواہی

واحد بخش لبو بھاز خوش خوش لُکھ۔ سُب اتون بش موسس تینا خن تے
 موشکسا اراغان سر ہلک۔ پیش بس۔ استو پوسکن ہمپیس اسہ کوارٹر اسے ٹی
 بسوس۔ واحد بخش تینا باوہ پیرہ ہی آہندء الاُس۔ اونا پوسکن آہمسایہ تتون
 واقفیت متویس۔ پوسکن آرا، پوسکن آہمسایہ خاک، خلق اسے آن شارائی
 بسوس پروسی وڑ لُکھ۔

خلق خلق ے، شار شارے، خلق اٹی ہڑ کند آن خرسی و مشک، درخت آک، فصل
 آک، دیر ہر کند آن روان لُس۔ دیر تا جوک و بارہ، اسہ قدرتی ے ندرہ اس لُس۔ خلق
 انا ہر بندغ تازہ انگا گوش انا سوب آن صحت مند خننگ۔ واحد بخش نا پوسکن
 ٹرانسفر موسس دا علاقہ ٹی او جے وی ٹیچر لُکھ۔ استونن دُست تینا اراانا
 گراتے ڈوباس۔ بھاز دم دینگا لُس سُب انا نماز آ سما کتویس۔ واحد بخش شار
 انا تنگ انگا گلی کوچہ غاتے خنا۔ دانگ ہرا اینگ ہرا۔ چنکا بھلا بلڈنگ، وکچا پکا غا
 مکان تے خنا۔ شار انا روڈ آئیٹ سُب انا مہالو ہم بھاز رش لُکھ۔

منہ دے اس گدرینگا اونا واقفیت ہمسایہ غاتون مرسا ہنا۔ واحد بخش ماشٹر نا پن
 اٹ چاہنگاکہ۔ کل پاریرہ دا ماشٹر نا آراء۔ ماشٹر نا خلقی ہمسایہ خاک بھاز غروب لُس
 ولے ہر ڈکھ و دڑدا اٹ اوار لُس۔ ولے شار اٹی ہر کس نا ارا پکا لُس۔ بلڈنگ آک

سُئر۔ بھاز زبیرنگ وروغن سُئر۔ شار اٹی ہمسایہ خاک خود غرض تینا مفاد آتا سُئر۔
 ماشئر ناشش سال انا مسر اس سُئر۔ ہرا اورا بھاز کبیین لُک۔ ماشئر نا کوارٹر نا
 رہی آاسہ پولیس افسر اسے نا ارا لُک۔ پولیس والا بھلو وڈی کنوک اس سُئر۔ او
 ناروائی اٹ اسہ بنگلہ سے آکوزہ کریس۔ بنگلہ نا اصل مالک اسہ حادثہ سے ٹی
 کزیت کریس۔ دا بنگلہ نا کاغذ آتے تینا پن آجوز کریس۔ منہ وخت مس
 پولیس افسر و ماشئر نا بھلو سنگتی اس مس۔ ماشئر نا اراٹی نا بھاز است خواہی لُک
 کہ ننہ ہم گاڈی مروسس، بنگلہ، شوکیس، الماری، ٹی وی، دولت نا مالک
 مرین۔ نیمروچ تون ماشئر تینا ارا غا بس۔ دے باسن سُئر تمہو الو آسمان نا مون آ
 جھمرا ناشینگ آک سُئر۔ موسم مچٹ اس باسن سُئر۔ ہر کنڈ آچھی سُئر۔ توار توار
 الو۔ ہندن پیسہ و بنگلہ، قیمتی آگڑاتا گپ سُئر۔ ماشئر نا اراٹی پارے اسہ جوان ء
 گڑاس ہم داسکان ہلتنس اراٹی ٹی وی اسے نا بھاز ضرورت ء۔ ماشئر گھڑی آہر سہ
 اخبار ء ایلوپنہ غا کرسا تندی اٹ پارے۔ چٹاک خاڑہ ٹی وی بس چٹاتا خواننگ
 کاکک۔ ادنا اراٹی بازن پالن سختی و سوری ٹی نافرمان سُئر۔ ماشئر ولدا ساہت اسے
 آن پد تینا مون ء چریفسا ہر سارنگ ء تینا بد کرسا پارے۔ او نادیہ نالمہ! ننہ صبر
 و شکر آن کاریم ہلوی ء۔ نے خیر اف دنیا ٹی کل انا نصیب آک اسہ وڑ مفسہ۔
 اوں ہوں نادیہ نالمہ غصہ ٹی بس۔ چڑا۔۔۔ انت خبر کنے۔ پلیٹ اٹ کتخ شاغسا

پارے ٹی وی سے نامنڈ اس ہلک۔ چٹاتا ہم سات تیری مریک۔ ماشٹر او خدایا
 انت مصیبت اسے ٹی تمانٹ، کاٹم کنا تمپک۔ انت چکر۔ مسلمان نا وخت ء
 زیان کننگ کن انگریز وڑ وڑ انا گڑا جوڑ کرینے۔ فلانی نا اراٹی دا گڑا ارے۔ کنا
 اراٹی دا گڑا انتے اف۔ ہندن انسان نا است خواہی ء کہ آگہ اسہ گاڈمی سے تو
 ارٹ مریر۔ اسہ بنگلہ سے تو ارٹ پین مریر۔ لہنو پگہ ماڈرن دور ء اخس آسرا تیک
 زیات ء ہموخس فریشانیک زیات مرسا کارہ۔ اراٹی تے خار اٹی برسہ ہکل کرے
 نے کاریم اسے نا پانہ نا مڈول اٹ لگک۔ راج اٹی باوقار ء زند اس تیر کننگ کن
 دولت نا سخت ضرورت ء۔

منہ وخت آن پد ماشٹر ہڑوے نا کر کر آتان بیزار مرسا وام کرے۔ قیمتی ء گڑا
 ہلسا بھلو گڑا مچ کرے۔ بھاز کرز دار مس۔ منہ وخت جوان گدہنگا۔ کبھی بندغ
 آتا کرز دار مس۔ آخر کرز دار آگ اودے تنک کریر۔ او کرز دار آتیاں بھاز فریشان
 مس آخر کرز آتا مون اٹی تینا مسر ء برام تیس۔ ولدا ہم واک خستی نا پن ء ہلتوسہ۔
 ماشٹر تینا جوزہ وخیال آتے ٹی گم مرسا ہنا۔ اونا چہرہ غانا اوبیتی و بھلو فریشانی اس
 لسکہ۔ اسہ دے سہب انا مہالو ہر کئڈ آچھی لُس۔ چک آتا چڑ چڑہ نا توار لسکہ۔
 ماشٹر تینا کوٹی ٹی لسکہ بھاز فریشانی نا سوب آن تینے پکہ ٹی پاؤ تیس کسے۔ اونا
 اراٹی زیات است خواہی تا سوب آن خن تیان کور مس۔

پنت

شام بھارتیخ سس، سسٹل انا شام اٹی ہر کڈنڈ آچنکا چنکا تنک انکا گلی تے ٹی
تھارمہ ناراج سس۔ گوٹلو کرار کرار آشار آتینا کوزہ ۽ کرسا ہنکا۔ خلکت تینا ارا
تے ٹی کمبل، لپ آتے ٹی تغ انا مزہ ۽ ہلکے۔ بھارت آک ہسٹر نا خوک آتولوک
تینے باسفیہ۔ تیخ تینا زور آتے ٹی سس۔ گلی ٹی اسہ پخیر اسے نا توار لسکے۔ او وار
وار توار خلکے۔ خدا نا پن اٹ گراس خیرات ایتبو۔ تیخ انا سوب آن کس اس تینے
سرفتو، نہ پیشتا۔ چل و پنچ سال نا نادیہ تینا سوچ آتے ٹی کڑمب ہناسس۔ او دا
توار ۽ وار وار آبنکے۔ دا توار بھارت ہرے نا ۽ اونا خف تیٹی بسکے۔ پخیر وار وار ارخ
اسے نا سوال کرکے۔ نادیہ نا اُسٹ اٹی رحم بس خبر اف انت حالت یا مجبوری سے
نا ستا لُفوک ۽۔ بھارت ترس بس تے۔ ہندا سوچ آتے ٹی دروازہ ۽ ملا۔ پخیر گلی تا ایلو
کڈنڈ آتیخ انا سوب آن لچوک لڑاکہ۔ دروازہ نا ملنگ تون نادیہ ۽ دا احساس مس کہ
دتر تفوک ۽ تیخ سسے۔ زیات تیخ انا سوب آن پخیر کرار کرار آ دروازہ نا کڈنڈ آ بس۔
نادیہ پخیر نا دوٹی ارخ ۽ ترسا پیری مون کرے۔ اونا اُسٹ اٹی خیال اس بس نوا دز
اس مرو پخیر نا وڑ کرو تینے۔ اہنو پگہ شار تے ٹی ہندا وڑ منگ ۽۔ پخیر توار خلسا
پارے۔ کنا چٹا ستلہ، نادیہ حیران مس، دا کنے تپک انت اسے نا کنے آن کمک

خوابک۔ نادیدہ تینا اُراٹی تارمہ غاشام اٹی تنڈیا لُکھ اودے خیال بس کہ نوادُز اس
 مف۔ پیخیر نادیدہ غا ہُرسا اونا خن تیان خڑینک آگ وبارہ۔ اوغسہ بے وسی اٹ
 پارے نی کنا مسرُ ناچہرہ ۽ لیتسہ اونا جند اُس ولے افسوز کہ اودا دنیاٹی اف۔ کنا
 پُوری ای سوچاٹ نے تون تینا فریشانی ۽ بیان کیو۔ زرس اُست انا بوجھ کم
 مرے۔ مچٹ اس چپ کرسا مسرُ کنے غلط سمجھپیس۔ ای لہنوگہ حالت آتا دُو
 آن بھازتک اُٹ۔ شاید نا مشورہ کنے تینے تینٹ کسفنک آن بچف۔ نادیدہ مچٹ
 اس سوچا، پارے باباجی ای نانت مک کنگ کیوہ۔ ای تینٹ بے سیدو ۽
 نیارٹی سے اُٹ۔ غریب اُٹ مجبور اُٹ۔ میخ تفسہ لڑہ اٹ پیخیر پارے۔ کنا اسہ مار
 اس اُس۔ او مُسہ چنا لا ورنائی ٹی کرنیت کرے۔ کنا مسرُ تینا برام آن ارا سال
 آن گڈ کرنیت کرے۔ کنا جند انا بھلو ڈغار اس لُکھ۔ تینا حیاتی ٹی تینا ہر مُسٹ
 آواسہ غاتے ٹی بشٹاٹ۔ او فتا جوان تعلیم و تربیت ۽ کریٹ۔ او فتے ہندن
 سنجالاٹ تینا باوہ نا کمی ۽ محسوس کتوسہ۔ خواری کرہٹہ بیچ ۽ خوراک اسے نا کمی
 الو۔ او فتے مہر تسٹ۔ کنا مسخت ہندا اُس کہ او فک آسودہ مریر۔ بھلن مسرُ او فتے
 برام تسٹ۔ ننادیک جوان وڈاٹ گدہ بنگارہ۔ خڑینک آتے سفا کرسا آرسندہ اٹ،
 کنا تو وہم وگمان اٹی ہم الو نواسہ غاتا زاٹیفہ خاک کنے بوجھ سمجھہ۔ تینا زند اٹ
 ڈغار تے بشٹاٹ نوا کنا نواسہ خاک کنا کرنیت آن گڈ جھیرہ کپس۔ مرسہ مرسہ

کنا نواسہ غاک کئے آن بیزار مسر۔ اسہ دے تینا بھلا نواسہ ۽ پاربیٹ دا انت وڑ
 لے۔ اوکان گڈ کنتون کستی تمار۔ ہڑدے کن تون جھیرہ کیرہ کنا پیہن انگا پٹ
 آتا خیال ۽ ہم کپسہ۔ اراٹی کئے جتاء کمرہ سے ٹی بند کریر ارغ نا وخت آکئے آ
 کچک آمبار ارغ خستارہ۔ مہمان یارشتہ دار اس بروس کئے اوڑتون ملنگ کن
 الیتوسہ۔ گلی، کوچہ ۽ پُر کریر کہ ننا پیرہ گنوک مسنے۔ نن ہندا خاطر آن اودے
 جتاء کمرہ سے ٹی بند کرینن۔ دا ہیٹ آتیان کئے بھاز ڈکھ بس۔ اسہ دے کئے
 دکہ ترسا اراغان کشار۔ کئے شرم بسکہ گلی والا تیا امر کاوا، کُل مخلوق تو کئے
 گنوک سمجھک۔ کنکن بیچ ۽ عزت اس سلیتو۔ کنا اُست کشار نے پاو۔ تینا خربنک
 آتے سفا کرسا پارے کئے بھاز افسوز ۽۔

نادیہ اسہ مرغن ۽ دم اس ہلسا پارے کہ بس بابا جی انت پاو نے دا دنیا ڈکھ، غم
 تارا ۽۔ داڑے ہر کس تون وفا کیسہ وفانا بدلہ ٹی نا اُست آزار مریک۔ بس ظالم،
 بے رحم ۽ دنیا سے۔ بس بابا نی تو نواسہ غاتا سوب آن فریشان اُس۔ دا دنیاٹی
 اخس بندرغ آتے اوفا ماک اراغان کشارو۔ فی تینا دا عمر اٹی تینا متکن آراٹی تینا
 زندانا گڈیکو دے تے گدریفنگ کتویس۔ تیناک ڈکھ ایترہ۔ تینا تیان مر۔ دنیا خان
 مابت ختم مسنے۔ امی نے تینا باوہ غانبار سمجھوہ۔ کنا باوہ ایلم کل کسکنو۔ کنا
 ارے ہم رکشہ ڈپور اس لسکہ۔ دہ سال مہالو حادثہ سے نا گواہی مس۔ آرژندہ اس

کشا پارے کہ بس امی ہم تینا جائیداد نا باروٹ بھاز فریشان اٹ کنا چار ایڑھ انا مار
 ء۔ جائیداد اٹی اوفا ہم لیشخ ارے۔ دافتنے پرورش کریٹ بھلن کریٹ۔ تاتہ اٹ تا
 لمہ ناتا جاگہ غاٹ۔ ہندا خاطر آن برام کتوٹ۔ کنا ایڑھ انا ماگ کنے آن ناراض
 ء۔ اوفا دا جائیداد ء تینا پن آکننگ خوارہ۔ جائیداد نال لچ بھاز آ بندغ آتا چین و
 سکون ء خراب کیک۔ اینو بابا جی نے اراغان کٹانو۔ پگہ نادے کنا ہندا حال
 مریک۔ انت بھروسہ، امی زند آن تنک لُسٹہ خراب سوچا زند ء ختم کیو۔ امی نازند
 آن پنت اس بلکٹ۔ دا اشار اٹی ہم کنا واخب کس اف۔ مَر پیشن کنا باوہ پیہہ
 ئی آخلق ء۔ پھیر راہی مس۔ نادیہ دروازہ ء بند کرسا اُست اٹ سوچا دا کل
 راستیک کنا مون آو نیازی اسے اٹ، ولے ہمت آن کاریم بلیوہ۔ سُب تما
 فیصلہ کرے تیان ایڑھ انا مار تے خواہنے تینا جائیداد ء سودا کرسا تینا لیشخ ء جتا
 کرے پھیر آن اودے حوصلہ زیات رسیدگا۔ غروب اٹ بے غیرت افٹ۔ تینا
 خلق اٹی اسہ پرائیویٹ ء اسکول اس فلا۔ اسکول ناچتا تون تینا اولیاد آتیا مبار مہر
 کریکہ۔ اونا عزت ووقار بڑا مس۔ خلق اٹی اونا کل واخب مس۔ تنیائی آن اسہ
 جوان ء ماجول اسے ئی اونا زند بدل مس۔ تعلیم تون اوار اوار کشیرہ نا کاریم ء
 شروع کرے۔

بے زبان

سیمی زار زار اوغاکہ۔ اودے ہندا ہیبت نا اومیت الو۔ ولے اودے پاننگاکہ او تینا
است اٹ پارے یا اللہ دا ہیبت آتا بنگ آن مست امی انتے کستوٹ۔ یا اللہ انتے
کنے ودی کرپس، کنے ودی کرپس، انتے کنے سیاہ بخت جوڑ کرپس۔ کنا سفا بخت
ہشنگا۔ دا زند آن کنکن مرک جوان ئس۔

سیمی نا برام ۽ چار تو مسوس۔ اونا آرغ اوڑتون بھاز جوان ئس۔ سیمی ۽ اونا آرغ
پارے امی تینا مست انا کل خراب انگا عادت آتے الانٹ۔ امی تینا زند انا سفر ۽
نیتون شروع کرپس۔ ہر پھل انا رنگ جتا، گند جتا۔ نا گند دنیا نا کل ۽ بندغ
آتیاں جتا۔ نی کنا ارا نا روشنائی، سدائی خوش مرپس۔ منہ وخت آن گڈ سیمی ۽
خیر تما اونا ارے اصغر، بلکہ داسہ او تو شراب و شرت ۽ شروع کرپس۔ مدان مدان آ
ہندا بے بختی نا سوب آن تینا ارا نا گڑا تے ہم سودا کننگ ئس۔ سیمی اودے منع
کرپکہ۔

اصغر غصہ اٹ پارے نی ہر وخت کننتون باہ خلیسہ۔ ارا نا برکت ۽ برپاد کرپس۔
سیمی نا بلغز ہم اودے ہندا پارپکہ، شوم انگا قسمت امی تینا مار انا مون ۽ مون
کرپٹ۔ نا وڑ انا زائیفہ اس اوڑکن ایسٹ۔ نی ملخڑ اس متویس مصیبت اس جوڑ

مسس۔ ہر وخت اوڑٹون ہڑب خلیسہ۔ اسہ دے سیمی تینا بلغڑ ۽ پارے کہ نامار
شہرت خلیک او ہندا سوب آن اُرانا گڑا تے ہم بہا کرینے۔ اونا بلغڑ غصہ غان
ترخسا لٹا اوڑا چڑا اودے پارے، فی داسہ ننانیام اٹی شیطانی کنگ اس۔ نا اُرانا
والا تے خواہفہو تاکہ او اسہ فیصلہ اس کروٹی تمک۔ اونا بلغڑ چپ کرسا فی تو دا اُرانا
چوکری اس دا اُرانا جارو، لیٹرین، سفاٹی، نا کاریم ۽۔ کتغ ارغ دیرکنا دوٹی ۽ انتے کہ
ٹھیک نہ تو دا اُرانی جاگہ اف۔

سیمی نارے آرخ و بے قوف و خود غرض اس لُسکہ۔ سیمی اسہ چپ ۽ کبین
طبیعت نامالک عاجز، دیندار خوش وڑ لُسکہ۔ او تینا 26 سال انا زند اٹی ہر وڑانا دکھ
و مجبوری خنا۔ سیمی انسان تتون انسان آنبار رہینگنگ خواہسکہ و لے انسانک اوڑٹون
حیوان آنبار پیش بسرہ۔ شانزده سال نا عمر اٹی باوہ لمہ نا سیجا خان بے نصیب
مس۔ سیمی کن اونا اُرانی تیم خانہ اس لُس۔ لاوارث و اُرانا سفاٹی کاریم کروک آ
چوکری لُس۔ او تینا زند اٹی خوشی پنی ۽ گڑاس خنتولیس۔ سیمی لاچار مس تینا اُرانا
عزت نا خاطر آن چپ کرے۔ منہ سال گددینگار داسہ اُرانا بیدس او سیمی نا
جندا گڑا تے ہم دو خلنگ ۽ شروع کرے۔

اونا ارغ وخت اس کٹاکہ وخت اس باہ تسکہ۔ اسہ دے ٹاک نیمروچ نا وخت آ
دے باسن ۽ اصغر اُرانی بس۔ سیمی نامہ نا تروک آدو انا چاندی نا کرہ ۽ دزا۔ سیمی

وا توڑ کرے پارے خدائے منہ کنا لمہ ناکنڈ آن کننون اسہ نشانی اسے ہندادے
 الے۔ اللہ ناولی کنا کل ۽ پچ آتے ہم بہا کرلیں۔ سیمی تینا رنگ ۽ بد کرسا
 پارے۔ سیمی اسہ بے زبان ۽ سادار اسے آنبار اونا خن تے ٹی مجبوری و لاچار
 ئس۔ تینا ارے آہر سا غصہ اٹ خدا نے خلے سیمی پارے نیارٹی ایڑھ، زائیفہ،
 لمہ، مسٹر مریک و لے کس اسے ناچوکری مفک۔ خشکسہ اونا کلک آتیاں منہ
 خڑینک ریڑ کرسا تمار۔ ننا راج اٹی دن تو نیارٹی ۽ بھلو عزت و شرف رسینگانے۔
 سیمی پارے تے اسئل کنے کسفس ای دادے نے تفرہ۔ اصغر نا لمہ بس غصہ
 اٹ، ہڑوے دا کننون جنگ لیتک۔ مسہ چار چپانٹ سیمی ۽ خلسا اصغر آچڑا نی
 بے عزت اسے اس۔ مسٹ لبت تے۔ نیکن پین زائیفہ بھازے۔ دامائی نا بہیت
 مس اُرانا بربادی مس۔ سیمی آڈغار تین مس۔ اودے تینا خف تیا بھروسہ بتو۔
 سیمی نا بلغڑ سیمی آہر سانا زند ۽ ہم تباہ کرلیں کتو نے خدا۔
 اونا آرخ سوختہ مرسا فی کنا لمہ ۽ ہڑوے بے عزت کبیسہ کنا کنڈ آن اسٹ ارٹ
 مسٹ، کنا اُرانا پمیش تم۔ سیمی فریشانی نا سوب آن نفسیاتی وڑاٹ نا جوڑ مس۔
 سیمی زمانہ نا بے رحمی اٹ نیارٹی تون بھلو بیدادی و دکھ، اُرانا باقی تا لاپرواہی و بے
 رخی تے خنسا آخر اٹی تینا زند انا بازی ۽ باہ ترسا تینا محسن ۽ حقیقی تون ملا۔

درد خور

موسم جہری ۽، پھر پڑی پڑی مرسا ۽ ہنگ ۽، نن نیمہ ۽، تو بے تینے جہر آتے ٹی
 ڈنک وپاش کیک - گگ تہارمہ ۽ مچٹ میخ اس موسم ۽ جس تسنے - شاہ محمد نامہ
 اونا انتظار اٹی تولوک ٹس - شاہ محمد دیگرنا ۽ ہنارے تینا ڈغار تیا - اونا لمہ مجاز فریشان
 ٹس - ہنول ہر فیسس تہ داسہ بریک ایسہ بریک - انتظار اٹی نن نیمہ مس شاہ محمد نا
 لمہ تینا اسٹ انگا مار ۽ مجاز دوست ہنگ ناسوب آن شامو پاریکہ -

لمہ اونا پچ آتے استری کرے تہا - نوا کنا چنا برے اونا پچ آک پالن مریر میخ تھینے -
 زو زو چادان ۽ بیٹ کرے چاہ ۽ تیار کرے - پیالہ ٹی چاہ شاغسا اسہ مہلو گلم
 اس ہلسا پیالہ ۽ پدی تہا - امی مش تیان کنیو - کنا پھل انگا چنا ہرا، میخ آدیر
 تونگ ۽ - امی داڑے چاہ کنیو - دوشہ کئے کئے - ہراڑے تغ بریک کئے - امی نن
 درست خن تے تینا بند کتنٹ - ہنڈاڑون درگہ نا توار اونا خف تیا تہا - تارمہ ٹی
 مدان مدان آقدم تہا درگہ ۽ ملا درگہ نامون آکچک اس خلوچوک ٹس - ولدا درگہ ۽
 کڑی کرے - تغ بفق کئے شامو ہرے کرے - خٹل اس بلے کئے - آرام بفق
 کئے - کوٹی آن پیشن بریک خف تورک شامونا درک اف -

نن نیمہ ہر کند آاسہ مہلو چچی اس تالان ۽ - شامو نامہ تولوک کل ۽ تکلیف آتے

سہاکہ۔ سات اسے آن گڈ تواری اس مس۔ شامو تینے دیوال آن بٹے۔ اونا لمہ تواری
 بنگ شامو بسوسس۔ ارہ کنکن، کنا ساہ بر کنا مار ہرے کرلیس۔ شامو آئی ای
 تینے دیوال آن بٹیٹ نوا فی خلیچوک مرلیس تکلیف مروس۔ سہب اتون مہالو
 شامو بوش مس۔ نماز کرے۔ اونا لمہ چاہ انا پیالہ ۽ شاغسا پارے نیکن کنے
 بند غس ہروئی ۽ نا سانگ ۽ اسہ جوان ۽ جاگہ اس کیو۔ شامو پارے نا مرضی آئی
 ای بیچ پارہ۔ منہ وخت آن گڈ شامو نا سانگ مس۔ منہ سال آن پد شامو نا برام
 مس۔ او داسہ زانیفہ سینا مالک مس۔ اونا زند بدل مس۔ اسہ دے شامو بازار آن
 پدی بس۔ شامو آ زانیفہ تے چڑا، یا مائی ۽ دا ارائی تواری یا کنے تواری داڑے
 رہینگپرہ۔ ہڑوے کنتون جنگ لیتک۔ شامو غصہ ٹی بس پارے آئی نے خدا غلے
 ہڑوے، نا ڈینڈ کٹپک۔ بشہ ہن تینا ایلم نا اراغا۔ نا باوہ نا ارا اف اونا لمہ اوغا۔ منہ
 دے آن پد شامو نا لمہ ہناتینا ایلم نا اراغا۔ ارا سال آن پد اسہ دے شامو نا ہمسایہ
 اس بس شامو نا لمہ ۽ پارے مبارک مرینے نواسہ اس مسنے نے۔
 شامو نا لمہ چڑا امر کیو گندہ نا اولاد گندہ مریک۔ منہ سال جوان گدرینگا شامو بھاز
 نا جوڑ مس اسہ دے شامو لیٹوک ٹس۔ خلکت دارہ ایرہ غان تولوک ٹسہ۔ شامو نا
 حالت بھاز خراب ٹس اونا لمہ بس اوغا ارائی بس۔ انت مس کنا مار ۽ بس شامو نا
 زی آ بٹے تینے دا دنیا غان اے دنیا مس۔

سوانا پور

اسہ کرگز اس درخت اسے نابارن ۽ لڑاسے آتوکوک تینا سنٹ ۽ پرہ غاتے ٹی
 ڈکسہ سوچ آتے ٹی ڈب ہلوک ئس۔ چار ماکنڈ آپٹ و میدان، ریک آتا باسن انگا
 زره غاتا تمہو، دے انا باسنی موسم نا چھپی ٹی زند انا خوشبو تارنگ ڈکوک ئس۔ چنکا
 کرگز تینا سوچ آتے ٹی، کنے تو شبنم نا تنوک آخرسی اوبے او بوچ آتا پالنی، سہب
 انا تازہ انگا تمہو بکار ئس۔ چنکا کرگز تینا نظر ۽ چارما کنڈ آشاغا۔ ہر کنڈ آن کرگز آک
 ئسرہ۔ تینا ماحول و اواری ٹی خوش ئسرہ۔ چنکا کرگز دا لڑآن ایلو لڑآ بال کرسا توس
 بھلا کرگز انتظار اٹی ئسکہ۔ بھلا کرگز ریگستان نا بڑزی ٹی بھاز بڑز بال اٹی ئس۔
 مزوہ سہدار اسے ناپٹنگ ٹی فکر مند ئس۔ لینو امر مرو نیاری نا۔

بھاز ہرے مرسہ دم دریننگ ملاسی و لاچاری نا سوب آن شیف برسا کریکہ۔ خالی
 آسنٹ اتون اونا خنک بے وسی او ناویتی اٹ مونجا چنکا کرگز نا گور آتولسا تینا
 مرغن آ بھلاخ ۽ تینا پرہ غاتے ٹی ڈکسہ لنگڑی و بے صبری نا زند انا دے تے
 دکہ ترساتیر کریکہ۔ لنگڑی نا موت چار ماکنڈ آ او فتیکن عذاب اسے آن کم الو۔ بھلا
 کرگز چنکا کرگز ۽ ہکل تس بشہ کان داڑے انت اس ارے۔ رزق ننا کم ۽۔ یکہ
 داڑے ننا ڈونڈ ۽ ہم کٹوک ۽ کس اس مفروء۔

برکان داکان ہزار آمیل مرنے بھاز مرغن ء دم درینگوک ء سفر اسے نابناء
 کروئی ء۔ پین پردیس اسے ٹی دیر دانہ نابست ویند مرے۔ اسہ پوسکن ء منزل
 اسے ناکنڈ آرابی روان مروئی ء۔ اسہ جوان ء زند اس جوڑکروئی ء۔ زند انا ہنین ء
 سفر اس بناء کروئی ء۔

اسہ ہفتہ سے نانن و دے انا سفر آن گڈ اسہ خلق اسے ٹی زند انا خوشی تارش
 کش سکہ۔ زند انا زیبائیک بحال سُر۔ ہر کنڈ آروشنائی و خوشیک سُرہ۔ مر مر بھلو
 بھلو مسیت وینار اُرا او درخت آگ خننگارہ۔ چنکا کرگز پارے نا واقف ء شار اسے
 داڑے بھلو بھلو بندخ رہینگہ، امر مرو داڑے، دیر ہم بھاز زیات ء۔ چنکا کرگزے
 پوسکن آزند نظر بسکہ۔ دنیا بھاز خوبصورت ء۔ زند بھاز ہنین ء۔ دا جاگہ نابندخ آگ
 ہم جوان ء۔ ای داسہ تو داڑے رہینگوہ۔ زیباء جاگہ امی داڑے چکر خلیوہ۔ وژک
 کنے موسم و دا ہند پن وطن دا درخت آن پین درخت اسے نالڑ آتولسا امی دا
 فیصلہ اس کریمنٹ ای دا ہند آن بیدس پین ہند اسے آربینگپرہ اونا خن تے ٹی
 بھلو مجبوری و بے وسی اس سکہ۔ ہنداڑتون چنکا بال کرے مچٹ اس بال اٹی
 سکہ۔ مر مر آن مخلوق نا توار اس سکہ چنکا کرگز فریشان سُس۔ ٹاک نیمروچ نا
 وخت سُس دے باسن تہو بند سُس۔ گڑاس بندخ آگ درخت آتا سیجا ٹی آرام اٹی
 سُرہ۔ ناگمان اسہ بھلو توار اس مرسا اسہ خوفناک ء بمب اسے نا احوال مس۔ زرہ

سے آن پد چنکا کرگز تو لوک فریشان لُس۔ تو لوک تینا خن تے بند کرلیس۔ چنکا کرگز نا سنٹ اٹی سو انا بور اس لُسکہ کن دا سو انا بور ۽ ارا مسہ دے انا لنگڑ اس۔ ای کنپہرہ انتے کہ دا بندغ اسے نا سو لے۔ اخس قیمت کم مسنے انسان نا قیمت۔ انسان تو بھاز اعلیٰ و افضل ۽ مخلوق لے۔ ننے انسان آتون روحانی مہر و مابت ۽۔ انسان نا مقابلہ ٹی کس اف۔ نناست اٹی ہر وخت خلیس ۽ پچ ۽ چین و سکون اس اف۔ بھلا کرگز پارے ای ہم کنپہرہ کناست خراب مریک۔ است آ کبین تمک لہنو ہر کنڈ آن دتر و ہنگ ۽ ولدا تینا لُح ۽ پرہ غاتے ٹی خلسہ افسوزاٹ دا آدم نا اولیاد حضرت انسان نا سو ۽ ای ڈونڈ خور اسے اٹ ولے انسان نا سو کنپہرہ۔ لہنو پگہ انسان آتا ڈونڈ آگ زیات ۽ کنے توبہ ۽ چنکا کرگز رنگ ۽ بد کرسا پارے ضروری ۽ خاطر لگفتنگ۔ حضرت انسان امن خواہک نن امر کین داڑے شوہ افن مش او چیل دریانا نیام اٹ دا ڈوک آ علاقہ اٹی ہم زیباغا جاگہ انسان آتا جان سم و بارود تیان ٹنگ ٹنگ او مشین کروک مفسہ۔ ننے نیاری کن ہم موقع دو بفق۔ ننے کچک و بیش انا ہم ڈونڈ ملپک ننے تو مش و بازار اٹی ہم آدم زادہ غاتا سوانا بور بھاز آسانی اٹ رسینگ۔ کرگز نا خن تیان خڑینک اس ریڈ ہلسا خوار آمبارتتا۔ عجب جوان لُس امن نا چراغ روشنائی اس مرے۔ امن انسان نا بقا نا پن ۽ تینا ہسکلین خوشحالی تمہاری ٹی ۽۔ نسل آدم ختم مننگ ۽ چنکا کرگز تینا مون ۽ خرن آ آسمان آ

بڑز کرسا اوانا نت تے ٹی تازہ انگا سو انا پور توروک ٹس ای واقعی بینگن اٹ ای
کننگ کپہ سو انا بورے۔ درخت آن شیف بٹساتینا لُح ۽ پرہ غاتے ٹی ولدا ڈکسہ امر
۽ انسان ۽ خوفناک، ظالم او بے ضمیر، بے حس داکان کنے ہنوئی ۽۔ چاوه امن تو
مچ آدنیا ٹی برباد مسنے۔

کرگز خرٹینک وہیفسہ خرٹینک نا زبان اٹ انسان نا پہہ ۽ انتکہ دنیا ٹی بھاز جوان ۽
انسان ارے اُف او فتا سو ہم رسیدنگ اک۔